

Година XVIII
Понедељак, 27. октобра 2014. године

Број/Broj

83

Година XVIII
Понедељак, 27. октобра/listopada 2014. године

ISSN 1512-7508 - српски језик

ISSN 1512-7486 - босански језик

ISSN 1512-7494 - хрватски језик

**САВЈЕТ МИНИСТРА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

1260

На основу члана 17. Закона о Савјету министара Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 и 24/08), а у вези са закључком Савјета министара Босне и Херцеговине са 13. сједнице одржане 12. 07. 2012. године, на приједлог Министарства комуникација и транспорта Босне и Херцеговине, Савјет министара Босне и Херцеговине, на 109. сједници одржаној 01. октобра 2014. године, донио је

**ОДЛУКУ
О УКЉУЧИВАЊУ ПАРЛАМЕНТАРНЕ СКУПШТИНЕ
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ У ПРОГРАМ
КОЛИЧИНСКОГ ЛИЦЕНЦИРАЊА "MICROSOFT"
ПРОИЗВОДА**

Члан 1.

(Предмет Одлуке)

Овом Одлуком Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине укључује се у програм количинског лиценцирања "Microsoft" производа и коришћења осталих услуга предвиђених Enterprise Претплатничким уговором (Enterprise Subscription Agreement).

Члан 2.

(Надлежност за реализацију)

За реализацију ове Одлуке задужују се Министарство комуникација и транспорта Босне и Херцеговине и Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине.

Члан 3.

(Ступање на снагу)

Ова Одлука ступа на снагу даном доношења и објављује се у "Службеном гласнику БиХ".

СМ број 164/14

01. октобра 2014. године
Сарајево

Председавајући
Савјета министара БиХ
Вјекослав Беванда, с. р.

Na osnovu člana 17. Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08), a u vezi sa zaključkom Vijeća ministara Bosne i Hercegovine sa 13. sjednice održane 12.07.2012. godine, na prijedlog Ministarstva komunikacija i prometa Bosne i Hercegovine, Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na 109. sjednici održanoj 01. oktobra 2014. godine, donijelo je

**ODLUKU
O UKLJUČIVANJU PARLAMENTARNE SKUPŠTINE
BOSNE I HERCEGOVINE U PROGRAM KOLIČINSKOG
LICENCIRANJA "MICROSOFT" PROIZVODA**

Član 1.

(Predmet Odluke)

Ovom Odlukom Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine uključuje se u program količinskog licenciranja "Microsoft" proizvoda i korištenja ostalih usluga predviđenih Enterprise Pretplatničkim ugovorom (Enterprise Subscription Agreement).

- 1) Ирфан Хабибовић, главни истражилац, у износу од 2.500,00 КМ;
- 2) Горан Винковић, истражилац, у износу од 2.000,00 КМ;
- 3) Милан Марковић, истражилац, у износу од 2.000,00 КМ;
- 4) Едис Муратовић, секретар Комисије у износу од 2.000,00 КМ.

- е) Комисији за провођење истраге ваздухопловне несреће хеликоптера на међународном аеродрому Бања Лука, 15.05.2013. године, именоване Рјешењем број 01-29-8-1973/13 од 20.05.2013. године у саставу:
- 1) Милан Марковић, главни истражилац у износу од 1.000,00 КМ;
 - 2) Драго Пековић, истражилац у износу од 800,00 КМ;
 - 3) Мујо Мушић, истражилац у износу од 800,00 КМ;
 - 4) Едис Муратовић, секретар Комисије у износу од 800,00 КМ.

Члан 3.

(Реализација Одлуке)

- (1) Једнократна новчана накнада лицима, из члана 2. ове Одлуке, исплаћује се из буџетске резерве Буџета институција Босне и Херцеговине и међународних обавеза Босне и Херцеговине за 2014. годину.
- (2) За реализацију ове Одлуке задужују се Министарство финансија и трезора Босне и Херцеговине и Министарство комуникација и транспорта Босне и Херцеговине.

Члан 4.

(Ступање на снагу)

Ова Одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ".

СМ број 165/14

Предсједавајући

01. октобра 2014. године

Савјета министара БиХ

Сарајево

Вјекослав Беванда, с. р.

На основу члана 108. став (10) Закона о зракопловству Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", број 39/09), члана 17. Закона о Вijeћу министара Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 и 24/08) и члана 1. тачка е), члана 4. став (1) тачка с) и члана 6. став (2) Одлуке о критеријима за утврђивање новчане накнаде за рад у управним одборима, надзорним и другим одборима и другим радним тијелима из надлежности институција Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 19/09 и 10/12) на приједлог Министарства комуникација и промета Босне и Херцеговине, Вijeће министара Босне и Херцеговине, на 109. сједници одржаној 01. октобра 2014. године, донijело је

ОДЛУКУ

**О УТВРЂИВАЊУ ВИСИНЕ ПОЈЕДИНАЧНЕ
ЈЕДНОКРАТНЕ НОВЧАНЕ НАКНАДЕ ЗА РАД У
КОМИСИЈАМА ЗА ИСТРАЖИВАЊЕ ЗРАКОПЛОВНИХ
НЕСРЕЋА У ЛИВНУ, НАСЕЛЈУ МОШТРЕ КОД
ВИСОКОГ, РУДАНЦИ КОД ДОБОЈА И БАНЈА ЛУЦИ**

Члан 1.

(Предмет Одлуке)

Овом Одлуком утврђује се висина појединачне једнократне новчане накнаде за рад у комисијама за истраживање зракопловних несрећа у Ливну, насељу Моштре код Високог, Руданци код Добоја и Банја Луци.

Члан 2.

(Висина новчане накнаде)

Утврђује се висина појединачне једнократне новчане накнаде, из члана 1. ове Одлуке, како сlijеди:

- а) Комисији за провођење истраге зракопловне несреће у Ливну, 14.07.2012. године, именоване Рјешењем министра комуникација и промета Босне и Херцеговине број 01-07-08- 4711/12 од 21.08.2012. године (у даљем тексту: Рјешење), у саставу:
 - 1) Милан Марковић, главни истражилац у износу од 1.000,00 КМ;
 - 2) Љубо Медаревић, истражилац у износу од 800,00 КМ;
 - 3) Едис Муратовић, секретар Комисије у износу од 800,00 КМ.
- б) Комисији за провођење истраге зракопловне несреће у Ливну, 19.07.2012. године, именоване Рјешењем број 01-07-8-4712/12 од 21.08.2012. године, у саставу:
 - 1) Милан Марковић, главни истражилац у износу од 1.000,00 КМ;
 - 2) Љубо Медаревић, истражилац у износу од 800,00 КМ;
 - 3) Мирза Синановић, истражилац у износу од 800,00 КМ;
 - 4) Едис Муратовић, секретар Комисије у износу од 800,00 КМ.
- с) Комисији за провођење истраге зракопловне несреће у насељу Моштре код Високог, 05.09.2012. године, именоване Одлуком број 01-04-29-8-5318/12, 05.10.2012. године, у саставу:
 - 1) Ирфан Халибовић, главни истражилац, у износу од 1.600,00 КМ;
 - 2) Горан Винковић, истражилац, у износу од 1.200,00 КМ;
 - 3) Едис Муратовић, секретар Комисије у износу од 1.200,00 КМ.
- д) Комисији за провођење истраге зракопловне несреће у мјесту Руданка код Добоја, 08.11.2012. године, именоване Рјешењем број 01-29-8-5813/11 од 13.11.2013. године, у саставу:
 - 1) Ирфан Халибовић, главни истражилац, у износу од 2.500,00 КМ;
 - 2) Горан Винковић, истражилац, у износу од 2.000,00 КМ;
 - 3) Милан Марковић истражилац, у износу од 2.000,00 КМ;
 - 4) Едис Муратовић, секретар Комисије у износу од 2.000,00 КМ.
- е) Комисији за провођење истраге зракопловне несреће хеликоптера на међународном аеродрому Банја Лука, 15.05.2013. године, именоване Рјешењем број 01-29-8-1973/13 од 20.05.2013. године у саставу:
 - 1) Милан Марковић, главни истражилац у износу од 1.000,00 КМ;
 - 2) Драго Пековић, истражилац у износу од 800,00 КМ;
 - 3) Мујо Мушић, истражилац у износу од 800,00 КМ;
 - 4) Едис Муратовић, секретар Комисије у износу од 800,00 КМ.

Члан 3.

(Реализирање Одлуке)

- (1) Једнократна новчана накнада лицима, из члана 2. ове Одлуке, исплаћује се из буџетске резерве Буджета институција Босне и Херцеговине и међународних обавеза Босне и Херцеговине за 2014. годину.
- (2) За реализирање ове Одлуке задужују се Министарство финансија и трезора Босне и Херцеговине и Министарство комуникација и промета Босне и Херцеговине.

Član 4.

(Stupanje na snagu)

Ova Odluka stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH".

VM broj 165/14
01. oktobra 2014. godine
Sarajevo

Predsjedavajući
Vijeća ministara BiH
Vjekoslav Bevanda, s. r.

Na temelju članka 108. stavak (10) Zakona o zrakoplovstvu Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", broj 39/09), članka 17. Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08) i članka 1. točka e), članka 4. stavak (1) točka c) i članka 6. stavak (2) Odluke o kriterijima za utvrđivanje novčane naknade za rad u upravnim odborima, nadzornim i drugim odborima i drugim radnim tijelima iz nadležnosti institucija Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 19/09 i 10/12) na prijedlog Ministarstva komunikacija i prometa Bosne i Hercegovine, Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na 109. sjednici održanoj 01. listopada 2014. godine, donijelo je

ODLUKU

**O UTVRĐIVANJU VISINE POJEDINAČNE
JEDNOKRATNE NOVČANE NAKNADE ZA RAD U
POVJERENSTVIMA ZA ISTRAŽIVANJE
ZRAKOPLOVNIH NESREĆA U LIVNU, NASELJU
MOŠTRE KOD VISOKOG, RUDANCI KOD DOBOJA I
BANJA LUCI**

Članak 1

(Predmet Odluke)

Ovom Odlukom utvrđuje se visina pojedinačne jednokratne novčane naknade za rad u povjerenstvima za istraživanje zrakoplovnih nesreća u Livnu, naselju Moštre kod Visokog, Rudanci kod Doboja i Banja Luci.

Članak 2.

(Visina novčane naknade)

Utvrđuje se visina pojedinačne jednokratne novčane naknade, iz članka 1. ove Odluke, kako slijedi:

- a) Povjerenstvo za provedbu istrage zrakoplovne nesreće u Livnu, 14.07.2012. godine, imenovane Rješenjem ministra komunikacija i prometa Bosne i Hercegovine broj 01-07-08- 4711/12 od 21.08.2012. godine (u daljnjem tekstu: Rješenje), u sastavu:
- 1) Milan Marković, glavni istražitelj u iznosu od 1.000,00 KM;
 - 2) Ljubo Medarević, istražitelj u iznosu od 800,00 KM;
 - 3) Edis Muratović, tajnik Povjerenstva u iznosu od 800,00 KM.
- b) Povjerenstvo za provedbu istrage zrakoplovne nesreće u Livnu, 19.07.2012. godine, imenovane Rješenjem broj 01-07-8-4712/12 od 21.08.2012. godine, u sastavu:
- 1) Milan Marković, glavni istražitelj u iznosu od 1.000,00 KM;
 - 2) Ljubo Medarević, istražitelj u iznosu od 800,00 KM;
 - 3) Mirza Sinanović, istražitelj u iznosu od 800,00 KM;
 - 4) Edis Muratović, tajnik Povjerenstva u iznosu od 800,00 KM.

- c) Povjerenstvo za provedbu istrage zrakoplovne nesreće u naselju Moštre kod Visokog, 05.09.2012. godine, imenovane Odlukom broj 01-04-29-8-5318/12, 05.10.2012. godine, u sastavu:
- 1) Irfan Habibović, glavni istražitelj, u iznosu od 1.600,00 KM;
 - 2) Goran Vinković, istražitelj, u iznosu od 1.200,00 KM;
 - 3) Edis Muratović, tajnik Povjerenstva u iznosu od 1.200,00 KM.
- d) Povjerenstvo za provedbu istrage zrakoplovne nesreće u mjestu Rudanka kod Doboja, 08.11.2012. godine, imenovane Rješenjem broj 01-29-8-5813/11 od 13.11.2013. godine, u sastavu:
- 1) Irfan Habibović, glavni istražitelj, u iznosu od 2.500,00 KM;
 - 2) Goran Vinković, istražitelj, u iznosu od 2.000,00 KM;
 - 3) Milan Marković istražitelj, u iznosu od 2.000,00 KM;
 - 4) Edis Muratović, tajnik Povjerenstva u iznosu od 2.000,00 KM.
- e) Povjerenstvo za provedbu istrage zrakoplovne nesreće helikoptera u međunarodnoj zračnoj luci Banja Luka, 15.05.2013. godine, imenovane Rješenjem broj 01-29-8-1973/13 od 20.05.2013. godine u sastavu:
- 1) Milan Marković, glavni istražitelj u iznosu od 1.000,00 KM;
 - 2) Drago Peković, istražitelj u iznosu od 800,00 KM;
 - 3) Mujo Mušić, istražitelj u iznosu od 800,00 KM;
 - 4) Edis Muratović, tajnik Povjerenstva u iznosu od 800,00 KM.

Članak 3.

(Realiziranje Odluke)

- (1) Jednokratna novčana naknada osobama, iz članka 2. ove Odluke, isplaćuje se iz proračunske rezerve Proračuna institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obveza Bosne i Hercegovine za 2014. godinu.
- (2) Za realiziranje ove Odluke zadužuju se Ministarstvo financija i trezora Bosne i Hercegovine i Ministarstvo komunikacija i prometa Bosne i Hercegovine.

Članak 4.

(Stupanje na snagu)

Ova Odluka stupa na snagu narednog dana od dana objave u "Službenom glasniku BiH".

VM broj 165/14
01. listopada 2014. godine
Sarajevo

Predsjedatelj
Vijeća ministara BiH
Vjekoslav Bevanda, v. r.

1262

На основу члана 17. Закона о Савјету министара Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 97/07 и 24/08) и члана 2. ст. (2) и (3) Одлуке о коришћењу акумулираног вишка прихода над расходима Регулаторне агенције за комуникације Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", број 34/09), на приједлог Министарства комуникација и транспорта, Савјет министара Босне и Херцеговине, на 109. сједници одржаној 01. октобра 2014. године, донио је

ОДЛУКУ**О ИЗМЈЕНИ И ДОПУНАМА ОДЛУКЕ О УПОТРЕБИ
ДИЈЕЛА СРЕДСТАВА АКУМУЛИРАНОГ ВИШКА
ПРИХОДА НАД РАСХОДИМА РЕГУЛАТОРНЕ
АГЕНЦИЈЕ ЗА КОМУНИКАЦИЈЕ БОСНЕ И
ХЕРЦЕГОВИНЕ****Члан 1.**

У Одлуци о употреби дијела средстава акумулираног вишка прихода над расходима Регулаторне агенције за комуникације Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", број 95/10) у преамбули иза ријечи: ("Службени гласник БиХ", број 34/09)" додају се ријечи: "и члана 2. Одлуке о коришћењу акумулираног вишка прихода над расходима Регулаторне агенције за комуникације Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", број 65/10)."

Члан 2.

У члану 2. ријечи: "520.000,00 КМ" замјењују се ријечима: "468.000,00 КМ", ставља се зarez и додају се ријечи: "а за 2009. годину у износу од 52.000,00 КМ".

Члан 3.

(Ступање на снагу)

Ова Одлука ступа на снагу првог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ".

СМ број 166/14
01. октобра 2014. године
Сарајево

Предсједавајући
Савјета министара БиХ
Вјекослав Беванда, с. р.

На основу члана 17. Закона о Вјећу министара Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 97/07 и 24/08) и члана 2. ст. (2) и (3) Одлуке о коришћењу акумулираног вишка прихода над расходима Регулаторне агенције за комуникације Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", број 34/09), на приједлог Министарства комуникација и промета, Вјеће министара Босне и Херцеговине, на 109. сједници одржаној 01. октобра 2014. године, донијело је

ОДЛУКУ**О ИЗМЈЕНИ И ДОПУНАМА ОДЛУКЕ О УПОТРЕБИ
ДИЈЕЛА СРЕДСТАВА АКУМУЛИРАНОГ ВИШКА
ПРИХОДА НАД РАСХОДИМА РЕГУЛАТОРНЕ
АГЕНЦИЈЕ ЗА КОМУНИКАЦИЈЕ БОСНЕ И
ХЕРЦЕГОВИНЕ****Члан 1.**

У Одлуци о употреби дијела средстава акумулираног вишка прихода над расходима Регулаторне агенције за комуникације Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", број 95/10) у преамбули иза ријечи: ("Службени гласник БиХ", број 34/09)" додају се ријечи: "и члана 2. Одлуке о коришћењу акумулираног вишка прихода над расходима Регулаторне агенције за комуникације Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", број 65/10)."

Члан 2.

У члану 2. ријечи: "520.000,00 КМ" замјењују се ријечима: "468.000,00 КМ", ставља се зarez и додају се ријечи: "а за 2009. годину у износу од 52.000,00 КМ".

Члан 3.

(Ступање на снагу)

Ова Одлука ступа на снагу првог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ".

СМ број 166/14
01. октобра 2014. године
Сарајево

Предсједавајући
Вјећа министара БиХ
Вјекослав Беванда, с. р.

На основу члана 17. Закона о Вјећу министара Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 97/07 и 24/08) и члана 2. ст. (2) и (3) Одлуке о коришћењу акумулираног вишка прихода над расходима Регулаторне агенције за комуникације Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", број 34/09), на приједлог Министарства комуникација и промета, Вјеће министара Босне и Херцеговине, на 109. сједници одржаној 01. listopada 2014. године, донијело је

ОДЛУКУ**О ИЗМЈЕНИ И ДОПУНАМА ОДЛУКЕ О УПОРАБИ
ДИЈЕЛА СРЕДСТАВА АКУМУЛИРАНОГ ВИШКА
ПРИХОДА НАД РАСХОДИМА РЕГУЛАТОРНЕ
АГЕНЦИЈЕ ЗА КОМУНИКАЦИЈЕ БОСНЕ И
ХЕРЦЕГОВИНЕ****Чланак 1.**

У Одлуци о употреби дијела средстава акумулираног вишка прихода над расходима Регулаторне агенције за комуникације Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", број 95/10) у преамбули иза ријечи: ("Службени гласник БиХ", број 34/09)" додају се ријечи: "и члана 2. Одлуке о коришћењу акумулираног вишка прихода над расходима Регулаторне агенције за комуникације Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", број 65/10)."

Чланак 2.

У чланку 2. ријечи: "520.000,00 КМ" замјењују се ријечима: "468.000,00 КМ", ставља се зarez и додају се ријечи: "а за 2009. годину у износу од 52.000,00 КМ".

Чланак 3.

(Ступање на снагу)

Ова Одлука ступа на снагу првог дана од дана објаве у "Службеном гласнику БиХ".

СМ број 166/14
01. listopada 2014. године
Сарајево

Предсједатељ
Вјећа министара БиХ
Вјекослав Беванда, в. р.

1263

На основу члана 17. Закона о финансирању институција Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 61/04, 49/09, 42/12, 87/12 и 32/13), члана 13. став (1) Закона о Буџету институција Босне и Херцеговине и међународних обавеза Босне и Херцеговине за 2014. годину ("Службени гласник БиХ", бр. 104/13 и 60/14), и члана 17. Закона о Савјету министара Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 и 24/08), на приједлог Министарства финансија и трезора Босне и Херцеговине, Савјет министара Босне и Херцеговине, на 109. сједници, одржаној 01.10.2014. године, донио је

ОДЛУКУ**О ОДОБРАВАЊУ СРЕДСТАВА ТЕКУЋЕ БУЏЕТСКЕ
РЕЗЕРВЕ БУЏЕТА ИНСТИТУЦИЈА БОСНЕ И
ХЕРЦЕГОВИНЕ И МЕЃУНАРОДНИХ ОБАВЕЗА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ ЗА 2014. ГОДИНУ****Члан 1.**

(Предмет Одлуке)

Овом одлуком одобрава се издвајање средстава текуће буџетске резерве Буџета институција Босне и Херцеговине и међународних обавеза Босне и Херцеговине за 2014. годину у износу од 167.248,83 КМ за потребе измирења основних обавеза по Коначном ликвидационом билансу Управе за геодетске и имовинскоправне послове Босне и Херцеговине.

Саставни дио ове Одлуке је и План о допунама Плана пријема кадета у полицијске агенције на нивоу институција Босне и Херцеговине у 2014. години.

Члан 4.

Ова Одлука ступа на снагу даном доношења и објављује се у "Службеном гласнику БиХ".

СМ број 168/14
01. октобра 2014. године
Сарајево

Предсједавајући
Савјета министара БиХ
Вјекослав Беванда, с. р.

везник "и" замијенити зарезом, а иза ријечи: "Дирекције за координацију полицијских тијела Босне и Херцеговине" додати ријечи: "и Државне агенције за истраге и заштиту".

II

Тачка II мијења се и гласи:

"II

План пријема за обуку кадета и њихове обуке са утврђеним бројем кадета (према чину), датум почетка и завршетка њиховог школовања, приказан је у табели:

**ПЛАН
О ИЗМЈЕНИ И ДОПУНИ ПЛАНА ПРИЈЕМА КАДЕТА
У ПОЛИЦИЈСКЕ АГЕНЦИЈЕ НА НИВОУ
ИНСТИТУЦИЈА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
У 2014. ГОДИНИ**

I

У Плану пријема кадета у полицијске агенције на нивоу институција Босне и Херцеговине у 2014. години, у тачки I иза ријечи: "Граничне полиције Босне и Херцеговине"

Назив полицијске агенције	Број кадета (према чину)		Датум почетка школовања/обуке		Датум завршетка школовања/обуке	
	Полицајац	Млађи инспектор	Полицајац	Млађи инспектор	Полицајац	Млађи инспектор
Гранична полиција Босне и Херцеговине	100	20	01.09.2014. год.	01.09.2014. год.	01.09.2015. год.	01.01.2015. године
Дирекција за координацију полицијских тијела Босне и Херцеговине	49	_____	07.04.2014. год.	_____	07.04.2015. год.	_____
Државна агенција за истраге и заштиту	12	20	15.12.2014. год.	15.12.2014. год.	15.12.2015. год.	15.04.2015. год.

Na osnovu člana 15. stav (3) Zakona o budžetu institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obaveza Bosne i Hercegovine za 2014. godinu ("Službeni glasnik BiH", br. 104/13 i 60/14) i člana 17. Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08), na prijedlog Ministarstva sigurnosti Bosne i Hercegovine, Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na 109. sjednici održanoj 01.10.2014. godine, donijelo je

ODLUKU

**O DOPUNAMA ODLUKE O UTVRĐIVANJU PLANA
PRIJEMA KADETA U POLICIJSKE AGENCIJE NA
NIVOU INSTITUCIJA BOSNE I HERCEGOVINE
U 2014. GODINI**

Члан 1.

У Одлуци о утврђивању плана пријема кадета у полицијске агенције на нивоу институција Босне и Херцеговине у 2014. години ("Службени гласник БиХ", број 68/14) у члану 1. ставу (1) иза ријечи: "Граничне полиције Босне и Херцеговине" везник "и" замијенити зарезом, на крају текста додати ријечи: "и Државне агенције за истраге и заштиту".

Члан 2.

У члану 2. став (1) иза ријечи: "Граничне полиције Босне и Херцеговине" везник "и" замијенити зарезом, а иза ријечи: "Дирекције за координацију полицијских тијела" додати ријечи: "Босне и Херцеговине и Државне агенције за истраге и заштиту".

Члан 3.

Sastavni dio ove Odluke je i Plan o izmjeni i dopuni Plana prijema kadeta u policijske agencije na nivou institucija Bosne i Hercegovine u 2014. godini.

Члан 4.

Ова Одлука ступа на снагу даном доношења и објављује се у "Службеном гласнику БиХ".

VM број 168/14
01. октобра 2014. године
Сарајево

Предсједavajuћи
Вјеча министара БиХ
Вјекослав Беванда, с. р.

PLAN

**O IZMJENI I DOPUNI PLANA PRIJEMA KADETA U
POLICIJSKE AGENCIJE NA NIVOU INSTITUCIJA
BOSNE I HERCEGOVINE U 2014. GODINI**

I

У Плану пријема кадета у полицијске агенције на нивоу институција Босне и Херцеговине у 2014. години, у тачки I иза ријечи: "Граничне полиције Босне и Херцеговине" везник "и" замијенити зарезом, а иза ријечи: "Дирекције за координацију полицијских тијела Босне и Херцеговине" додати ријечи: "и Државне агенције за истраге и заштиту".

II

Тачка II мијења се и гласи:

"II

План пријема за обуку кадета и њихове обуке са утврђеним бројем кадета (према чину), датум почетка и завршетка њиховог школовања, приказан је у табели:

Naziv policijske agencije	Broj kadeta (prema činu)		Datum početka školovanja/obuke		Datum završetka školovanja/obuke	
	Policaјac	Mladi inspektor	Policaјac	Mladi inspektor	Policaјac	Mladi inspektor
Granična policija Bosne i Hercegovine	100	20	01.09.2014. god.	01.09.2014. god.	01.09.2015. god.	01.01.2015. godine
Direkcija za koordinaciju policijskih tijela Bosne i Hercegovine	49	_____	07.04.2014. god.	_____	07.04.2015. god.	_____
Državna agencija za istrage i zaštitu	12	20	15.12.2014. god.	15.12.2014. god.	15.12.2015. god.	15.04.2015. god.

Na osnovu članka 15. stavak (3) Zakona o proračunu institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obaveza Bosne i Hercegovine za 2014. godinu ("Službeni glasnik BiH", br. 104/13 i 60/14) i članka 17. Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08), na prijedlog Ministarstva sigurnosti Bosne i Hercegovine, Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na 109. sjednici održanoj 01.10.2014. godine, donijelo je

ODLUKU O DOPUNAMA ODLUKE O UTVRĐIVANJU PLANA PRIJEMA KADETA U POLICIJSKE AGENCIJE NA RAZINI INSTITUCIJA BOSNE I HERCEGOVINE U 2014. GODINI

Članak 1.

U Odluci o utvrđivanju Plana prijema kadeta u policijske agencije na razini institucija Bosne i Hercegovine u 2014. godini ("Službeni glasnik BiH", broj 68/14) u članku 1. stavak (1) iza riječi: "Granične policije Bosne i Hercegovine" veznik "i" se zamjenjuje zarezom, na kraju teksta se dodaju riječi: "i Državne agencije za istrage i zaštitu".

Članak 2.

U članku 2. stavak (1) iza riječi: "Granične policije Bosne i Hercegovine" veznik "i" zamijeniti zarezom, a iza riječi: "Direkcije za koordinaciju policijskih tijela" dodati riječi: "Bosne i Hercegovine i Državne agencije za istrage i zaštitu".

Članak 3.

Sastavni dio ove Odluke je i Plan o izmjeni i dopuni Plana prijema kadeta u policijske agencije na razini institucija Bosne i Hercegovine u 2014. godini.

Članak 4.

Ova Odluka stupa na snagu danom donošenja i objavljuje se u "Službenom glasniku BiH".

VM broj 168/14
01. listopada 2014. godine
Sarajevo

Predsjedatelj
Vijeća ministara BiH
Vjekoslav Bevanda, v. r.

PLAN O IZMJENI I DOPUNI PLANA PRIJEMA KADETA U POLICIJSKE AGENCIJE NA RAZINI INSTITUCIJA BOSNE I HERCEGOVINE U 2014. GODINI

I

U Planu prijema kadeta u policijske agencije na razini institucija Bosne i Hercegovine u 2014. godini, u točki I iza riječi: "Granične policije Bosne i Hercegovine" veznik "i" zamijeniti zarezom, a iza riječi: "Direkcije za koordinaciju policijskih tijela Bosne i Hercegovine" dodati riječi: "i Državne agencije za istrage i zaštitu".

II

Točka II mijenja se i glasi:

"II

Plan prijema za obuku kadeta i njihove obuke sa utvrđenim brojem kadeta (prema činu), datum početka i završetka njihovog školovanja, prikazanje u tabeli:

Naziv policijske agencije	Broj kadeta (prema činu)		Datum početka školovanja/obuke		Datum završetka školovanja/obuke	
	Policaјac	Mladi inspektor	Policaјac	Mladi inspektor	Policaјac	Mladi inspektor
Granična policija Bosne i Hercegovine	100	20	01.09.2014. god.	01.09.2014. god.	01.09.2015. god.	01.01.2015. godine
Direkcija za koordinaciju policijskih tijela Bosne i Hercegovine	49	_____	07.04.2014. god.	_____	07.04.2015. god.	_____
Državna agencija za istrage i zaštitu	12	20	15.12.2014. god.	15.12.2014. god.	15.12.2015. god.	15.04.2015. god.

1265

Na osnovu člana 17. Zakona o Savjetu ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08), člana 4. stav (3) Odluke o ustanovljenju Državne nagrade za sport Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", broj 2/09) i člana 7. Blizih kriterijuma za dodjelu Državne nagrade za sport Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", broj 78/09), na prijedlog Ministarstva civilnih poslova Bosne i Hercegovine, Savjet ministara Bosne i Hercegovine, na 109. sjednici održanoj 01. oktobra 2014. godine, donio je

ODLUKU O DODJELI DRŽAVNE NAGRADE ZA SPORT BOSNE I HERCEGOVINE

Član 1.

(Predmet)

Ovom odlukom dodjeljuje se Državna nagrada za sport Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Nagrada za sport) kao najveće priznanje koje Bosna i Hercegovina dodjeljuje za izuzetan doprinos u razvoju sporta i afirmaciju Bosne i Hercegovine.

Члан 2.

(Додјела и висина новчаног дијела награде за спорт)
Награда за спорт додјељује се:

- а) прва награда **Мирсад (Ибрахим) ФАЗЛАГИЋ**, рођеном 4.4.1943. године у Чапљини, за освојено прво мјесто 1987. у Чилеу на позицији тренера Ногометне репрезентације Југославије до 21. године, на европском првенству 1968. године као капитен репрезентације Југославије освојио сребрну медаљу и проглашен најбољим десним беком Европе у Риму, у износу од **10.000 КМ**;
- б) друга награда, **Алмедин (Хуснија) ФЕТАХОВИЋ** рођеном 19.5.1964. године у Сарајеву, за прво мјесто на медитеранским играма 1993. године у Француској, прво мјесто на првенству Балкана за јуниоре 1982. године у Грчкој, пето мјесто на свјетском првенству за сениоре у Берлину 1995. године, у износу од **5.000 КМ**;
- ц) трећа награда **Дражен (Мирко) СУБОТИЋ**, рођеном 14.3.1984. године у Сарајеву, за освојену златну медаљу на свјетском купу у Џелу/Словенија 2006., категорија плус 100 кг., вице шампион европског купа, Сарајево 2012. године у износу од **5.000 КМ**;
- д) **Дашо (Драган) СИМЕУНОВИЋ**, рођен 31.7.1997. године у Бијелини, за освајање сребра на европском такмичењу 2013. године у Мостару, 5. мјесто на свјетском првенству у Кијеву 2013. године, те шампион БиХ за 2013, јуниор, **захвалница**.

Члан 3.

(Средства)

Средства за додјелу новчаног дијела награде за спорт из члана 2. ове одлуке обезбијеђена су у буџету Министарства цивилних послова Босне и Херцеговине на ставци текући грант "Суфинансирање спортских манифестација" за 2013. годину.

Члан 4.

(Реализација)

За реализацију ове одлуке задужује се Министарство цивилних послова Босне и Херцеговине.

Члан 5.

(Ступање на снагу)

Ова одлука ступа на снагу даном доношења и објављује се у "Службеном гласнику БиХ".

СМ број 169/14

01. октобра 2014. године
Сарајево

Предсједавајући

Савјета министара БиХ
Вјекослав Беванда, с. р.

На основу члана 17. Закона о Вјећу министара Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 и 24/08), члана 4. став (3) Одлуке о установљенју Државне награде за спорт Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", број 2/09) и члана 7. Ближих критерија за додјелу Државне награде за спорт Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", број 78/09), на приједлог Министарства цивилних послова Босне и Херцеговине, Вјеће министара Босне и Херцеговине, на 109. сједници одржаној 01. октобра 2014. године, донијело је

ОДЛУКУ

О ДОДЈЕЛИ ДРЖАВНЕ НАГРАДЕ ЗА СПОРТ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Члан 1.

(Предмет)

Овом одлуком додјељује се Државна награда за спорт Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Награда за спорт) као највеће признање које Босна и Херцеговина додјељује за изuzетан допринос у развоју спорта и афирмацију Босне и Херцеговине.

Члан 2.

(Додјела и висина новчаног дијела Награде за спорт)

Награда за спорт додјељује се:

- а) прва награда **Мирсад (Ибрахим) ФАЗЛАГИЋ**, рођеном 4.4.1943. године у Чапљини, за освојено прво мјесто 1987. у Чилеу на позицији тренера Ногометне репрезентације Југославије до 21. године, на европском првенству 1968. године као капитен репрезентације Југославије освојио сребрну медаљу и проглашен најбољим десним беком Европе у Риму, у износу од **10.000 КМ**;
- б) друга награда, **Алмедин (Хуснија) ФЕТАХОВИЋ** рођеном 19.5.1964. године у Сарајеву, за прво мјесто на медитеранским играма 1993. године у Француској, прво мјесто на првенству Балкана за јуниоре 1982. године у Грчкој, пето мјесто на свјетском првенству за сениоре у Берлину 1995. године, у износу од **5.000 КМ**;
- в) трећа награда **Дражен (Мирко) СУБОТИЋ**, рођеном 14.3.1984. године у Сарајеву, за освојену златну медаљу на свјетском купу у Џелу/Словенија 2006., категорија плус 100 кг., вице шампион европског купа, Сарајево 2012. године у износу од **5.000 КМ**;
- д) **Дашо (Драган) СИМЕУНОВИЋ**, рођен 31.7.1997. године у Бијелини, за освајање сребра на европском такмичењу 2013. године у Мостару, 5. мјесто на свјетском првенству у Кијеву 2013. године, те шампион БиХ за 2013, јуниор, **захвалница**.

Члан 3.

(Средства)

Средства за додјелу новчаног дијела награде за спорт из члана 2. ове одлуке осигурана су у буџету Министарства цивилних послова Босне и Херцеговине на ставци текући грант "Суфинансирање спортских манифестација" за 2013. годину.

Члан 4.

(Реализација)

За реализацију ове одлуке задужује се Министарство цивилних послова Босне и Херцеговине.

Члан 5.

(Ступање на снагу)

Ова одлука ступа на снагу даном доношења и објављује се у "Службеном гласнику БиХ".

ММ број 169/14
01. октобра 2014. године
Сарајево

Предсједavajuћи
Вјећа министара БиХ
Вјекослав Беванда, с. р.

Na osnovu člana 17. Zakona o finansiranju institucija Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 61/04, 49/09, 42/12, 87/12 i 32/13), člana 14. stava (2) Zakona o Budžetu institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obaveza Bosne i Hercegovine za 2014. godinu ("Službeni glasnik BiH", broj 104/13) i Odluke o prijenosu ovlaštenja predsjedavajućem i zamjenicima predsjedavajućeg Vijeća ministara Bosne i Hercegovine za interventno korištenje budžetske rezerve ("Službeni glasnik BiH", broj 12/14), predsjedavajući Vijeća ministara Bosne i Hercegovine donio je

ODLUKU O INTERVENTNOM KORIŠTENJU SREDSTAVA TEKUĆE BUDŽETSKЕ REZERVE

Član 1.

(Predmet Odluke)

Odobravaju se sredstva za interventno korištenje tekuće budžetske rezerve Budžeta institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obaveza Bosne i Hercegovine za 2014. godinu u iznosu od 1.000 KM Udruženju hirurgu Federacije Bosne i Hercegovine u svrhu jednokratne pomoći za organiziranje III. kongresa hirurgu Federacije Bosne i Hercegovine sa međunarodnim učešćem.

Član 2.

(Nadležnost za realizaciju)

Za realizaciju ove odluke zaduženo je Ministarstvo finansija i trezora Bosne i Hercegovine u skladu sa Zakonom o finansiranju institucija Bosne i Hercegovine, a uplatu će izvršiti na žiro-račun Udruženja hirurgu Federacije Bosne i Hercegovine.

Član 3.

(Stupanje na snagu)

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja i objavljuje se u "Službenom glasniku BiH".

Broj 01-50-2-2778-1/14
15. oktobra 2014. godine
Sarajevo

Predsjedavajući
Vijeća ministara BiH
Vjekoslav Bevanda, s. r.

Na temelju članka 17. Zakona o financiranju institucija Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 61/04, 49/09, 42/12, 87/12 i 32/13), članka 14. stavka (2) Zakona o Proračunu institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obaveza Bosne i Hercegovine za 2014. godinu ("Službeni glasnik BiH", broj 104/13) i Odluke o prijenosu ovlasti predsjedatelju i zamjenicima predsjedatelja Vijeća ministara Bosne i Hercegovine za interventno korištenje proračunske pričuve ("Službeni glasnik BiH", broj 12/14), predsjedatelj Vijeća ministara Bosne i Hercegovine donio je

ODLUKU O INTERVENTNOM KORIŠTENJU SREDSTAVA TEKUĆE PRORAČUNSKЕ PRIČUVE

Članak 1.

(Predmet Odluke)

Odobravaju se sredstva za interventno korištenje tekuće proračunske pričuve Proračuna institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obaveza Bosne i Hercegovine za 2014. godinu u iznosu od 1.000 KM Udruzi kirurga Federacije Bosne i Hercegovine u svrhu jednokratne pomoći za organiziranje III. kongresa kirurga Federacije Bosne i Hercegovine s međunarodnim sudjelovanjem.

Članak 2.

(Nadležnost za realizaciju)

Za realizaciju ove odluke zaduženo je Ministarstvo finansija i trezora Bosne i Hercegovine u skladu sa Zakonom o financiranju institucija Bosne i Hercegovine, a uplatu će izvršiti na žiro-račun Udruga kirurga Federacije Bosne i Hercegovine.

Članak 3.

(Stupanje na snagu)

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja i objavljuje se u "Službenom glasniku BiH".

Broj 01-50-2-2778-1/14
15. listopada 2014. godine
Sarajevo

Predsjedatelj
Vijeća ministara BiH
Vjekoslav Bevanda, v. r.

1267

Na osnovu člana 17. Zakona o finansiranju institucija Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 61/04, 49/09, 42/12, 87/12 i 32/13), člana 14. stav (2) Zakona o Budžetu institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obaveza Bosne i Hercegovine za 2014. godinu ("Službeni glasnik BiH", br. 104/13 i 60/14) i Odluke o преносу овлашћења председавајућем и замјеницима председавајућег Савјета министара Босне и Херцеговине за интервентно кориштење буџетске резерве ("Службени гласник БиХ", број 12/14), замјеник председавајућег Савјета министара Босне и Херцеговине донио је

ODLUKU O INTERVENTNOM KORIŠTENJU SREDSTAVA TEKUĆE BUDŽETSKЕ REZERVE

Član 1.

(Predmet Odluke)

Odobravaju se sredstva za interventno korištenje tekuće budžetske rezerve Budžeta institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obaveza Bosne i Hercegovine za 2014. godinu, u iznosu od 500,00 Rimaц Дамиру, члану тима "Специјална Олимпијада Босне и Херцеговине", као награда за освојену бронзану медаљу на Европским лјетним олимпијским играма у Белгији.

Član 2.

(Nadležnost za realizaciju)

За реализацију ове Одлуке задужено је Министарство финансија и трезора Босне и Херцеговине у складу са Законом о финансирању институција Босне и Херцеговине, а уплату ће извршити на текући рачун Римац Дамира.

Član 3.

(Stupanje na snagu)

Ова Одлука ступа на снагу даном доношења и објављује се у "Службеном гласнику БиХ".

Број 01-50-2-32514-3/14
10. октобра 2014. године
Сарајево

Замјеник председавајућег
Савјета министара БиХ
Др **Златко Лагумџија**, с. р.

Na osnovu člana 17. Zakona o finansiranju institucija Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 61/04, 49/09, 42/12, 87/12 i 32/13), člana 14. stav (2) Zakona o Budžetu institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obaveza Bosne i Hercegovine za 2014. godinu ("Službeni glasnik BiH", br. 104/13 i 60/14) i Odluke o преносу овлашћења председавајућем и замјеницима председавајућег Вјећа министара Босне и Херцеговине за интервентно кориштење буџетске резерве ("Службени гласник БиХ", број 12/14), замјеник председавајућег Вјећа министара Босне и Херцеговине донио је

ODLUKU O INTERVENTNOM KORIŠTENJU SREDSTAVA TEKUĆE BUDŽETSKE REZERVE

Član 1.
(Predmet Odluke)

Odobravaju se sredstva za interventno korištenje tekuće budžetske rezerve Budžeta institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obaveza Bosne i Hercegovine za 2014. godinu, u iznosu od 500,00 KM Rimac Damiru, članu tima "Specijalna Olimpijada Bosne i Hercegovine", kao nagrada za osvojenu bronzanu medalju na Evropskim ljetnim olimpijskim igrama u Belgiji.

Član 2.
(Nadležnost za realizaciju)

Za realizaciju ove Odluke zaduženo je Ministarstvo finansija i trezora Bosne i Hercegovine u skladu sa Zakonom o finansiranju institucija Bosne i Hercegovine, a uplatu će izvršiti na tekući račun Rimac Damira.

Član 3.
(Stupanje na snagu)

Ova Odluka stupa na snagu danom donošenja i objavljuje se u "Službenom glasniku BiH".

Број 01-50-2-32514-3/14
10. октобра 2014. године
Сарајево

Замјеник предсједavajuћег
Вјећа министара БиХ
Др. **Zlatko Lagumdžija**, s. r.

Na temelju članka 17. Zakona o financiranju institucija Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 61/04, 49/09, 42/12 i 87/12 i 32/13), članka 14. stavak (2) Zakona o Proračunu institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obaveza Bosne i Hercegovine za 2014. godinu ("Službeni glasnik BiH", br. 104/13 i 60/14) i Odluke o prijenosu ovlasti predsjedatelju i zamjenicima predsjedatelja Vijeća ministara Bosne i Hercegovine za interventno korištenje proračunske pričuve ("Službeni glasnik BiH", broj 12/14), zamjenik predsjedatelja Vijeća ministara Bosne i Hercegovine donio je

ODLUKU O INTERVENTNOM KORIŠTENJU SREDSTAVA TEKUĆE PRORAČUNSKOJ PRIČUVE

Članak 1.
(Predmet Odluke)

Odobravaju se sredstva za interventno korištenje tekuće proračunske pričuve Proračuna institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obaveza Bosne i Hercegovine za 2014. godinu, u iznosu od 500,00 KM Rimac Damiru, članu tima "Specijalna Olimpijada Bosne i Hercegovine", kao nagrada za osvojenu bronzanu medalju na Evropskim olimpijskim igrama u Belgiji.

Članak 2.
(Mjerodavnost za realiziranje)

Za realiziranje ove Odluke zaduženo je Ministarstvo finansija i trezora Bosne i Hercegovine sukladno Zakonu o financiranju institucija Bosne i Hercegovine, a uplatu će izvršiti na tekući račun Rimac Damira.

Članak 3.
(Stupanje na snagu)

Ova Odluka stupa na snagu danom donošenja i objavljuje se u "Službenom glasniku BiH".

Број 01-50-2-32514-3/14
10. listopada 2014. године
Сарајево

Замјеник предсједатеља
Вјећа министара БиХ
Др. **Zlatko Lagumdžija**, v. r.

МИНИСТАРСТВО КОМУНИКАЦИЈА И ТРАНСПОРТА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

1268

На основу чл. 28. и 47. Закона о међународном и међуентитетском друмском превозу ("Службени гласник БиХ", број 1/02 и 14/03), министар комуникација и транспорта Босне и Херцеговине доноси

ПРАВИЛНИК О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНИ ПРАВИЛНИКА О КРИТЕРИЈУМИМА, ПОСТУПКУ И НАЧИНУ РАСПОДЈЕЛЕ СТРАНИХ ДОЗВОЛА ЗА ПРЕВОЗ ТЕРЕТА ДОМАЋИМ ПРЕВОЗНИЦИМА

Члан 1.

У Правилнику о критеријумима, поступку и начину расподеле страних дозвола за превоз терета домаћим превозницима ("Службени гласник БиХ", бр. 35/02 и 79/09), у члану 19. ст. (6) и (7) се бришу.

Досадашњи став (8) постаје став (6).

Члан 2.

У члану 24. став (1) се мијења и гласи:

"Превозник је дужан да правилно попуњене извјештаје о коришћењу ЦЕМТ дозволе, са оригинал ЦМР обрасцем, достави Спољнотрговинској комори Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Комора) до 20. текућег мјесеца за претходни мјесец."

У члану 24. став (3) се брише.

Иза досадашњег става (4) који постаје став (3) додаје се нови став (4) који гласи:

"(4) Комора је дужна да, у року од 20 дана од дана истека рока из става (1) овог члана, достави Министарству, у писаној и електронској форми, обрађене податке из извјештаја, као и преглед превозника који исти нису доставили."

Члан 3.

Овај Правилник ступа на снагу дан након објављивања у "Службеном гласнику БиХ".

Број 01-05-02-2-3050/14
17. октобра 2014. године
Сарајево

Министар
Дамир Хаџић, с. р.

Na osnovu čl. 28. i 47. Zakona o međunarodnom i međuentitetskom cestovnom prijevozu ("Službeni glasnik BiH", broj 1/02 i 14/03), ministar komunikacija i prometa Bosne i Hercegovine donosi

ПРАВИЛНИК О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНИ ПРАВИЛНИКА О КРИТЕРИЈИМА, ПОСТУПКУ И НАЧИНУ РАСПОДЈЕЛЕ СТРАНИХ ДОЗВОЛА ЗА ПРИЈЕВОЗ ТЕРЕТА ДОМАЋИМ ПРИЈЕВОЗНИЦИМА

Члан 1.

У Правилнику о критеријима, поступку и начину расподеле страних дозвола за prijevoz терета домаћим prijevoznicima ("Službeni glasnik BiH", br. 35/02 i 79/09), у члану 19. ст. (6) и (7) се бришу.

Досадашњи став (8) постаје став (6).

Члан 2.

У члану 24. став (1) се мијења и гласи:

"Пријевозник је дужан правилно попуњене извјештаје о коришћењу ЦЕМТ дозволе, са original CMR обрасцем, доставити Ванјскотрговинској комори Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Комора) до 20. текућег мјесеца за претходни мјесец."

У члану 24. став (3) се брише.

Иза досадашњег става (4) који постаје став (3) додаје се нови став (4) који гласи:

"(4) Комора је дужна, у року од 20 дана од дана истека рока из става (1) овог члана, доставити Министарству, у писаној и електронској форми, обрађене податке из извјештаја, као и преглед пријевозника који исти нису доставили."

Члан 3.

Овај Правилник ступа на снагу дан након објављивања у "Службеном гласнику БиХ".

Број 01-05-02-2-3050/14

17. октобра 2014. године

Сарајево

Министар

Damir Hadžić, s. r.

На основу чл. 28. и 47. Закона о међународном и међуентитетском цестовном пријевозу ("Службени гласник БиХ", број 1/02 и 14/03), министар комуникација и промета Босне и Херцеговине доноси

ПРАВИЛНИК О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНИ ПРАВИЛНИКА О КРИТЕРИЈИМА, ПОСТУПКУ И НАЧИНУ РАСПОДЈЕЛЕ СТРАНИХ ДОЗВОЛА ЗА ПРИЈЕВОЗ ТЕРЕТА ДОМАЋИМ ПРИЈЕВОЗНИЦИМА

Чланак 1.

У Правилнику о критеријима, поступку и начину расподјеле страних дозвола за пријевоз терега домаћим пријевозницима ("Службени гласник БиХ", бр. 35/02 и 79/09), у чланку 19. ст. (6) и (7) се бришу.

Досадашњи ставак (8) постаје ставак (6).

Чланак 2.

У чланку 24. ставак (1) се мијенја и гласи:

"Пријевозник је дужан правилно попуњена извјешћа о коришћењу СЕМТ дозволе, са оригинал СЕМТ обрацем, доставити Ванјскотрговинској комори Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Комора) до 20. текућег мјесца за претходни мјесец."

У чланку 24. ставак (3) се брише.

Иза досадашњег става (4) који постаје ставак (3) додаје се нови ставак (4) који гласи:

"(4) Комора је дужна, у року од 20 дана од дана истека рока из става (1) овог чланка, доставити Министарству, у писаној и електронској форми, обрађене податке из извјешћа, као и преглед пријевозника који исто нису доставили."

Чланак 3.

Овај Правилник ступа на снагу дан након објављивања у "Службеном гласнику БиХ".

Број 01-05-02-2-3050/14

17. листопата 2014. године

Сарајево

Министар

Damir Hadžić, v. r.

ЦЕНТРАЛНА ИЗБОРНА КОМИСИЈА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

1269

На основу члана 3.6 став (2) тачка е), а у вези са чланом 3.4. став (1) Изборног закона Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", број 23/01, 7/02, 9/02, 20/02, 25/02, 4/04, 20/04, 25/05, 52/05, 65/05, 77/05, 11/06, 24/06, 32/07, 33/08, 37/08, 32/10, 18/13 и 7/14) и члана 2. став (1) тачка д) и став (3) Правилника о вођењу и употреби Централног бирачког списка ("Службени гласник БиХ", број 37/14), Централна изборна комисија Босне и Херцеговине је, на 59. сједници одржаној 16.10.2014. године, донијела

ОДЛУКУ

О ЗАКЉУЧИВАЊУ И ПОТВРЂИВАЊУ ИЗВОДА ИЗ ЦЕНТРАЛНОГ БИРАЧКОГ СПИСКА СА СТАЊЕМ НА ДАН 12.10.2014. ГОДИНЕ У 24.00 ЧАСА

Члан 1.

Број бирача у Босни и Херцеговини уписаних у изводе из Централног бирачког списка са стањем на дан 12.10.2014. године у 24.00 часа, односно на дан одржавања Опшних избора у Босни и Херцеговини 2014. године је **3.282.581**, а по изборним јединицама како слиједи:

а) ПРЕДСЈЕДНИШТВО БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

- 1) за чланове Предсједништва Босне и Херцеговине који се непосредно бирају са територије Федерације БиХ укупан број бирача је **2.039.316** и
- 2) за члана Предсједништва Босне и Херцеговине који се непосредно бира са територије Републике Српске укупан број бирача је **1.243.265**.

б) ПРЕДСТАВНИЧКИ ДОМ ПАРЛАМЕНТАРНЕ СКУПШТИНЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ ИЗБОРНЕ ЈЕДИНИЦЕ СА ТЕРИТОРИЈЕ ФЕДЕРАЦИЈЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

- 1) Представнички дом Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине из Федерације Босне и Херцеговине - изборна јединица 1 - укупан број бирача је **310.329**
- 2) Представнички дом Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине из Федерације Босне и Херцеговине - изборна јединица 2 - укупан број бирача је **261.400**
- 3) Представнички дом Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине из Федерације Босне и Херцеговине - изборна јединица 3 - укупан број бирача је **431.374**
- 4) Представнички дом Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине из Федерације Босне и Херцеговине - изборна јединица 4 - укупан број бирача је **545.702** и
- 5) Представнички дом Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине из Федерације Босне и Херцеговине - изборна јединица 5 - укупан број бирача је **490.511**.

в) ИЗБОРНЕ ЈЕДИНИЦЕ СА ТЕРИТОРИЈЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

- 1) Представнички дом Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине из Републике Српске - изборна јединица 1 - укупан број бирача је **564.328**
- 2) Представнички дом Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине из Републике Српске - изборна јединица 2 - укупан број бирача је **384.034** и
- 3) Представнички дом Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине из Републике Српске - изборна јединица 3 - укупан број бирача је **294.903**.

д) ПРЕДСТАВНИЧКИ ДОМ ПАРЛАМЕНТА ФЕДЕРАЦИЈЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

- 1) Представнички дом Парламента Федерације Босне и Херцеговине - изборна јединица 1 - укупан број бирача је **246.081**
- 2) Представнички дом Парламента Федерације Босне и Херцеговине - изборна јединица 2 - укупан број бирача је **151.695**
- 3) Представнички дом Парламента Федерације Босне и Херцеговине - изборна јединица 3 - укупан број бирача је **204.416**
- 4) Представнички дом Парламента Федерације Босне и Херцеговине - изборна јединица 4 - укупан број бирача је **134.400**

- 5) Представнички дом Парламента Федерације Босне и Херцеговине - изборна јединица 5 - укупан број бирача је **228.665**
- 6) Представнички дом Парламента Федерације Босне и Херцеговине - изборна јединица 6 - укупан број бирача је **97.869**
- 7) Представнички дом Парламента Федерације Босне и Херцеговине - изборна јединица 7 - укупан број бирача је **219.093**
- 8) Представнички дом Парламента Федерације Босне и Херцеговине - изборна јединица 8 - укупан број бирача је **219.168**
- 9) Представнички дом Парламента Федерације Босне и Херцеговине - изборна јединица 9 - укупан број бирача је **191.536**
- 10) Представнички дом Парламента Федерације Босне и Херцеговине - изборна јединица 10 - укупан број бирача је **69.864**
- 11) Представнички дом Парламента Федерације Босне и Херцеговине - изборна јединица 11- укупан број бирача је **212.281** и
- 12) Представнички дом Парламента Федерације Босне и Херцеговине - изборна јединица 12 - укупан број бирача је **64.248**

е) НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

- 1) Народна Скупштина Републике Српске - изборна јединица 1 - укупан број бирача је **150.213**
- 2) Народна Скупштина Републике Српске - изборна јединица 2 - укупан број бирача је **143.414**
- 3) Народна Скупштина Републике Српске - изборна јединица 3 - укупан број бирача је **270.701**
- 4) Народна Скупштина Републике Српске - изборна јединица 4 - укупан број бирача је **83.658**
- 5) Народна Скупштина Републике Српске - изборна јединица 5 - укупан број бирача је **121.911**
- 6) Народна Скупштина Републике Српске - изборна јединица 6 - укупан број бирача је **178.465**
- 7) Народна Скупштина Републике Српске - изборна јединица 7 - укупан број бирача је **115.168**
- 8) Народна Скупштина Републике Српске - изборна јединица 8 - укупан број бирача је **69.502** и
- 9) Народна Скупштина Републике Српске - изборна јединица 9 - укупан број бирача је **110.233.**

ф) ПРЕДСЈЕДНИК И ПОТПРЕДСЈЕДНИЦИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

- 1) За предсједника и потпредсједнике Републике Српске који се непосредно бирају са територије Републике Српске укупан број бирача је **1.243.265.**

г) СКУПШТИНЕ КАНТОНА У ФЕДЕРАЦИЈИ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

- 1) Скупштина Кантона 1 - укупан број бирача је **246.081**
- 2) Скупштина Кантона 2 - укупан број бирача је **39.004**
- 3) Скупштина Кантона 3 - укупан број бирача је **426.017**
- 4) Скупштина Кантона 4 - укупан број бирача је **326.534**
- 5) Скупштина Кантона 5 - укупан број бирача је **23.475**
- 6) Скупштина Кантона 6 - укупан број бирача је **219.168**
- 7) Скупштина Кантона 7 - укупан број бирача је **191.536**
- 8) Скупштина Кантона 8 - укупан број бирача је **69.864**
- 9) Скупштина Кантона 9 - укупан број бирача је **407.899**
- 10) Скупштина Кантона 10 - укупан број бирача је **64.248.**

Члан 2.

Саставни дио ове одлуке су изводи из Централног бирачког списка у електронском облику, закључени и

потврђени са стањем на дан 12.10.2014. године у 24.00 часа, који се неће објавити у службеним гласилима.

Члан 3.

Ова одлука ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у "Службеном гласнику БиХ", "Службеним новинама Федерације БиХ", "Службеном гласнику РС", "Службеном гласнику Брчко Дистрикта БиХ" и веб страници Централне изборне комисије БиХ www.избори.ба.

Број 06-1-02-2-496-4/14

16. октобра 2014. године

Сарајево

Предсједник
Стјепан Микић, с. р.

Na osnovu člana 3.6 stav (2) tačka e), a u vezi sa članom 3.4. stav (1) Izbornog zakona Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH" broj 23/01, 7/02, 9/02, 20/02, 25/02, 4/04, 20/04, 25/05, 52/05, 65/05, 77/05, 11/06, 24/06, 32/07, 33/08, 37/08, 32/10, 18/13 i 7/14) i člana 2. stav (1) tačka d) i stav (3) Pravilnika o vođenju i upotrebi Centralnog biračkog spiska ("Službeni glasnik BiH", broj 37/14), Centralna izborna komisija Bosne i Hercegovine je, na 59. sjednici održanoj 16.10.2014. godine, donijela

ODLUKU

O ZAKLJUČIVANJU I POTVRĐIVANJU IZVODA IZ CENTRALNOG BIRAČKOG SPISKA SA STANJEM NA DAN 12.10.2014. GODINE U 24.00 SATA

Члан 1.

Број бирача у Босни и Херцеговини уписаних у изводе из Централног бирачког списка са стањем на дан 12.10.2014. године у 24.00 сата, односно на дан одржавања Опћих избора у Босни и Херцеговини 2014. године је **3.282.581**, а по изборним јединицама како сlijеди:

а) ПРЕДСЈЕДНИШТВО БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

- 1) за чланове Предсједништва Босне и Херцеговине који се непосредно бирају са територије Федерације БиХ укупан број бирача је **2.039.316** и
- 2) за члана Предсједништва Босне и Херцеговине који се непосредно бира са територије Републике Српске укупан број бирача је **1.243.265.**

б) ПРЕДСТАВНИЧКИ ДОМ ПАРЛАМЕНТАРНЕ СКУПШТИНЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ ИЗБОРНЕ ЈЕДИНИЦЕ СА ТЕРИТОРИЈЕ ФЕДЕРАЦИЈЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

- 1) Представнички дом Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине из Федерације Босне и Херцеговине - изборна јединица 1 - укупан број бирача је **310.329**
- 2) Представнички дом Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине из Федерације Босне и Херцеговине - изборна јединица 2 - укупан број бирача је **261.400**
- 3) Представнички дом Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине из Федерације Босне и Херцеговине - изборна јединица 3 - укупан број бирача је **431.374**
- 4) Представнички дом Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине из Федерације Босне и Херцеговине - изборна јединица 4 - укупан број бирача је **545.702** и
- 5) Представнички дом Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине из Федерације Босне и Херцеговине - изборна јединица 5 - укупан број бирача је **490.511.**

в) ИЗБОРНЕ ЈЕДИНИЦЕ СА ТЕРИТОРИЈЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

- 1) Представнички дом Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине из Републике Српске - изборна јединица 1 - укупан број бирача је **564.328**

- 2) Представнички дом Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине из Републике Српске - изборна јединица 2 - укупан број бирача је **384.034** и
- 3) Представнички дом Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине из Републике Српске - изборна јединица 3 - укупан број бирача је **294.903**.

d) PREDSTAVNIČKI DOM PARLAMENTA FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

- 1) Представнички дом Парламента Федерације Босне и Херцеговине - изборна јединица 1 - укупан број бирача је **246.081**
- 2) Представнички дом Парламента Федерације Босне и Херцеговине - изборна јединица 2 - укупан број бирача је **151.695**
- 3) Представнички дом Парламента Федерације Босне и Херцеговине - изборна јединица 3 - укупан број бирача је **204.416**
- 4) Представнички дом Парламента Федерације Босне и Херцеговине - изборна јединица 4 - укупан број бирача је **134.400**
- 5) Представнички дом Парламента Федерације Босне и Херцеговине - изборна јединица 5 - укупан број бирача је **228.665**
- 6) Представнички дом Парламента Федерације Босне и Херцеговине - изборна јединица 6 - укупан број бирача је **97.869**
- 7) Представнички дом Парламента Федерације Босне и Херцеговине - изборна јединица 7 - укупан број бирача је **219.093**
- 8) Представнички дом Парламента Федерације Босне и Херцеговине - изборна јединица 8 - укупан број бирача је **219.168**
- 9) Представнички дом Парламента Федерације Босне и Херцеговине - изборна јединица 9 - укупан број бирача је **191.536**
- 10) Представнички дом Парламента Федерације Босне и Херцеговине - изборна јединица 10 - укупан број бирача је **69.864**
- 11) Представнички дом Парламента Федерације Босне и Херцеговине - изборна јединица 11 - укупан број бирача је **212.281** и
- 12) Представнички дом Парламента Федерације Босне и Херцеговине - изборна јединица 12 - укупан број бирача је **64.248**

e) NARODNA SKUPŠTINA REPUBLIKE SRPSKE

- 1) Народна Скупштина Републике Српске - изборна јединица 1 - укупан број бирача је **150.213**
- 2) Народна Скупштина Републике Српске - изборна јединица 2 - укупан број бирача је **143.414**
- 3) Народна Скупштина Републике Српске - изборна јединица 3 - укупан број бирача је **270.701**
- 4) Народна Скупштина Републике Српске - изборна јединица 4 - укупан број бирача је **83.658**
- 5) Народна Скупштина Републике Српске - изборна јединица 5 - укупан број бирача је **121.911**
- 6) Народна Скупштина Републике Српске - изборна јединица 6 - укупан број бирача је **178.465**
- 7) Народна Скупштина Републике Српске - изборна јединица 7 - укупан број бирача је **115.168**
- 8) Народна Скупштина Републике Српске - изборна јединица 8 - укупан број бирача је **69.502** и
- 9) Народна Скупштина Републике Српске - изборна јединица 9 - укупан број бирача је **110.233**.

f) PREDSEDNIK I POTPREDSJEDNICI REPUBLIKE SRPSKE

- 1) За председника и потпредседнике Републике Српске који се непосредно бирају са територије Републике Српске укупан број бирача је **1.243.265**.

g) SKUPŠTINE KANTONA U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE

- 1) Скупштина Кантиона 1 - укупан број бирача је **246.081**
- 2) Скупштина Кантиона 2 - укупан број бирача је **39.004**
- 3) Скупштина Кантиона 3 - укупан број бирача је **426.017**
- 4) Скупштина Кантиона 4 - укупан број бирача је **326.534**
- 5) Скупштина Кантиона 5 - укупан број бирача је **23.475**
- 6) Скупштина Кантиона 6 - укупан број бирача је **219.168**
- 7) Скупштина Кантиона 7 - укупан број бирача је **191.536**
- 8) Скупштина Кантиона 8 - укупан број бирача је **69.864**
- 9) Скупштина Кантиона 9 - укупан број бирача је **407.899**
- 10) Скупштина Кантиона 10 - укупан број бирача је **64.248**.

Члан 2.

Sastavni dio ove odluke su izvodi iz Centralnog biračkog spiska u elektronskom obliku, zaključeni i potvrđeni sa stanjem na dan 12.10.2014. godine u 24.00 sata, koji se neće objaviti u službenim glasilima.

Члан 3.

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja, a objavit će se u "Službenom glasniku BiH", "Službenim novinama Federacije BiH", "Službenom glasniku RS", "Službenom glasniku Brčko Distrikta BiH" i web stranici Centralne izborne komisije BiH www.izbori.ba.

Број 06-1-02-2-496-4/14
16. октобра 2014. године
Сарајево

Председник
Stjepan Mikić, s. r.

Na temelju članka 3.6 stavak (2) točka e), a u svezi s člankom 3.4. stavak (1) Izbornog zakona Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", broj 23/01, 7/02, 9/02, 20/02, 25/02, 4/04, 20/04, 25/05, 52/05, 65/05, 77/05, 11/06, 24/06, 32/07, 33/08, 37/08, 32/10, 18/13 i 7/14) i članka 2. stavak (1) točka d) i stavak (3) Pravilnika o vođenju i uporabi Središnjeg biračkog popisa ("Službeni glasnik BiH", broj 37/14), Središnje izborno povjerenstvo Bosne i Hercegovine je, na 59. sjednici održanoj 16.10.2014. godine, donijelo

ODLUKU

O ZAKLJUČIVANJU I POTVRĐIVANJU IZVADAKA IZ SREDIŠNJEG BIRAČKOG POPISA SA STANJEM NA DAN 12.10.2014. GODINE U 24.00 SATA

Чланак 1.

Број бирача у Босни и Херцеговини уписаних у изватке из Сређињег бирачког пописа са стањем на дан 12.10.2014. године у 24.00 сата, односно на дан одржавања Опћих избора у Босни и Херцеговини 2014. године је **3.282.581**, а по изборним јединицама како сlijеди:

a) PREDSEDNIŠTVO BOSNE I HERCEGOVINE

- 1) за чланове Председништва Босне и Херцеговине који се непосредно бирају са територије Федерације БиХ укупан број бирача је **2.039.316** и
- 2) за члана Председништва Босне и Херцеговине који се непосредно бира са територије Републике Српске укупан број бирача је **1.243.265**.

**b) ZASTUPNIČKI DOM PARLAMENTARNE
SKUPŠTINE BOSNE I HERCEGOVINE
IZBORNE JEDINICE SA TERITORIJE FEDERACIJE
BOSNE I HERCEGOVINE**

- 1) Zastupnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine iz Federacije Bosne i Hercegovine - izborna jedinica 1 - ukupan broj birača je **310.329**
- 2) Zastupnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine iz Federacije Bosne i Hercegovine - izborna jedinica 2 - ukupan broj birača je **261.400**
- 3) Zastupnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine iz Federacije Bosne i Hercegovine - izborna jedinica 3 - ukupan broj birača je **431.374**
- 4) Zastupnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine iz Federacije Bosne i Hercegovine - izborna jedinica 4 - ukupan broj birača je **545.702** i
- 5) Zastupnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine iz Federacije Bosne i Hercegovine - izborna jedinica 5 - ukupan broj birača je **490.511**.

**c) IZBORNE JEDINICE SA TERITORIJE REPUBLIKE
SRPSKE**

- 1) Zastupnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine iz Republike Srpske - izborna jedinica 1 - ukupan broj birača je **564.328**
- 2) Zastupnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine iz Republike Srpske - izborna jedinica 2 - ukupan broj birača je **384.034** i
- 3) Zastupnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine iz Republike Srpske - izborna jedinica 3 - ukupan broj birača je **294.903**.

**d) ZASTUPNIČKI DOM PARLAMENTA FEDERACIJE
BOSNE I HERCEGOVINE**

- 1) Zastupnički dom Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine - izborna jedinica 1 - ukupan broj birača je **246.081**
- 2) Zastupnički dom Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine - izborna jedinica 2 - ukupan broj birača je **151.695**
- 3) Zastupnički dom Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine - izborna jedinica 3 - ukupan broj birača je **204.416**
- 4) Zastupnički dom Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine - izborna jedinica 4 - ukupan broj birača je **134.400**
- 5) Zastupnički dom Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine - izborna jedinica 5 - ukupan broj birača je **228.665**
- 6) Zastupnički dom Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine - izborna jedinica 6 - ukupan broj birača je **97.869**
- 7) Zastupnički dom Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine - izborna jedinica 7 - ukupan broj birača je **219.093**
- 8) Zastupnički dom Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine - izborna jedinica 8 - ukupan broj birača je **219.168**
- 9) Zastupnički dom Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine - izborna jedinica 9 - ukupan broj birača je **191.536**
- 10) Zastupnički dom Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine - izborna jedinica 10 - ukupan broj birača je **69.864**

- 11) Zastupnički dom Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine - izborna jedinica 11 - ukupan broj birača je **212.281** i

- 12) Zastupnički dom Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine - izborna jedinica 12 - ukupan broj birača je **64.248**

e) NARODNA SKUPŠTINA REPUBLIKE SRPSKE

- 1) Narodna Skupština Republike Srpske - izborna jedinica 1 - ukupan broj birača je **150.213**
- 2) Narodna Skupština Republike Srpske - izborna jedinica 2 - ukupan broj birača je **143.414**
- 3) Narodna Skupština Republike Srpske - izborna jedinica 3 - ukupan broj birača je **270.701**
- 4) Narodna Skupština Republike Srpske - izborna jedinica 4 - ukupan broj birača je **83.658**
- 5) Narodna Skupština Republike Srpske - izborna jedinica 5 - ukupan broj birača je **121.911**
- 6) Narodna Skupština Republike Srpske - izborna jedinica 6 - ukupan broj birača je **178.465**
- 7) Narodna Skupština Republike Srpske - izborna jedinica 7 - ukupan broj birača je **115.168**
- 8) Narodna Skupština Republike Srpske - izborna jedinica 8 - ukupan broj birača je **69.502** i
- 9) Narodna Skupština Republike Srpske - izborna jedinica 9 - ukupan broj birača je **110.233**.

**f) PREDsjedNIK I POTPREDSJEDNICI REPUBLIKE
SRPSKE**

- 1) Za predsjednika i potpredsjednike Republike Srpske koji se neposredno biraju sa teritorije Republike Srpske ukupan broj birača je **1.243.265**.

**g) SKUPŠTINE KANTONA U FEDERACIJI BOSNE I
HERCEGOVINE**

- 1) Skupština Kantona 1 - ukupan broj birača je **246.081**
- 2) Skupština Kantona 2 - ukupan broj birača je **39.004**
- 3) Skupština Kantona 3 - ukupan broj birača je **426.017**
- 4) Skupština Kantona 4 - ukupan broj birača je **326.534**
- 5) Skupština Kantona 5 - ukupan broj birača je **23.475**
- 6) Skupština Kantona 6 - ukupan broj birača je **219.168**
- 7) Skupština Kantona 7 - ukupan broj birača je **191.536**
- 8) Skupština Kantona 8 - ukupan broj birača je **69.864**
- 9) Skupština Kantona 9 - ukupan broj birača je **407.899**
- 10) Skupština Kantona 10 - ukupan broj birača je **64.248**.

Članak 2.

Sastavni dio ove odluke su izvaci iz Središnjeg biračkog popisa u elektronskom obliku, zaključeni i potvrđeni sa stanjem na dan 12.10.2014. godine u 24.00 sata, koji se neće objaviti u službenim glasilima.

Članak 3.

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja, a objavit će se u "Službenom glasniku BiH", "Službenim novinama Federacije BiH", "Službenom glasniku RS", "Službenom glasniku Brčko Distrikta BiH" i web stranici Središnjeg izbornog povjerenstva BiH www.izbori.ba.

Broj 06-1-02-2-496-4/14
16. listopada 2014. godine
Sarajevo

Predsjednik
Stjepan Mikić, v. r.

УПРАВА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ ЗА ЗАШТИТУ ЗДРАВЉА БИЉА

1270

На основу члана 86. став 2. Закона о заштити здравља биља ("Службени гласник БиХ", број 23/03) и члана 61. став 2. Закона о управи ("Службени гласник БиХ", бр. 32/02 и 102/09), Управа Босне и Херцеговине за заштиту здравља биља, у сарадњи са надлежним органима ентитета и Брчко дистрикта Босне и Херцеговине, доноси

ИНСТРУКЦИЈУ О ОЗНАЧАВАЊУ И ДЕКЛАРИСАЊУ МЕРКАНТИЛНОГ КРОМПИРА

Члан 1. (Предмет)

Овом Инструкцијом прописују се јединствени начини означавања меркантилног кромпира прије стављања у промет и декларисања меркантилног кромпира који се ставља у промет у БиХ са циљем обезбјеђивања сљедивости у сврху заштите здравља биља и обавезе произвођача, откупљивача/дистрибутера меркантилног кромпира.

Члан 2. (Дефиниције)

Изрази употребљени у Закону о заштити здравља биља ("Службени гласник БиХ", број 23/03) и Правилнику о фитосанитарном регистру и о биљним пасошима ("Службени гласник БиХ", број 5/13) (у даљем тексту: Правилник о фиторегистру) примјењују се и у овој Инструкцији, а изрази употребљени у овој Инструкцији имају сљедеће значење:

- a) **декларисање меркантилног кромпира** је стављање на амбалажу, етикету, наљепницу, привјесак, алкицу или омот писаних ознака, робно - трговачких знакова (жигова), назива производа, графичких ознака или симбола који се односе на меркантилни кромпир у промету;
- b) **означавање меркантилног кромпира** је стављање ознаке са одговарајућим регистарским или евиденцијским бројем, количином и другим потребним подацима уз или на амбалажу, транспортно средство и/или у објектима у којима се чува, складишти, пакује меркантилни кромпир прије стављања у промет;
- c) **фито евиденцијски број** (у даљем тексту: ФЕБ) је број из фитоевиденције додијељен од стране ентитетског Министарства/Одјељења Брчко дистрикта БиХ надлежног за послове пољопривреде (у даљем тексту: надлежно Министарство/Одјељење). ФЕБ представља комбинацију слова и бројева а чини га словна ознака "ФЕБ", бројчана ознака ентитета/Брчко дистрикта БиХ из Правилника о фиторегистру и редни број.

Члан 3.

(Обавезе произвођача меркантилног кромпира)

- (1) Мали произвођачи меркантилног кромпира који, у складу са одредбама Правилника о фиторегистру не подлијежу обавези уписа у Фиторегистар, а који меркантилни кромпир производе на непокривеној површини већој од 1000 и мањој од 5000 м² и произведени меркантилни кромпир предају откупљивачу/дистрибутеру у складиште или пакирницу са намјером даље дистрибуције, морају бити уписани у Регистар пољопривредних газдинстава (у даљем тексту:

РПГ) и имати ФЕБ додијељен од стране надлежног Министарства/Одјељења.

- (2) Мали произвођачи меркантилног кромпира који не подлијежу обавези уписа у Фиторегистар, а меркантилни кромпир производе на површини из става 1. овог члана и који сами пакују кромпир из властите производње, са намјером даље дистрибуције, морају бити уписани у РПГ и у евиденцију код надлежног Министарства/Одјељења.
- (3) Фитоевиденцију успоставља и води надлежно Министарство/Одјељење и додјељује ФЕБ. ФЕБ се додјељује када се у управном поступку уписа у Фиторегистар утврди да подносилац захтјева не подлијеже обавези уписа или на основу достављене пријаве за евидентирање. Пријава се подноси на обрасцу из Прилога I ове Инструкције, а надлежно Министарство/Одјељење евидентира произвођача у фитоевиденцији, додјељује му ФЕБ и о томе га писмено обавјештава.
- (4) Пошиљке неупакованог меркантилног кромпира прије отпремања са мјеста производње у складиште, пакирницу или дистрибутивни центар означавају се одговарајућом ознаком произвођача и називом сорте. Ознака се причвршћује на амбалажи у коју се кромпир смјешта за транспорт (вреће, кутије, сандуци и сл.), а ознака пошиљке која се транспортује у расутом стању се ставља на возило у складу са чланом 6. став 1. ове Инструкције.
- (5) Регистровани произвођачи меркантилног кромпира обавезни су успоставити и водити евиденцију из члана 13. тачка е) Правилника о фиторегистру и сваке године по завршетку производње доставити фитосанитарној инспекцији извјештај о обиму и мјесту производње. Уз евиденцију се чува сва потребна пратећа документација која се односи на сјеме кориштено за заснивање производње и на произведени и продати кромпир (декларације, рачуни, отпремнице, записници, увјерења, лабораторијски извјештаји, рјешења и сл.) најмање двије године.
- (6) Меркантилни кромпир након вађења мора бити очишћен од честица земље на парцели на којој је произведен.

Члан 4.

(Обавезе откупљивача/дистрибутера меркантилног кромпира)

- (1) Регистровани откупљивач/дистрибутер обавезан је успоставити и водити евиденцију произвођача од којих откупљује меркантилни кромпир, складишти, пакује и дистрибуише те уз евиденцију чувати сву потребну пратећу документацију (рачун, отпремница и сл.) најмање двије године. Евиденција, поред података о произвођачу и других потребних података, обавезно садржи:
 - a) податак о ФИТО броју и подброју (уколико га има) за произвођаче уписане у Фиторегистар, или
 - b) ФЕБ за мале произвођаче који су обавезни да се евидентирају или
 - c) број произвођача из РПГ-а,
 - d) податак о поријеклу меркантилног кромпира.
- (2) Поред обавезних података из става (1) овог члана, откупљивач/дистрибутер произвођачима може додјелити и властиту евиденцијску ознаку.
- (3) Регистровани откупљивач/дистрибутер обавезан је евиденцију у електронској форми доставити надлежном Министарству/Одјељењу, институцији овлаштеној за здравствени преглед и инспекцији најмање једном

годишње, а најкасније до 31. децембра. Евиденција са свим подацима којима се осигурава слједивост се чува најмање двије године.

- (4) Регистровани откупљивач/дистрибутер који складишти, пакује или препакује меркантилни кромпир од различитих произвођача обавезан је осигурати такав начин складиштења који ће спријечити да се пристигле пошиљке мијешају прије самог паковања.
- (5) Пошиљке меркантилног кромпира се из складишта, пакирнице или дистрибутивног центра даље отпремају заједно са декларацијом која садржи ФИТО број складишта, пакирнице или дистрибутивног центра и све остале податке из члана 5. ове Инструкције.

Члан 5.

(Декларисање упакованог меркантилног кромпира у продаји)

- (1) Декларација на амбалажи у којој се меркантилни кромпир ставља на тржиште у БиХ мора да садржи најмање:
- назив "КРОМПИР",
 - нето количину (kg),
 - назив и адресу произвођача или онога ко пакује и/или ставља на тржиште.
- (2) У зависности од поријекла меркантилног кромпира, поред података из става 1. овог члана декларација мора да садржи још и слиједеће податке:
- регистарски број (ФИТО број) произвођача/увозника/дистрибутера,
 - поријекло (држава у којој је произведен),
 - сорту кромпира и ознаку намјене - "ЗА ИСХРАНУ",
 - ознаку серије (лота).
- (3) Мали произвођачи меркантилног кромпира који сами пакују и стављају на тржиште кромпир из властите производње обавезно свако паковање (врећу и сл.) декларишу РПГ бројем односно ФЕБ и наводе сорту кромпира и ознаку намјене – "ЗА ИСХРАНУ".
- (4) Декларација се мора налазити на амбалажи упакованог меркантилног кромпира, бити причвршћена на амбалажу тако да се не може лако одвојити и скинути, нити се ти подаци смију уклањати или мијењати на било који начин.

Члан 6.

(Означавање неупакваног меркантилног кромпира у транспорту, у складиштима и дистрибутивним центрима)

- (1) Пошиљка меркантилног кромпира може се превозити у расутом стању (без икакве амбалаже) само уколико цијела пошиљка потиче од истог произвођача, једне сорте и истог лота. Уколико се пошиљка меркантилног кромпира превози у расутом стању, на возило којим се транспортује мора се ставити одговарајућа ознака

регистрованог или евидентираниог произвођача у складу са овом Инструкцијом (ФИТО број или ФЕБ или РПГ број).

- (2) Означавање неупакваног меркантилног кромпира у складиштима и дистрибутивним центрима врши се тако да садржи најмање:
- име и презиме/назив и адресу произвођача/увозника,
 - регистарски број (ФИТО број и подброј, ако га има) произвођача/увозника, а за мале произвођаче, који нису обавезни уписати се у Фито-регистар, обавезан је ФЕБ или РПГ број),
 - поријекло (држава у којој је произведено),
 - назив и ознаку намјене - "КРОМПИР ЗА ИСХРАНУ",
 - сорту кромпира, лот и нето количину.
- (3) Ознака мора бити постављена тако да је видљива уколико је меркантилни кромпир у расутом стању, односно причвршћена на сандуке или другу одговарајућу амбалажу у којој се чува меркантилни кромпир прије паковања тако да се не може лако одвојити и скинути, нити се смије уклањати или мијењати на било који начин.
- (4) У складиштима, пакирницама и/или дистрибутивним центрима се мора осигурати такав начин смјештаја и означавања који ће спријечити мјешање ускладиштеног неупакваног меркантилног кромпира од различитих произвођача. За организацију смјештаја и означавање одговоран је власник објекта.

Члан 7.

(Пријелазне одредбе)

- (1) Произвођачи меркантилног кромпира који у складу са одредбама Правилника о фиторегистру подлијежу обавези уписа у Фиторегистар дужни су то учинити до 01.11.2014. године, а мали произвођачи меркантилног кромпира из члана 3. ове Инструкције морају се уписати у евиденцију малих произвођача до 31.12.2014. године.
- (2) До датума наведених у ставу (1) овог члана, умјесто ФИТО броја и ФЕБ могу користити број из РПГ.

Члан 8.

(Ступање на снагу)

Ова Инструкција ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ".

Број УЗЗБ-01-1-02-2-577-8/14

9. октобра 2014. године

Сарајево

Директор

Раденко Радовић, с.р.

ПРИЛОГ I

ПРИЈАВА ЗА УПИС У ФИТОЕВИДЕНЦИЈУ

Фито евиденцијски број власника (ФЕБ-број):

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Датум: _____ **Број протокола:** _____

I Подаци о власнику

1. Презиме и име или назив пословног субјекта _____

Идентификациони број _____ Број личног документа: _____

(ЈИБ/ИД/ЈМБГ): _____

БПГ: _____ БК: _____

2. Адреса _____

Мјесто: _____

Улица и кућни број: _____

Поштански број: _____ Пошта: _____

Телефон: _____ Факс: _____

Моб-тел: _____ Е-маил: _____

3. Површина на којој се производи меркатилни кромпир и м² _____

Na osnovu člana 86. stav 2. Zakona o zaštiti zdravlja bilja ("Službeni glasnik BiH", broj 23/03) i člana 61. stav 2. Zakona o upravi ("Službeni glasnik BiH", br. 32/02 i 102/09), Uprava Bosne i Hercegovine za zaštitu zdravlja bilja u saradnji sa nadležnim organima entiteta i Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, donosi

INSTRUKCIJU O OZNAČAVANJU I DEKLARISANJU MERKANTILNOG KROMPIRA

Član 1.

(Predmet)

Ovom Instrukcijom propisuju se jedinstveni načini označavanja merkantilnog krompira prije stavljanja u promet i deklarisanja merkantilnog krompira koji se stavlja u promet u BiH sa ciljem obezbjeđivanja sljedivosti u svrhu zaštite zdravlja bilja i obaveze proizvođača, otkupljivača/distributera merkantilnog krompira.

Član 2.

(Definicije)

Izrazi upotrijebljeni u Zakonu o zaštiti zdravlja bilja ("Službeni glasnik BiH", broj 23/03) i Pravilniku o fitosanitarnom registru i o biljnim pasošima ("Službeni glasnik BiH", broj 5/13) (u daljem tekstu: Pravilnik o fitoregistru) primjenjuju se i u ovoj Instrukciji, a izrazi upotrijebljeni u ovoj Instrukciji imaju sljedeće značenje:

- a) **deklarisanje merkantilnog krompira** je stavljanje na ambalažu, etiketu, naljepnicu, privjesak, alkicu ili omot pisanih oznaka, robno - trgovačkih znakova (žigova), naziva proizvoda, grafičkih oznaka ili simbola koji se odnose na merkantilni krompir u prometu;
- b) **označavanje merkantilnog krompira** je stavljanje oznake sa odgovarajućim registarskim ili evidencijskim brojem, količinom i drugim potrebnim podacima uz ili na ambalažu, transportno sredstvo i/ili u objektima u kojima se čuva, skladišti, pakuje merkantilni krompir prije stavljanja u promet;
- c) **fito evidencijski broj** (u daljem tekstu: FEB) je broj iz fitoevidencije dodijeljen od strane entitetskog ministarstva/odjeljenja Brčko distrikta BiH nadležnog za poslove poljoprivrede (u daljem tekstu: nadležno Ministarstvo/Odjeljenje). FEB predstavlja kombinaciju slova i brojeva a čini ga slovna oznaka "FEB", brojčana oznaka entiteta/Brčko distrikta BiH iz Pravilnika o fitoregistru i redni broj.

Član 3.

(Obaveze proizvođača merkantilnog krompira)

- (1) Mali proizvođači merkantilnog krompira koji, u skladu sa odredbama Pravilnika o fitoregistru ne podliježu obavezama upisa u Fitoregistar, a koji merkantilni krompir proizvode na nepokrivenoj površini većoj od 1000 i manjoj od 5000 m² i proizvedeni merkantilni krompir predaju otkupljivaču/distributeru u skladište ili pakirnicu sa namjerom dalje distribucije, moraju biti upisani u Registar poljoprivrednih gazdinstava (u daljem tekstu: RPG) i imati FEB dodijeljen od strane nadležnog Ministarstva/Odjeljenja.
- (2) Mali proizvođači merkantilnog krompira koji ne podliježu obavezama upisa u Fitoregistar, a merkantilni krompir proizvode na površini iz stava 1. ovog člana i koji sami pakuju krompir iz vlastite proizvodnje, sa namjerom dalje distribucije, moraju biti upisani u RPG i u evidenciju kod nadležnog Ministarstva/Odjeljenja.

- (3) Fitoevidenciju uspostavlja i vodi nadležno Ministarstvo/Odjeljenje i dodjeljuje FEB. FEB se dodjeljuje kada se u upravnom postupku upisa u Fitoregistar utvrdi da podnosilac zahtjeva ne podliježe obavezama upisa ili na osnovu dostavljene prijave za evidentiranje. Prijava se podnosi na obrascu iz Priloga I ove Instrukcije, a nadležno Ministarstvo/Odjeljenje evidentira proizvođača u fitoevidenciji, dodjeljuje mu FEB i o tome ga pismeno obavještava.
- (4) Pošiljke neupakovanog merkantilnog krompira prije otpremanja sa mjesta proizvodnje u skladište, pakirnicu ili distributivni centar označavaju se odgovarajućom oznakom proizvođača i nazivom sorte. Oznaka se pričvršćuje na ambalaži u koju se krompir smješta za transport (vreće, kutije, sanduci i sl.), a oznaka pošiljke koja se transportuje u rasutom stanju se stavlja na vozilo u skladu sa članom 6. stav 1. ove Instrukcije.
- (5) Registrovani proizvođači merkantilnog krompira obavezni su uspostaviti i voditi evidenciju iz člana 13. tačka e) Pravilnika o fitoregistru i svake godine po završetku proizvodnje dostaviti fitosanitarnoj inspekciji izvještaj o obimu i mjestu proizvodnje. Uz evidenciju se čuva sva potrebna prateća dokumentacija koja se odnosi na sjeme korišteno za zasnivanje proizvodnje i na proizvedeni i prodati krompir (deklaracije, računi, otpremnice, zapisnici, uvjerenja, laboratorijski izvještaji, rješenja i sl.) najmanje dvije godine.
- (6) Merkantilni krompir nakon vađenja mora biti očišćen od čestica zemlje na parceli na kojoj je proizveden.

Član 4.

(Obaveze otkupljivača/distributera merkantilnog krompira)

- (1) Registrovani otkupljivač/distributer obavezan je uspostaviti i voditi evidenciju proizvođača od kojih otkupljuje merkantilni krompir, skladišti, pakuje i distribuira te uz evidenciju čuvati svu potrebnu prateću dokumentaciju (račun, otpremnica i sl.) najmanje dvije godine. Evidencija, pored podataka o proizvođaču i drugih potrebnih podataka, obavezno sadrži:
 - a) podatak o FITO broju i podbroju (ukoliko ga ima) za proizvođače upisane u Fitoregistar, ili
 - b) FEB za male proizvođače koji su obavezni da se evidentiraju ili
 - c) broj proizvođača iz RPG-a,
 - d) podatak o porijeklu merkantilnog krompira.
- (2) Pored obaveznih podataka iz stava (1) ovog člana, otkupljivač/distributer proizvođačima može dodijeliti i vlastitu evidencijsku oznaku.
- (3) Registrovani otkupljivač/distributer obavezan je evidenciju u elektronskoj formi dostaviti nadležnom Ministarstvu/Odjeljenju, instituciji ovlaštenoj za zdravstveni pregled i inspekciji najmanje jednom godišnje, a najkasnije do 31. decembra. Evidencija sa svim podacima kojima se osigurava sljedivost se čuva najmanje dvije godine.
- (4) Registrovani otkupljivač/distributer koji skladišti, pakuje ili prepakuje merkantilni krompir od različitih proizvođača obavezan je osigurati takav način skladištenja koji će spriječiti da se pristigle pošiljke miješaju prije samog pakovanja.
- (5) Pošiljke merkantilnog krompira se iz skladišta, pakirnice ili distributivnog centra dalje otpremaju zajedno sa deklaracijom koja sadrži FITO broj skladišta, pakirnice ili distributivnog centra i sve ostale podatke iz člana 5. ove Instrukcije.

Члан 5.

(Deklarisanje upakovanog merkantilnog krompira u prodaji)

- (1) Deklaracija na ambalaži u kojoj se merkantilni krompir stavlja na tržište u BiH mora da sadrži najmanje:
 - a) naziv "KROMPIR",
 - b) neto količinu (kg),
 - c) naziv i adresu proizvođača ili onoga ko pakuje i/ili stavlja na tržište.
- (2) U zavisnosti od porijekla merkantilnog krompira, pored podataka iz stava 1. ovog člana deklaracija mora da sadrži još i slijedeće podatke:
 - a) registarski broj (FITO broj) proizvođača/uvoznika/distributera,
 - b) porijeklo (država u kojoj je proizveden),
 - c) sortu krompira i oznaku namjene - "ZA ISHRANU",
 - d) oznaku serije (lota).
- (3) Mali proizvođači merkantilnog krompira koji sami pakuju i stavljaju na tržište krompir iz vlastite proizvodnje obavezno svako pakovanje (vreću i sl.) deklariraju RPG brojem odnosno FEB i navode sortu krompira i oznaku namjene - "ZA ISHRANU".
- (4) Deklaracija se mora nalaziti na ambalaži upakovanog merkantilnog krompira, biti pričvršćena na ambalažu tako da se ne može lako odvojiti i skinuti, niti se ti podaci smiju uklanjati ili mijenjati na bilo koji način.

Члан 6.

(Označavanje neupakovanog merkantilnog krompira u transportu, u skladištima i distributivnim centrima)

- (1) Pošiljka merkantilnog krompira može se prevoziti u rasutom stanju (bez ikakve ambalaže) samo ukoliko cijela pošiljka potiče od istog proizvođača, jedne sorte i istog lota. Ukoliko se pošiljka merkantilnog krompira prevozi u rasutom stanju, na vozilo kojim se transportuje mora se staviti odgovarajuća oznaka registrovanog ili evidentiranog proizvođača u skladu sa ovom Instrukcijom (FITO broj ili FEB ili RPG broj).
- (2) Označavanje neupakovanog merkantilnog krompira u skladištima i distributivnim centrima vrši se tako da sadrži najmanje:
 - a) ime i prezime/naziv i adresu proizvođača/uvoznika,

- b) registarski broj (FITO broj i podbroj, ako ga ima) proizvođača/uvoznika, a za male proizvođače, koji nisu obavezni upisati se u Fitoregistar, obavezan je FEB ili RPG broj),
 - c) porijeklo (država u kojoj je proizvedeno),
 - d) naziv i oznaku namjene - "KROMPIR ZA ISHRANU",
 - e) sortu krompira, lot i neto količinu.
- (3) Oznaka mora biti postavljena tako da je vidljiva ukoliko je merkantilni krompir u rasutom stanju, odnosno pričvršćena na sanduke ili drugu odgovarajuću ambalažu u kojoj se čuva merkantilni krompir prije pakovanja tako da se ne može lako odvojiti i skinuti, niti se smije uklanjati ili mijenjati na bilo koji način.
 - (4) U skladištima, pakirnicama i/ili distributivnim centrima se mora osigurati takav način smještaja i označavanja koji će spriječiti mješanje uskladištenog neupakovanog merkantilnog krompira od različitih proizvođača. Za organizaciju smještaja i označavanje odgovoran je vlasnik objekta.

Члан 7.

(Prijelazne odredbe)

- (1) Proizvođači merkantilnog krompira koji u skladu sa odredbama Pravilnika o fitoregistru podliježu obavezi upisa u Fitoregistar dužni su to učiniti do 01.11.2014. godine, a mali proizvođači merkantilnog krompira iz člana 3. ove Instrukcije moraju se upisati u evidenciju malih proizvođača do 31.12.2014. godine.
- (2) Do datuma navedenih u stavu (1) ovog člana, umjesto FITO broja i FEB mogu koristiti broj iz RPG.

Члан 8.

(Stupanje na snagu)

Ova Instrukcija stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH".

Broj UZZB-01-1-02-2-577-8/14

9. oktobra 2014. godine
SarajevoDirektor
Radenko Radović, s. r.

Na temelju članka 86. stavak 2. Zakona o zaštiti zdravlja bilja ("Službeni glasnik BiH", broj 23/03) i članka 61. stavak 2. Zakona o upravi ("Službeni glasnik BiH", br. 32/02 i 102/09), Uprava Bosne i Hercegovine za zaštitu zdravlja bilja, u suradnji sa nadležnim organima entiteta i Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, donosi

INSTRUKCIJU O OZNAČAVANJU I DEKLARIRANJU MERKANTILNOG KRUMPIRA

Članak 1. (Predmet)

Ovom Instrukcijom propisuju se jedinstveni načini označavanja merkantilnog krumpira prije stavljanja u promet i deklariranja merkantilnog krumpira koji se stavlja u promet u BiH sa ciljem osiguranja sljedivosti u svrhu zaštite zdravlja bilja i obveze proizvođača, otkupljivača/distributera merkantilnog krumpira.

Članak 2. (Definicije)

Izrazi upotrijebljeni u Zakonu o zaštiti zdravlja bilja ("Službeni glasnik BiH", broj 23/03) i Pravilniku o fitosanitarnom registru i o biljnim putovnicama ("Službeni glasnik BiH", broj 5/13) (u daljem tekstu: Pravilnik o fitoregistru) primjenjuju se i u ovoj Instrukciji, a izrazi upotrijebljeni u ovoj Instrukciji imaju sljedeće značenje:

- a) **deklariranje merkantilnog krumpira** je stavljanje na ambalažu, etiketu, naljepnicu, privjesak, alkicu ili omot pisanih oznaka, robno - trgovačkih znakova (žigova), naziva proizvoda, grafičkih oznaka ili simbola koji se odnose na merkantilni krumpir u prometu;
- b) **označavanje merkantilnog krumpira** je stavljanje oznake sa odgovarajućim registracijskim ili evidencijskim brojem, količinom i drugim potrebnim podacima uz ili na ambalažu, transportno sredstvo i/ili u objektima u kojima se čuva, skladišti, pakira merkantilni krumpir prije stavljanja u promet;
- c) **fito evidencijski broj** (u daljem tekstu: FEB) je broj iz fitoevidencije dodijeljen od strane entitetskog Ministarstva/Odjela Brčko distrikta BiH nadležnog za poslove poljoprivrede (u daljem tekstu: nadležno Ministarstvo/Odjel). FEB predstavlja kombinaciju slova i brojeva a čini ga slovna oznaka "FEB", brojčana oznaka entiteta/Brčko distrikta BiH iz Pravilnika o fitoregistru i redni broj.

Članak 3.

(Obveze proizvođača merkantilnog krumpira)

- (1) Mali proizvođači merkantilnog krumpira koji, u skladu sa odredbama Pravilnika o fitoregistru ne podliježu obvezi upisa u Fitoregistar, a koji merkantilni krumpir proizvode na nepokrivenoj površini većoj od 1000 i manjoj od 5000 m² i proizvedeni merkantilni krumpir predaju otkupljivaču/distributeru u skladište ili pakirnicu sa namjerom dalje distribucije, moraju biti upisani u Registar poljoprivrednih gazdinstava (u daljem tekstu: RPG) i imati FEB dodijeljen od strane nadležnog Ministarstva/Odjela.
- (2) Mali proizvođači merkantilnog krumpira koji ne podliježu obvezi upisa u Fitoregistar, a merkantilni krumpir proizvode na površini iz stavka 1. ovog članka i koji sami pakiraju krumpir iz vlastite proizvodnje, sa namjerom dalje distribucije, moraju biti upisani u RPG i u evidenciju kod nadležnog Ministarstva/Odjela.

- (3) Fitoevidenciju uspostavlja i vodi nadležno Ministarstvo/Odjel i dodjeljuje FEB. FEB se dodjeljuje kada se u upravnom postupku upisa u Fitoregistar utvrdi da podnosilac zahtjeva ne podliježe obvezi upisa ili na osnovu dostavljene prijave za evidentiranje. Prijava se podnosi na obrascu iz Privitka I ove Instrukcije, a nadležno Ministarstvo/Odjel evidentira proizvođača u fitoevidenciji, dodjeljuje mu FEB i o tome ga pismeno obavještava.
- (4) Pošiljke neupakiranog merkantilnog krumpira prije otpremanja sa mjesta proizvodnje u skladište, pakirnicu ili distributivni centar označavaju se odgovarajućom oznakom proizvođača i nazivom sorte. Oznaka se pričvršćuje na ambalaži u koju se krumpir smješta za transport (vreće, kutije, sanduci i sl.), a oznaka pošiljke koja se transportira u rasutom stanju se stavlja na vozilo u skladu sa člankom 6. stavak 1. ove Instrukcije.
- (5) Registrirani proizvođači merkantilnog krumpira obvezni su uspostaviti i voditi evidenciju iz članka 13. točka e) Pravilnika o fitoregistru i svake godine po završetku proizvodnje dostaviti fitosanitarnoj inspekciji izvještaj o obimu i mjestu proizvodnje. Uz evidenciju se čuva sva potrebna prateća dokumentacija koja se odnosi na sjeme korišteno za zasnivanje proizvodnje i na proizvedeni i prodati krumpir (deklaracije, računi, otpremnice, zapisnici, uvjerenja, laboratorijski izvještaji, rješenja i sl.) najmanje dvije godine.
- (6) Merkantilni krumpir nakon vađenja mora biti očišćen od čestica tla na parceli na kojoj je proizveden.

Članak 4.

(Obveze otkupljivača/distributera merkantilnog krumpira)

- (1) Registrirani otkupljivač/distributer obavezan je uspostaviti i voditi evidenciju proizvođača od kojih otkupljuje merkantilni krumpir, skladišti, pakira i distribuira te uz evidenciju čuvati svu potrebnu prateću dokumentaciju (račun, otpremnica i sl.) najmanje dvije godine. Evidencija, pored podataka o proizvođaču i drugih potrebnih podataka, obavezno sadrži:
 - a) podatak o FITO broju i podbroju (ukoliko ga ima) za proizvođače upisane u Fitoregistar, ili
 - b) FEB za male proizvođače koji su obvezni da se evidentiraju ili
 - c) broj proizvođača iz RPG-a,
 - d) podatak o porijeklu merkantilnog krumpira.
- (2) Pored obveznih podataka iz stavka (1) ovog članka, otkupljivač/distributer proizvođačima može dodijeliti i vlastitu evidencijsku oznaku.
- (3) Registrirani otkupljivač/distributer obavezan je evidenciju u elektronskoj formi dostaviti nadležnom Ministarstvu/Odjelu, instituciji ovlaštenoj za zdravstveni pregled i inspekciji najmanje jednom godišnje, a najkasnije do 31. prosinca. Evidencija sa svim podacima kojima se osigurava sljedivost se čuva najmanje dvije godine.
- (4) Registrirani otkupljivač/distributer koji skladišti, pakira ili prepakira merkantilni krumpir od različitih proizvođača obavezan je osigurati takav način skladištenja koji će spriječiti da se pristigle pošiljke miješaju prije samog pakiranja.
- (5) Pošiljke merkantilnog krumpira se iz skladišta, pakirnice ili distributivnog centra dalje otpremaju zajedno sa deklaracijom koja sadrži FITO broj skladišta, pakirnice ili distributivnog centra i sve ostale podatke iz članka 5. ove Instrukcije.

Чланак 5.

(Deklariranje upakiranog merkantilnog krumpira u prodaji)

- (1) Deklaracija na ambalaži u kojoj se merkantilni krumpir stavlja na tržište u BiH mora da sadrži najmanje:
 - a) naziv "KRUMPIR",
 - b) neto količinu (kg),
 - c) naziv i adresu proizvođača ili onoga ko pakira i/ili stavlja na tržište.
- (2) U ovisnosti od porijekla merkantilnog krumpira, pored podataka iz stavka 1. ovog članka deklaracija mora da sadrži još i slijedeće podatke:
 - a) registracijski broj (FITO broj) proizvođača/uvoznika/distributera,
 - b) porijeklo (država u kojoj je proizveden),
 - c) sortu krumpira i oznaku namjene - "ZA ISHRANU",
 - d) oznaku serije (lota).
- (3) Mali proizvođači merkantilnog krumpira koji sami pakiraju i stavljaju na tržište krumpir iz vlastite proizvodnje obvezno svako pakovanje (vreću i sl.) deklariraju RPG brojem odnosno FEB i navode sortu krumpira i oznaku namjene - "ZA ISHRANU".
- (4) Deklaracija se mora nalaziti na ambalaži upakiranog merkantilnog krumpira, biti pričvršćena na ambalažu tako da se ne može lako odvojiti i skinuti, niti se ti podatci smiju uklanjati ili mijenjati na bilo koji način.

Чланак 6.

(Označavanje neupakiranog merkantilnog krumpira u transportu, u skladištima i distributivnim centrima)

- (1) Pošiljka merkantilnog krumpira može se prevoziti u rasutom stanju (bez ikakve ambalaže) samo ukoliko cijela pošiljka potječe od istog proizvođača, jedne sorte i istog lota. Ukoliko se pošiljka merkantilnog krumpira prevozi u rasutom stanju, na vozilo kojim se transportira mora se staviti odgovarajuća oznaka registriranog ili evidentiranog proizvođača u skladu sa ovom Instrukcijom (FITO broj ili FEB ili RPG broj).
- (2) Označavanje neupakiranog merkantilnog krumpira u skladištima i distributivnim centrima vrši se tako da sadrži najmanje:
 - a) ime i prezime/naziv i adresu proizvođača/uvoznika,

- b) registracijski broj (FITO broj i podbroj, ako ga ima) proizvođača/uvoznika, a za male proizvođače, koji nisu obvezni upisati se u Fitoregistar, obavezan je FEB ili RPG broj),
 - c) porijeklo (država u kojoj je proizvedeno),
 - d) naziv i oznaku namjene - "KRUMPIR ZA ISHRANU",
 - e) sortu krumpira, lot i neto količinu.
- (3) Oznaka mora biti postavljena tako da je vidljiva ukoliko je merkantilni krumpir u rasutom stanju, odnosno pričvršćena na sanduke ili drugu odgovarajuću ambalažu u kojoj se čuva merkantilni krumpir prije pakiranja tako da se ne može lako odvojiti i skinuti, niti se smije uklanjati ili mijenjati na bilo koji način.
 - (4) U skladištima, pakirnicama i/ili distributivnim centrima se mora osigurati takav način smještaja i označavanja koji će spriječiti mješanje uskladištenog neupakiranog merkantilnog krumpira od različitih proizvođača. Za organizaciju smještaja i označavanje odgovoran je vlasnik objekta.

Чланак 7.

(Prijelazne odredbe)

- (1) Proizvođači merkantilnog krumpira koji u skladu sa odredbama Pravilnika o fitoregistru podliježu obvezi upisa u Fitoregistar dužni su to učiniti do 01.11.2014. godine, a mali proizvođači merkantilnog krumpira iz članka 3. ove Instrukcije moraju se upisati u evidenciju malih proizvođača do 31.12.2014. godine.
- (2) Do datuma navedenih u stavku (1) ovog članka, umjesto FITO broja i FEB mogu koristiti broj iz RPG.

Чланак 8.

(Stupanje na snagu)

Ova Instrukcija stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine".

Broj UZZB-01-1-02-2-577-8/14

9. listopada 2014. godine
Sarajevo

Direktor

Radenko Radović, v. r.

PRIVITAK I
PRIJAVA ZA UPIS U FITOEVIDENCIJU

Fito evidencijski broj vlasnika (FEB-broj):	<table border="1" style="width: 100%; height: 20px; border-collapse: collapse;"><tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr></table>																				
Datum: _____	Broj protokola: _____																				

I Podatci o vlasniku

1. Ime i prezime ili naziv poslovnog subjekta			
Identifikacioni broj (JIB/ID/JMBG):		Broj osobnog dokumenta:	
BPG:		BK:	
2. Adresa			
Mjesto: _____			
Ulica i kućni broj: _____			
Poštanski broj:		Pošta:	
Telefon:		Fax:	
Mob-tel:		E-mail:	
3. Površina na kojoj se proizvodi merkantilni krumpir u m²			

ВИСОКИ СУДСКИ И ТУЖИЛАЧКИ САВЈЕТ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

1271

На основу члана 17. став 1. тачка 1., а у вези са чланом 33. Закона о Високом судском и тужилачком савјету Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 25/04, 93/05, 48/07 и 15/08) и члана 66. Пословника Високог судског и тужилачког савјета Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ" бр. 55/13, 96/13, 46/14 и 61/14), Савјет је, на сједници одржаној 3.9.2014. године, донио

ОДЛУКУ

О ПРОДУЖЕЊУ МАНДАТА ДОДАТНОМ СУДИЈИ У ОПЋИНСКОМ СУДУ У ВЕЛИКОЈ КЛАДУШИ

I

Продужава се мандат **Велацић Едису**, додатном судији у Опћинском суду у Великој Кладуши, на период од двије године.

II

Именованом се продужава мандат са даном 1.11.2014. године и дужност ће обављати до 1.11.2016. године.

III

Приликом именовања Високи судски и тужилачки савјет Босне и Херцеговине је узео у обзир квалификације, знање и искуство кандидата. Именовани је у протеклом мандату показао стручност у извршењу задатака и спремност за обављање дужности у наредном периоду. Савјет сматра да овај кандидат у потпуности испуњава услове за именовање прописане у члану 43. Закона о Високом судском и тужилачком савјету Босне и Херцеговине.

IV

У складу са чланом 45. Закона о Високом судском и тужилачком савјету Босне и Херцеговине, ова Одлука биће објављена у "Службеном гласнику БиХ", као и у просторијама Савјета доступним јавности.

V

Ова Одлука ступа на снагу даном доношења.

Број 06-07-1895-2/2014
3. септембра 2014. године

Предсједник
Милан Тегелтија, с. р.

На основу члана 17. став 1. тачка 1., а у вези са чланом 33. Закона о Високом судском и тужилачком вјећу Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 25/04, 93/05, 48/07 и 15/08) и члана 66. Пословника Високог судског и тужилачког вјећа Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 55/13, 96/13, 46/14 и 61/14), Вјеће је, на сједници одржаној 3.9.2014. године, донјело

ОДЛУКУ

О ПРОДУЖЕЊУ МАНДАТА ДОДАТНОМ СУДИЈИ У ОПЋИНСКОМ СУДУ У ВЕЛИКОЈ КЛАДУШИ

I

Продужава се мандат **Велдзић Едису**, додатном судији у Опћинском суду у Великој Кладуши, на период од двије године.

II

Именованом се продужава мандат са даном 1.11.2014. године и дужност ће обављати до 1.11.2016. године.

III

Приликом именовања Високо судско и тужилачко вјеће Босне и Херцеговине је узело у обзир квалификације, знање и искуство кандидата. Именовани је у протеклом мандату показао стручност у извршењу задатака и спремност за обављање дужности

у наредном периоду. Вјеће сматра да овај кандидат у потпуности испуњава услове за именовање прописане у члану 43. Закона о Високом судском и тужилачком вјећу Босне и Херцеговине.

IV

У складу са чланом 45. Закона о Високом судском и тужилачком вјећу Босне и Херцеговине, ова Одлука биће објављена у "Службеном гласнику БиХ", као и у просторијама Вјећа доступним јавности.

V

Ова Одлука ступа на снагу даном доношења.

Број 06-07-1895-2/2014
3. септембра 2014. године

Предсједник
Милан Тегелтија, с. р.

На temelju чланка 17. ставак 1. тачка 1., а у вези са чланком 33. Закона о Високом судбеном и тужителском вјећу Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 25/04, 93/05, 48/07 и 15/08) и чланка 66. Пословника Високог судбеног и тужителског вјећа Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 55/13, 96/13, 46/14 и 61/14), Вјеће је, на сједници одржаној 3.9.2014. године, донјело

ОДЛУКУ

О ПРОДУЖЕЊУ МАНДАТА ДОДАТНОМ СУДУ У ОПЋИНСКОМ СУДУ У ВЕЛИКОЈ КЛАДУШИ

I

Продужава се мандат **Велдзић Едису**, додатном суду у Опћинском суду у Великој Кладуши на период од двије године.

II

Именованом се продужава мандат са даном 1.11.2014. године и дужност ће обављати до 1.11.2016. године.

III

Пригодом именовања Високо судбено и тужителско вјеће Босне и Херцеговине је узело у обзир квалификације, знање и искуство кандидата. Именовани је у протеклом мандату показао стручност у извршењу задатака и спремност за обављање дужности у наредном периоду. Вјеће сматра да овај кандидат у потпуности испуњава услове за именовање прописане у чланку 43. Закона о Високом судбеном и тужителском вјећу Босне и Херцеговине.

IV

Сукладно чланку 45. Закона о Високом судбеном и тужителском вјећу Босне и Херцеговине, ова Одлука биће објављена у "Службеном гласнику БиХ", као и у просторијама Вјећа доступним јавности.

V

Ова одлука ступа на снагу даном доношења.

Број 06-07-1895-2/2014
3. јуна 2014. године

Предсједник
Милан Тегелтија, с. р.

УСТАВНИ СУД БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

1272

Уставни суд Босне и Херцеговине у Великом вјећу, у предмету број **АП 1883/11**, рјешавајући апелацију **Драгине Јокић**, на основу члана VI/36) Устава Босне и Херцеговине, члана 57 став (2) тачка б) и члана 59 ст. (1) и (3) Правила Уставног суда Босне и Херцеговине ("Службени гласник Босне и Херцеговине" бр. 22/14 и 57/14), у саставу:

Валерија Галић, предсједница
Миодраг Симовић, потпредсједник
Сеада Палаврић, потпредсједница
Мато Тадић, судија

Мирсад Теман, судија

Златко М. Кнежевић, судија

на сједници одржаној 17. септембра 2014. године донио је

ОДЛУКУ О ДОПУСТИВОСТИ И МЕРИТУМУ

Одбија се као неоснована апелација Драгице Јокић поднесена против Пресуде Врховног суда Федерације Босне и Херцеговине број 70-0-П-000466 10 Рев од 24. фебруара 2011. године, Пресуде Кантоналног суда у Сарајеву број 009-0-Гж-07-002819 од 28. маја 2010. године и Пресуде Општинског суда у Сарајеву број 065-0-П-06-006966 од 6. јула 2007. године.

Одлуку објавити у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", "Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине", "Службеном гласнику Републике Српске" и "Службеном гласнику Дистрикта Брчко Босне и Херцеговине".

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. Увод

1. Драгица Јокић (у даљњем тексту: апеланткиња) из Сарајева, коју заступа Душан Калаба, адвокат из Сарајева, поднијела је 22. априла 2011. године апелацију Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Уставни суд) против Пресуде Врховног суда Федерације Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Врховни суд) број 70-0-П-000466 10 Рев од 24. фебруара 2011. године, Пресуде Кантоналног суда у Сарајеву (у даљњем тексту: Кантонални суд) број 009-0-Гж-07-002819 од 28. маја 2010. године и Пресуде Општинског суда у Сарајеву (у даљњем тексту: Општински суд) број 065-0-П-06-006966 од 6. јула 2007. године.

II. Поступак пред Уставним судом

2. На основу члана 22 ст. 1 и 2 претходних Правила Уставног суда ("Службени гласник Босне и Херцеговине" бр. 60/05, 64/08 и 51/09), која су важила у вријеме предузимања наведених радњи, од Врховног суда, Кантоналног суда, Општинског суда и Федералног правобранилаштва Сарајево, законског заступника Федерације БиХ (у даљњем тексту: тужена), затражено је 7. марта 2014. године да доставе одговоре на апелацију.

3. Врховни суд, Кантонални суд, Општински суд и тужена доставили су одговоре на апелацију Уставном суду у периоду од 13. до 25. марта 2014. године.

III. Чињенично стање

4. Чињенице предмета које произилазе из апеланткињиних навода и докумената предочених Уставном суду могу да се сумирају на следећи начин.

5. Општински суд је Пресудом број 065-0-П-06-006966 од 6. јула 2007. године, донесеном у поновном поступку, одбио апеланткињин тужбени захтјев којим је тражила да се тужена обавезе да јој на име накнаде штете због незаконитог лишавања слободе и боравка у притвору у периоду од 12. јуна 1995. године до 11. јануара 1996. године исплати износ од 21.200,00 КМ, са затезном законском каматом од 26. септембра 1996. године, као и захтјев за накнаду трошкова поступка. Истом пресудом апеланткиња је обавезана да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 4.377,60 КМ. У образложењу пресуде Општински суд је навео да је на основу доказа прецизираних у образложењу пресуде неспорно утврђено да је апеланткиња на основу захтјева Окружног војног тужилаштва за провођење истраге због кривичног дјела из члана 214 став 3 у вези са чланом 226 презетог Кривичног закона СФРЈ Рјешењем Окружног војног суда у Сарајеву

број Ки-941/95 од 16. јуна 1995. године одређен притвор, те да је тај суд такође 16. јуна 1995. године донио и рјешење о провођењу истраге против апеланткиње. Након што је рјешењима Окружног војног суда апеланткињи притвор више пута продужаван, апеланткиња је правоснажном Пресудом Вишег суда у Сарајеву број К-85/95 од 11. јануара 1996. године ослобођена оптужби за кривично дјело које јој је стављено на терет. Наиме, како је даље наведено, апеланткиња је због кривичног дјела које јој је стављено на терет била лишена слободе и у притвору је провела период од 12. јуна 1995. године до 11. јануара 1996. године, те да апеланткиња сматра да јој припада право на накнаду нематеријалне штете због неоснованог лишавања слободе (притварања), а будући да је правоснажном пресудом ослобођена оптужбе. Међутим, Општински суд је, оцјењујући утврђено чињенично стање, закључио да апеланткињин тужбени захтјев није основан зато што сматра да је истакнути приговор пасивне легитимације тужене основан у цијелости. Наиме, Општински суд је указао на то да је у вријеме када је апеланткиња била у притвору, дакле у вријеме штетног догађаја, на правној снази била одредба члана 13 Закона о примјени Закона о кривичном поступку (у даљњем тексту: Закон о примјени ЗКП), који је презет као републички закон ("Службени лист РБиХ" бр. 6/92, 9/92, 13/94 и 33/95). Такође, утврђено је да је одредба члана 13 наведеног закона (првобитно Уредба са законском снагом) важила до ступања на снагу Закона о кривичном поступку Федерације Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: ЗКПФБиХ, "Службене новине ФБиХ" број 43/98), дакле до 29. новембра 1998. године. Општински суд је истакао да одредбе ЗКПФБиХ из 1998. године немају ретроактивну примјену, већ се оне примјењују на односе након ступања на снагу тог закона, а то није ситуација у конкретном случају. Општински суд је закључио да је, према уставном правилу из члана IX.5.(1) Устава Федерације БиХ о временском и просторном важењу ранијих закона, наведени члан 13 Закона о примјени ЗКП ваљало примјенити на конкретан случај, јер је био на снази у вријеме настанка штете. Стога, Општински суд је одбио апеланткињин тужбени захтјев као неоснован.

6. Кантонални суд је, одлучујући о апеланткињиној жалби, донио Пресуду број 009-0-Гж-07-002819 од 28. маја 2010. године, којом је апеланткињина жалба дјелимично уважена и првостепена пресуда преиначена у дијелу одлуке о трошковима поступка тако што је одбијен захтјев тужене за накнаду трошкова поступка. У осталом дијелу, дијелу који се односио на име исплате накнаде штете, апеланткињина жалба је одбијена и првостепена пресуда потврђена. Кантонални суд је закључио да је првостепени суд правилно примјенио материјално право када је одбио апеланткињин тужбени захтјев за накнаду штете због неоснованог лишења слободе због недостатка пасивне легитимације тужене, чија одговорност је прописана тек одредбама ЗКПФБиХ од 28. новембра 1998. године. Кантонални суд је, такође, закључио да нису основани апеланткињини жалбени наводи којим указује на примјену одредби члана 523, 524 став 2 и 525 став 3 ЗКПФБиХ, као и одредбе члана 437 тачка 3 ЗКПФБиХ ("Службене новине ФБиХ" број 35/03), којим је регулисано да се тужба ради накнаде штете због неоснованог лишења слободе подноси против Федерације БиХ, јер, према мишљењу Кантоналног суда, наведене одредбе ЗКПФБиХ из 1998. године и 2003. године, а тиме и одредбе које регулишу накнаду штете лица неосновано лишених слободе, немају ретроактивну примјену. Имајући у виду наведено, Кантонални суд је закључио да је првостепени суд правилно одлучио када је одбио апеланткињин тужбени захтјев за

накнаду штете због неоснованог лишења слободе, због недостатка пасивне легитимације тужене.

7. Врховни суд је, одлучујући о апеланткињиној ревизији против другостепене пресуде, донио Пресуду број 70 0 П 000466 10 Рев од 24. фебруара 2011. године, којом је одбио ревизију. У образложењу пресуде Врховни суд је навео да су нижестепени судови на основу утврђеног чињеничног стања, за које је тај суд везан, правилно поступили када су, позивајући се на одредбу члана 13 Закона о примјени ЗКП, који је Уредбом са законском снагом о примјени ЗКП преузет као републички закон, донијели одлуку о одбијању апеланткињиног тужбеног захтјева због недостатка пасивне легитимације тужене. Наиме, Врховни суд је указао на то да је у вријеме када је апеланткиња била у притвору, односно у вријеме штетног догађаја, на правној снази била одредба из члана 13 Закона о примјени ЗКП, којом је изричито прописано да се не примјењују одредбе ЗКП које се односе на поступак накнаде штете и других права лица неоправдано осуђених и неосновано лишених слободе. Такође, Врховни суд је навео да је наведена одредба члана 13 Закона о примјени ЗКП *lex specialis* у односу на члан 200 Закона о облигационим односима (у даљем тексту: ЗОО), а која је егзистирала до ступања на правну снагу ЗКПФБиХ 29. новембра 1998. године. Будући да је одредбом члана 13 Закона о примјени ЗКП била дерогирана из правог система одредба члана 545 став 1 тачка 1 преузетог ЗКП којом је прописан поступак за накнаду штете и других права лица неоправдано осуђених и неосновано лишених слободе, Врховни суд је закључио да апеланткиња не може од тужене остварити накнаду штете због евентуалних последица притвораведеног у периоду од 12. јуна 1995. године до 11. јануара 1996. године.

IV. Апелација

а) Наводи из апелације

8. Апеланткиња сматра да су јој оспореним одлукама повријеђени право на личну слободу и безбједност из члана II/3д) Устава Босне и Херцеговине и члана 5 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода (у даљем тексту: Европска конвенција), право на имовину из члана II/3к) Устава Босне и Херцеговине и члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију, као и право на недискриминацију из члана II/4 Устава Босне и Херцеговине и члана 14 Европске конвенције. Сматра да су судови погрешно примијенили одредбу члана 13 Уредбе јер се, према апеланткињином мишљењу, ради о подзаконском акту привременог карактера донесеног због ратног стања и ванредне ситуације, а чије правно дејство траје док траје и стање због ког је донесена. Апеланткиња сматра да јој припада право на обештећење из члана 5 став 5 Европске конвенције због неоснованог борава у притвору у периоду од 12. јуна 1995. године до 11. јануара 1996. године јер су, како истиче, ратно стање и непосредна ратна опасност укинута у децембру 1995. године.

б) Одговор на апелацију

9. Врховни суд је навео да остаје при разлозима датим у образложењу своје пресуде, те да у конкретном случају нису прекршена апеланткињина уставна права.

10. Кантонални суд је навео да је пресуда тог суда заснована на правилној примјени материјалног права, па стога апеланткињине наводе сматра неоснованим и предлаже да се апелација одбије.

11. Општински суд је навео да је у пресуди тог суда дато образложење у складу са релевантно утврђеним чињеничним стањем и правилном примјеном материјалноправних прописа на којима се заснива пресуда

тог суда. Стога, апеланткињине наводе сматра неоснованим и предлаже да се апелација одбије.

12. Првотужена је навела да у поступку нису прекршена апеланткињина уставна права.

V. Релевантни прописи

13. У **Закону о примјени Закона о кривичном поступку** ("Службени лист РБиХ" бр. 6/92, 9/92, 13/94 и 33/95) релевантне одредбе гласе:

Члан 13.

Одредбе Закона о кривичном поступку, које се односе на поступак опозивања условне осуде, поступак за доношење одлуке о брисању осуде или престанку мјера безбједности и правних посљедица осуде, поступак за накнаду штете, рехабилитацију и поступак остваривања других права лица неоправдано осуђених и неосновано лишених слободе, не примјењују се.

VI. Допустивост

14. У складу са чланом VI/36) Устава Босне и Херцеговине, Уставни суд, такође, има апелациону надлежност у питањима која су садржана у овом Уставу када она постану предмет спора због пресуде било ког суда у Босни и Херцеговини.

15. У складу са чланом 18 став (1) Правила Уставног суда, Уставни суд може да разматра апелацију само ако су против пресуде, односно одлуке која се њоме оспорава, исцрпљени сви дјелотворни правни лијекови могући према закону и ако се поднесе у року од 60 дана од дана када је подносилац апелације примио одлуку о посљедњем дјелотворном правном лијеку који је користио.

16. У конкретном случају, предмет оспоравања апелацијом је Пресуда Врховног суда Федерације Босне и Херцеговине број 70-0-П-000466 10 Рев од 24. фебруара 2011. године, против које нема других дјелотворних правних лијекова могућих према закону. Затим, оспорену пресуду апеланткиња је примила 25. марта 2011. године, а апелација је поднесена 25. априла 2011. године, тј. у року од 60 дана, како је прописано чланом 18 став (1) Правила Уставног суда. Коначно, апелација испуњава и услове из члана 18 ст. (3) и (4) Правила Уставног суда јер не постоји неки формални разлог због ког апелација није допуштена, нити је очигледно (*prima facie*) неоснована.

17. Имајући у виду одредбе члана VI/36) Устава Босне и Херцеговине, члана 18 ст. (1), (3) и (4) Правила Уставног суда, Уставни суд је утврдио да апелација испуњава услове у погледу допустивости.

VII. Меритум

18. Апеланткиња оспорава пресуде редовних судова указујући на то да су јој повријеђени право на личну слободу и безбједност из члана II/3д) Устава Босне и Херцеговине и члана 5 Европске конвенције, право на имовину из члана II/3к) Устава Босне и Херцеговине и члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију, те право на недискриминацију из члана II/4 Устава Босне и Херцеговине и члана 14 Европске конвенције.

Право на личну слободу и безбједност

19. Члан II/3д) Устава Босне и Херцеговине у релевантном дијелу гласи:

Сва лица на територији Босне и Херцеговине уживају људска права и основне слободе из става 2 овог члана, а она обухватају:

[...]

д) *Право на личну слободу и безбједност.*

Члан 5 став 1 Европске конвенције у релевантном дијелу гласи:

Свако има право на слободу и безбједност личности. Нико не смеје бити лишен слободе изузев у ниже наведеним случајевима и у складу са законом прописаним поступком:

[...]

5. Свако ко је био жртва хапшења или лишавања слободе противно одредбама овог члана има право на обештећење.

20. Апеланткиња сматра да јој је оспореним пресудама повријеђено право на личну слободу и безбједност из члана II/3д) Устава Босне и Херцеговине и члана 5 Европске конвенције због неоснованог боравка у притвору у периоду од 12. јуна 1995. године до 11. јануара 1996. године.

21. У вези са наводима апелације, Уставни суд подсјећа на то да је у Одлуци број АП 2666/06 од 28. новембра 2008. године (види Уставни суд, Одлука број АП 2666/06 од 28. новембра 2008. године, доступна на web-stranici Уставног суда www.ustavnisud.ba) разматрао готово идентично чињенично и правно питање на које се позива и апеланткиња у конкретном случају, те је одбио као неосновану апелантову апелацију у том предмету изјављену против пресуде Врховног суда којом је у коначници одбијен апелантов тужбени захтјев усмјерен на накнаду штете због неоснованог притвора у периоду од 15. августа до 7. октобра 1994. године (апелант правоснажном пресудом ослобођен оптужбе да је починио кривично дјело) закључивши да наведеном одлуком није повријеђено апелантово уставно право на личну слободу и безбједност из члана II/3д) Устава Босне и Херцеговине и члана 5 Европске конвенције. У цитираној одлуци је указано на праксу Европског суда за људска права (у даљњем тексту: Европски суд), према којој право на накнаду штете из члана 5 став 5 Европске конвенције има само оно лице које је било жртва хапшења или притварања супротно било којој одредби из ст. од 1 до 4 члана 5 Европске конвенције (види, *mutatis mutandis*, Европски суд, *Ciulla против Италије*, пресуда од 22. фебруара 1989. године). Уставни суд је у наведеној одлуци констатовао да лице које тражи обештећење према члану 5 став 5 Европске конвенције мора бити жртва кршења неког од права из ст. од 1 до 4 члана 5 Европске конвенције. У супротном, такво лице не би имало право на обештећење према ставу 5 члана 5 Европске конвенције. У наведеној одлуци Уставни суд је констатовао да, према пракси Европског суда, сама чињеница да лице које је у притвору касније буде ослобођено судском одлуком не чини хапшење незаконитим с ретроактивним ефектом (види Европски суд, *X против Велике Британије*, одлуке и извјештаји, 1980, страна 223).

22. У наведеној одлуци Уставни суд је констатовао да апелант, у смислу домаћег законодавства, није имао право на накнаду штете због тога што је у вријеме настанка спорне штете, односно притвора као штетног догађаја, била на снази одредба члана 13 Закона о примјени ЗКП, који је преузет као републички закон, а која је искључивала право на накнаду штете лицима неоправдано осуђеним и неосновано лишеним слободе. Та одредба члана 13 Закона о примјени ЗКП егзистирала је све до ступања на снагу ЗКПФБиХ ("Службене новине ФБИХ" број 43/98, ступио на снагу 29. новембра 1998. године). Дакле, апелант, према домаћем законодавству, није имао право на накнаду штете у обиму који прелази оквир члана 5 Европске конвенције. Сем тога, Уставни суд је исту правну ситуацију разматрао у предмету број АП 442/11 (види Уставни суд, одлука о допустивости и меритуму од 10. априла 2014. године, доступна на web-stranici Уставног суда www.ustavnisud.ba).

23. С обзиром на то да је и у конкретном случају апеланткињин тужбени захтјев одбијен примјеном члана 13 Закона о примјени ЗКП, Уставни суд сматра да се разлози дати у одлукама бр. АП 2666/06 и АП 442/11 у односу на наводе о повреди права на личну слободу и безбједност из члана II/3д) Устава Босне и Херцеговине и члана 5 Европске конвенције односе и на конкретан случај, те се у цијелости позива на образложење које је у том погледу дато у наведеним одлукама. Имајући у виду наведено, Уставни суд закључује да у конкретном случају није повријеђено апеланткињино право на личну слободу и безбједност из члана II/3д) Устава Босне и Херцеговине и члана 5 Европске конвенције.

Право на имовину и право на недискриминацију

24. Апеланткиња је навела да јој је оспореним пресудама повријеђено и право на имовину из члана II/3к) Устава Босне и Херцеговине и члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију. С тим у вези, Уставни суд указује на то да је у већ цитираној Одлуци број АП 2666/06, у односу на наводе о повреди права на имовину из члана II/3к) Устава Босне и Херцеговине и члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију, утврдио да апелант није могао имати легитимно очекивање да ће, у смислу домаћег законодавства, имати право на обештећење због временаведеног у притвору у ситуацији када је каснијом одлуком суда ослобођен оптужбе. Уставни суд је утврдио да су апелантови наводи у погледу повреде права на имовину неосновани. Такође, Уставни суд је у Одлуци број АП 2666/06 одбио као неосноване наводе о повреди права на забрану дискриминације из члана II/4 Устава Босне и Херцеговине и члана 14 Европске конвенције, јер апелант није понудио никакве аргументе нити доказе о постојању повреда наведених права.

25. С обзиром на то да се разлози дати у Одлуци број АП 2666/06 у односу на право на имовину из члана II/3к) Устава Босне и Херцеговине и члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију и право на забрану дискриминације из члана II/4 Устава Босне и Херцеговине и члана 14 Европске конвенције односе и на конкретан случај, Уставни суд се у цијелости позива на образложење које је дато у тој одлуци, те закључује да у конкретном случају нису повријеђени апеланткињино право на имовину из члана II/3к) Устава Босне и Херцеговине и члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију и право на забрану дискриминације из члана II/4 Устава Босне и Херцеговине и члана 14 Европске конвенције.

VIII. Закључак

26. Уставни суд закључује да није повријеђено апеланткињино право на личну слободу и безбједност из члана II/3д) Устава Босне и Херцеговине и члана 5 Европске конвенције будући да апеланткиња, према домаћем законодавству, није имала право на накнаду штете у обиму који прелази оквир члана 5 Европске конвенције.

27. Уставни суд закључује да су неосновани апеланткињини наводи у погледу повреде права на имовину из члана II/3к) Устава Босне и Херцеговине и члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију, као и права на забрану дискриминације из члана II/4 Устава Босне и Херцеговине и члана 14 Европске конвенције јер апеланткиња није понудила никакве аргументе нити доказе о постојању повреда наведених права.

28. На основу члана 59 ст. (1) и (3) Правила Уставног суда, Уставни суд је одлучио као у диспозитиву ове одлуке.

29. Према члану VI/5 Устава Босне и Херцеговине, одлуке Уставног суда су коначне и обавезујуће.

Предсједница
Уставног суда Босне и Херцеговине
Валерија Галић, с. р.

Уставни суд Босне и Херцеговине у Великом вјећу, у предмету број **AP 1883/11**, рјешавајући апелацију **Dragice Jokić**, на основу члана VI/3.b) Устава Босне и Херцеговине, члана 57. став (2) тачка b) и члана 59. ст. (1) и (3) Правила Уставног суда Босне и Херцеговине ("Службени гласник Босне и Херцеговине" бр. 22/14 и 57/14), у саставу:

Valerija Galić, predsjednica
Miodrag Simović, potpredsjednik
Seada Palavrić, potpredsjednica
Mato Tadić, sudija
Mirsad Ćeman, sudija
Zlatko M. Knežević, sudija

на сједници одржаној 17. септембра 2014. године донио је

ODLUKU O DOPUSTIVOSTI I MERITUMU

Odbija se kao neosnovana apelacija **Dragice Jokić** podnesena protiv Presude Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine број 70-0-P-000466 10 Rev од 24. фебруара 2011. године, Presude Kantonalnog suda у Сарајеву број 009-0-Gž-07-002819 од 28. маја 2010. године и Presude Općinskog suda у Сарајеву број 065-0-P-06-006966 од 6. јула 2007. године.

Odluku objaviti u "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", "Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине", "Службеном гласнику Републике Српске" и "Службеном гласнику Дистрикта Брчко Босне и Херцеговине".

OBRAZLOŽENJE

I. Uvod

1. Dragica Jokić (у даљњем тексту: апелantica) из Сарајева, коју заступа Душан Калаба, адвокат из Сарајева, подnijela је 22. априла 2011. године апелацију Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Уставни суд) против Presude Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine (у даљњем тексту: Врховни суд) број 70-0-P-000466 10 Rev од 24. фебруара 2011. године, Presude Kantonalnog suda у Сарајеву (у даљњем тексту: Кантонални суд) број 009-0-Gž-07-002819 од 28. маја 2010. године и Presude Općinskog suda у Сарајеву (у даљњем тексту: Опћински суд) број 065-0-P-06-006966 од 6. јула 2007. године.

II. Postupak pred Ustavnim sudom

2. На основу члана 22. ст. 1. и 2. претходних Правила Уставног суда ("Службени гласник Босне и Херцеговине" бр. 60/05, 64/08 и 51/09), која су важила у вријеме предузимања наведених радњи, од Врховног суда, Кантоналног суда, Опћинског суда и Федералног правобранилаштва Сарајево, законског заступника Федерације БиХ (у даљњем тексту: тужена), затражено је 7. марта 2014. године да доставе одговоре на апелацију.

3. Врховни суд, Кантонални суд, Опћински суд и тужена доставили су одговоре на апелацију Уставном суду у периоду од 13. до 25. марта 2014. године.

III. Činjenično stanje

4. Činjenice predmeta које произлазе из апелантиних навода и докумената предочених Уставном суду могу се сумирати на слjedeћи начин.

5. Опћински суд је Presudom број 065-0-P-06-006966 од 6. јула 2007. године, donesenom у поновном поступку, odbio апелантин туžбени заhtjev којим је тражила да се тужена обавезе

да јој на име накнаде štete због незаконитог лишавања слободe и боравка у притвору у периоду од 12. јуна 1995. године до 11. јануара 1996. године исплати износ од 21.200,00 KM, са затезном законском каматом од 26. септембра 1996. године, као и заhtjev за накнаду трошкова поступка. Istom presudom апелantica је обавезана да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 4.377,60 KM. У образложењу presude Опћински суд је навео да је на основу доказа прецизираних у образложењу presude неспорно утврђено да је апелантица на основу заhtjeва Okружног војног туžилаштва за provoђење истраге због кривичног djела из члана 214. став 3. у веzi са чланом 226. преузетог Кривичног закона SFRJ Рјешењем Okружног војног суда у Сарајеву број Ki-941/95 од 16. јуна 1995. године одређен притвор, те да је тај суд такође 16. јуна 1995. године donio и рјешење о provoђењу истраге против апеланtrice. Након што је рјешењима Okружног војног суда апелантица притвор више пута produžаван, апелantica је правоснажном Presudom Вишег суда у Сарајеву број K-85/95 од 11. јануара 1996. године ослобођена оптужби за кривично djело које јој је стављено на терет. Наиме, како је даље наведено, апелantica је због кривичног djела које јој је стављено на терет била лишена слободe и у притвору је провела период од 12. јуна 1995. године до 11. јануара 1996. године, те да апелantica сматра да јој припада право на накнаду нематеријалне štete због неоснованог лишавања слободe (притварања), а будући да је правоснажном presudom ослобођена оптужбе. Међутим, Опћински суд је, ocjenjujuћи утврђено činjeničно stanje, закључио да апелантин туžбени заhtjev није основан зато што сматра да је истакнути приговор пасивне легитимације туžене основан у цијелости. Наиме, Опћински суд је указао на то да је у вријеме када је апелantica била у притвору, дакле у вријеме штетног догађаја, на правној снази била одредба члана 13. Закона о примјени Закона о кривичном поступку (у даљњем тексту: Закон о примјени ZKP), који је преузет као републички закон ("Службени лист РБиХ" бр. 6/92, 9/92, 13/94 и 33/95). Такође, утврђено је да је одредба члана 13. наведеног закона (првобитно Уредба са законском снагом) важила до stupања на снагу Закона о кривичном поступку Федерације Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: ZKPFBiH, "Службене новине FBiH" број 43/98), дакле до 29. новембра 1998. године. Опћински суд је istakao да одредбе ZKPFBiH из 1998. године немају retroaktivну примјену, већ се one примјењују на односе након stupања на снагу тог закона, а то није ситуација у конкретном случају. Опћински суд је закључио да је, према уставном правилу из члана IX.5.(1) Устава Федерације БиХ о вremensком и просторном важењу ранијих закона, наведени члан 13. Закона о примјени ZKP ваљало примјенити на конкретан случај, јер је био на снази у вријеме nastanka štete. Stoga, Опћински суд је odbio апелантин туžбени заhtjev као неоснован.

6. Кантонални суд је, одлучујући о апелантинјој жалби, donio Presudu број 009-0-Gž-07-002819 од 28. маја 2010. године, којом је апелантинца жалба djelimično уважена и prvostepena presuda preinačena у дијелу одлуке о трошковима поступка тако што је odbijen заhtjev туžене за накнаду трошкова поступка. У осталом дијелу, дијелу који се односио на име исплате накнаде štete, апелантинца жалба је odbijena и prvostepena presuda potvrđena. Кантонални суд је закључио да је prvostepeni суд правилно примјенио материјално право када је odbio апелантин туžбени заhtjev за накнаду štete због неоснованог лишавања слободe због недостатка пасивне легитимације туžене, чија одговорност је propisana тек одредбама ZKPFBiH од 28. новембра 1998. године. Кантонални суд је, такође, закључио да нису основани апелантин жалбени наводи којим указује на примјену одредба члана 523, 524. став 2. и 525. став 3. ZKPFBiH, као и одредбе члана 437. тачка 3. ZKPFBiH ("Службене новине FBiH" број 35/03), којим је регулирано да се туžба ради накнаде štete због неоснованог лишавања слободe

podnosi protiv Federacije BiH, jer, prema mišljenju Kantonalnog suda, navedene odredbe ZKPFBiH iz 1998. godine i 2003. godine, a time i odredbe koje reguliraju naknadu štete lica neosnovano lišenih slobode, nemaju retroaktivnu primjenu. Imajući u vidu navedeno, Kantonalni sud je zaključio da je prvostepeni sud pravilno odlučio kada je odbio apelanticin tužbeni zahtjev za naknadu štete zbog neosnovanog lišenja slobode, zbog nedostatka pasivne legitimacije tužene.

7. Vrhovni sud je, odlučujući o apelantinoj reviziji protiv drugostepene presude, donio Presudu broj 70 0 P 000466 10 Rev od 24. februara 2011. godine, kojom je odbio reviziju. U obrazloženju presude Vrhovni sud je naveo da su nižestepeni sudovi na osnovu utvrđenog činjeničnog stanja, za koje je taj sud vezan, pravilno postupili kada su, pozivajući se na odredbu člana 13. Zakona o primjeni ZKP, koji je Uredbom sa zakonskom snagom o primjeni ZKP preuzet kao republički zakon, donijeli odluku o odbijanju apelanticeinog tužbenog zahtjeva zbog nedostatka pasivne legitimacije tužene. Naime, Vrhovni sud je ukazao na to da je u vrijeme kada je apelantica bila u pritvoru, odnosno na vrijeme štetnog događaja, na pravnoj snazi bila odredba iz člana 13. Zakona o primjeni ZKP, kojom je izričito propisano da se ne primjenjuju odredbe ZKP koje se odnose na postupak naknade štete i drugih prava lica neopravdano osuđenih i neosnovano lišenih slobode. Također, Vrhovni sud je naveo da je navedena odredba člana 13. Zakona o primjeni ZKP *lex specialis* u odnosu na član 200. Zakona o obligacionim odnosima (u daljnjem tekstu: ZOO), a koja je egzistirala do stupanja na pravnu snagu ZKPFBiH 29. novembra 1998. godine. Budući da je odredbom člana 13. Zakona o primjeni ZKP bila derogirana iz pravog sistema odredba člana 545. stav 1. tačka 1. preuzetog ZKP kojom je propisan postupak za naknadu štete i drugih prava lica neopravdano osuđenih i neosnovano lišenih slobode, Vrhovni sud je zaključio da apelantica ne može od tužene ostvariti naknadu štete zbog eventualnih posljedica pritvora provedenog u periodu od 12. juna 1995. godine do 11. januara 1996. godine.

IV. Apelacija

a) Navodi iz apelacije

8. Apelantica smatra da su joj osporenim odlukama povrijeđeni pravo na ličnu slobodu i sigurnost iz člana II/3.d) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 5. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda (u daljnjem tekstu: Evropska konvencija), pravo na imovinu iz člana II/3.k) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 1. Protokola broj 1 uz Evropsku konvenciju, kao i pravo na nediskriminaciju iz člana II/4. Ustava Bosne i Hercegovine i člana 14. Evropske konvencije. Smatra da su sudovi pogrešno primijenili odredbu člana 13. Uredbe jer se, prema apelanticinom mišljenju, radi o podzakonskom aktu privremenog karaktera donesenog zbog ratnog stanja i vanredne situacije, a čije pravno djelovanje traje dok traje i stanje zbog kojeg je donesena. Apelantica smatra da joj pripada pravo na obeštećenje iz člana 5. stav 5. Evropske konvencije zbog neosnovanog boravka u pritvoru u periodu od 12. juna 1995. godine do 11. januara 1996. godine jer su, kako ističe, ratno stanje i neposredna ratna opasnost ukinuti u decembru 1995. godine.

b) Odgovor na apelaciju

9. Vrhovni sud je naveo da ostaje pri razlozima datim u obrazloženju svoje presude, te da u konkretnom slučaju nisu prekršena apelanticeina ustavna prava.

10. Kantonalni sud je naveo da je presuda tog suda zasnovana na pravilnoj primjeni materijalnog prava, pa stoga apelanticeine navode smatra neosnovanim i predlaže da se apelacija odbije.

11. Općinski sud je naveo da je u presudi tog suda dato obrazloženje u skladu sa relevantno utvrđenim činjeničnim stanjem i pravilnom primjenom materijalno-pravnih propisa na kojima se zasniva presuda tog suda. Stoga, apelanticeine navode smatra neosnovanim i predlaže da se apelacija odbije.

12. Prvotuzena je navela da u postupku nisu prekršena apelanticeina ustavna prava.

V. Relevantni propisi

13. U **Zakonu o primjeni Zakona o krivičnom postupku** ("Službeni list RBiH" br. 6/92, 9/92, 13/94 i 33/95) relevantne odredbe glase:

Član 13.

Odredbe Zakona o krivičnom postupku, koje se odnose na postupak opozivanja uslovne osude, postupak za donošenje odluke o brisanju osude ili prestanku mjera bezbjednosti i pravnih posljedica osude, postupak za naknadu štete, rehabilitaciju i postupak ostvarivanja drugih prava lica neopravdano osuđenih i neosnovano lišenih slobode, ne primjenjuju se.

VI. Dopustivost

14. U skladu sa članom VI/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine, Ustavni sud, također, ima apelacionu nadležnost u pitanjima koja su sadržana u ovom Ustavu kada ona postanu predmet spora zbog presude bilo kojeg suda u Bosni i Hercegovini.

15. U skladu sa članom 18. stav (1) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud može razmatrati apelaciju samo ako su protiv presude, odnosno odluke koja se njome osporava, iscrpljeni svi djelotvorni pravni lijekovi mogući prema zakonu i ako se podnese u roku od 60 dana od dana kada je podnosilac apelacije primio odluku o posljednjem djelotvornom pravnom lijeku koji je koristio.

16. U konkretnom slučaju, predmet osporavanja apelacijom je Presuda Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj 70-0-P-000466 10 Rev od 24. februara 2011. godine, protiv koje nema drugih djelotvornih pravnih lijekova mogućih prema zakonu. Zatim, osporenu presudu apelantica je primila 25. marta 2011. godine, a apelacija je podnesena 25. aprila 2011. godine, tj. u roku od 60 dana, kako je propisano članom 18. stav (1) Pravila Ustavnog suda. Konačno, apelacija ispunjava i uvjete iz člana 18. st. (3) i (4) Pravila Ustavnog suda jer ne postoji neki formalni razlog zbog kojeg apelacija nije dopustiva, niti je očigledno (*prima facie*) neosnovana.

17. Imajući u vidu odredbe člana VI/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine, člana 18. st. (1), (3) i (4) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud je utvrdio da apelacija ispunjava uvjete u pogledu dopustivosti.

VII. Meritum

18. Apelantica osporava presude redovnih sudova ukazujući na to da su joj povrijeđeni pravo na ličnu slobodu i sigurnost iz člana II/3.d) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 5. Evropske konvencije, pravo na imovinu iz člana II/3.k) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 1. Protokola broj 1 uz Evropsku konvenciju, te pravo na nediskriminaciju iz člana II/4. Ustava Bosne i Hercegovine i člana 14. Evropske konvencije.

Pravo na ličnu slobodu i sigurnost

19. Član II/3.d) Ustava Bosne i Hercegovine u relevantnom dijelu glasi:

Sva lica na teritoriji Bosne i Hercegovine uživaju ljudska prava i slobode iz stava 2. ovog člana, što uključuje:

[...]

d) Pravo na ličnu slobodu i sigurnost.

Član 5. stav 1. Evropske konvencije u relevantnom dijelu glasi:

Svako ima pravo na slobodu i sigurnost ličnosti. Niko ne smije biti lišen slobode izuzev u niže navedenim slučajevima i u skladu sa zakonom propisanim postupkom:

[...]

5. *Svako ko je bio žrtva hapšenja ili lišavanja slobode protivno odredbama ovog člana ima pravo na obeštećenje.*

20. Apelantica smatra da joj je osporenim presudama povrijeđeno pravo na ličnu slobodu i sigurnost iz člana II/3.d) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 5. Evropske konvencije zbog neosnovanog boravka u pritvoru u periodu od 12. juna 1995. godine do 11. januara 1996. godine.

21. U vezi sa navodima apelacije, Ustavni sud podsjeća na to da je u Odluci broj AP 2666/06 od 28. novembra 2008. godine (vidi Ustavni sud, Odluka broj AP 2666/06 od 28. novembra 2008. godine, dostupna na web-stranici Ustavnog suda www.ustavnisud.ba) razmatrao gotovo identično činjenično i pravno pitanje na koje se poziva i apelantica u konkretnom slučaju, te je odbio kao neosnovanu apelantovu apelaciju u tom predmetu izjavljenu protiv presude Vrhovnog suda kojom je u konačnici odbijen apelantov tužbeni zahtjev usmjeren na naknadu štete zbog neosnovanog pritvora u periodu od 15. augusta do 7. oktobra 1994. godine (apelant pravosnažnom presudom oslobođen optužbe da je počinio krivično djelo) zaključivši da navedenom odlukom nije povrijeđeno apelantovo ustavno pravo na ličnu slobodu i sigurnost iz člana II/3.d) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 5. Evropske konvencije. U citiranoj odluci je ukazano na praksu Evropskog suda za ljudska prava (u daljnjem tekstu: Evropski sud), prema kojoj pravo na naknadu štete iz člana 5. stav 5. Evropske konvencije ima samo ono lice koje je bilo žrtva hapšenja ili pritvaranja suprotno bilo kojoj odredbi iz st. od 1. do 4. člana 5. Evropske konvencije (vidi, *mutatis mutandis*, Evropski sud, *Ciulla protiv Italije*, presuda od 22. februara 1989. godine). Ustavni sud je u navedenoj odluci konstatirao da lice koje traži obeštećenje prema članu 5. stav 5. Evropske konvencije mora biti žrtva kršenja nekog od prava iz st. od 1. do 4. člana 5. Evropske konvencije. U suprotnom, takvo lice ne bi imalo pravo na obeštećenje prema stavu 5. člana 5. Evropske konvencije. U navedenoj odluci Ustavni sud je konstatirao da, prema praksi Evropskog suda, sama činjenica da lice koje je u pritvoru kasnije bude oslobođeno sudskom odlukom ne čini hapšenje nezakonitim s retroaktivnim efektom (vidi Evropski sud, *X protiv Velike Britanije*, odluke i izvještaji, 1980, stranica 223).

22. U navedenoj odluci Ustavni sud je konstatirao da apelant, u smislu domaćeg zakonodavstva, nije imao pravo na naknadu štete zbog toga što je u vrijeme nastanka sporne štete, odnosno pritvora kao štetnog događaja, bila na snazi odredba člana 13. Zakona o primjeni ZKP, koji je preuzet kao republički zakon, a koja je isključivala pravo na naknadu štete licima neopravdano osuđenim i neosnovano lišenim slobode. Ta odredba člana 13. Zakona o primjeni ZKP egzistirala je sve do stupanja na snagu ZKPFBiH ("Službene novine FBiH" broj 43/98, stupio na snagu 29. novembra 1998. godine). Dakle, apelant, prema domaćem zakonodavstvu, nije imao pravo na naknadu štete u obimu koji prelazi okvir člana 5. Evropske konvencije. Osim toga, Ustavni sud je istu pravnu situaciju razmatrao u predmetu broj AP 442/11 (vidi Ustavni sud, odluka o dopustivosti i meritumu od 10. aprila 2014. godine, dostupna na web-stranici Ustavnog suda www.ustavnisud.ba).

23. S obzirom na to da je i u konkretnom slučaju apelantici tužbeni zahtjev odbijen primjenom člana 13. Zakona o primjeni ZKP, Ustavni sud smatra da se razlozi dati u odlukama br. AP 2666/06 i AP 442/11 u odnosu na navode o povredi prava na ličnu slobodu i sigurnost iz člana II/3.d) Ustava Bosne i

Hercegovine i člana 5. Evropske konvencije odnose i na konkretan slučaj, te se u cijelosti poziva na obrazloženje koje je u tom pogledu dato u navedenim odlukama. Imajući u vidu navedeno, Ustavni sud zaključuje da u konkretnom slučaju nije povrijeđeno apelantici pravo na ličnu slobodu i sigurnost iz člana II/3.d) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 5. Evropske konvencije.

Pravo na imovinu i pravo na nediskriminaciju

24. Apelantica je navela da joj je osporenim presudama povrijeđeno i pravo na imovinu iz člana II/3.k) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 1. Protokola broj 1 uz Evropsku konvenciju. S tim u vezi, Ustavni sud ukazuje na to da je u već citiranoj Odluci broj AP 2666/06, u odnosu na navode o povredi prava na imovinu iz člana II/3.k) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 1. Protokola broj 1 uz Evropsku konvenciju, utvrdio da apelant nije mogao imati legitimno očekivanje da će, u smislu domaćeg zakonodavstva, imati pravo na obeštećenje zbog vremena provedenog u pritvoru u situaciji kada je kasnijom odlukom suda oslobođen optužbe. Ustavni sud je utvrdio da su apelantovi navodi u pogledu povrede prava na imovinu neosnovani. Također, Ustavni sud je u Odluci broj AP 2666/06 odbio kao neosnovane navode o povredi prava na zabranu diskriminacije iz člana II/4. Ustava Bosne i Hercegovine i člana 14. Evropske konvencije, jer apelant nije ponudio nikakve argumente niti dokaze o postojanju povreda navedenih prava.

25. S obzirom na to da se razlozi dati u Odluci broj AP 2666/06 u odnosu na pravo na imovinu iz člana II/3.k) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 1. Protokola broj 1 uz Evropsku konvenciju i pravo na zabranu diskriminacije iz člana II/4. Ustava Bosne i Hercegovine i člana 14. Evropske konvencije odnose i na konkretan slučaj, Ustavni sud se u cijelosti poziva na obrazloženje koje je dato u toj odluci, te zaključuje da u konkretnom slučaju nisu povrijeđeni apelantici pravo na imovinu iz člana II/3.k) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 1. Protokola broj 1 uz Evropsku konvenciju i pravo na zabranu diskriminacije iz člana II/4. Ustava Bosne i Hercegovine i člana 14. Evropske konvencije.

VIII. Zaključak

26. Ustavni sud zaključuje da nije povrijeđeno apelantici pravo na ličnu slobodu i sigurnost iz člana II/3.d) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 5. Evropske konvencije budući da apelantica, prema domaćem zakonodavstvu, nije imala pravo na naknadu štete u obimu koji prelazi okvir člana 5. Evropske konvencije.

27. Ustavni sud zaključuje da su neosnovani apelantici navodi u pogledu povrede prava na imovinu iz člana II/3.k) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 1. Protokola broj 1 uz Evropsku konvenciju, kao i prava na zabranu diskriminacije iz člana II/4. Ustava Bosne i Hercegovine i člana 14. Evropske konvencije jer apelantica nije ponudila nikakve argumente niti dokaze o postojanju povreda navedenih prava.

28. Na osnovu člana 59. st. (1) i (3) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud je odlučio kao u dispozitivu ove odluke.

29. Prema članu VI/5. Ustava Bosne i Hercegovine, odluke Ustavnog suda su konačne i obavezujuće.

Predsjednica
Ustavnog suda Bosne i Hercegovine
Valerija Galić, s. r.

Ustavni sud Bosne i Hercegovine u Velikom vijeću, u predmetu broj **AP 1883/11**, rješavajući apelaciju **Dragice Jokić**, na temelju članka VI/3.(b) Ustava Bosne i Hercegovine, članka 57. stavak (2) točka b) i članka 59. st. (1) i (3) Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine" br. 22/14 i 57/14), u sastavu:

Valerija Galić, predsjednica
Miodrag Simović, dopredsjednik
Seada Palavrić, dopredsjednica
Mato Tadić, sudac
Mirsad Čeman, sudac
Zlatko M. Knežević, sudac
na sjednici održanoj 17. rujna 2014. godine donio je

ODLUKU O DOPUSTIVOSTI I MERITUMU

Odbija se kao neutemeljena apelacija **Dragice Jokić** podnesena protiv Presude Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj 70-0-P-000466 10 Rev od 24. veljače 2011. godine, Presude Kantonalnog suda u Sarajevu broj 009-0-Gž-07-002819 od 28. svibnja 2010. godine i Presude Općinskog suda u Sarajevu broj 065-0-P-06-006966 od 6. srpnja 2007. godine.

Odluku objaviti u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine", "Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine", "Službenom glasniku Republike Srpske" i "Službenom glasniku Distrikta Brčko Bosne i Hercegovine".

OBRAZLOŽENJE

I. Uvod

1. Dragica Jokić (u daljnjem tekstu: apelantica) iz Sarajeva, koju zastupa Dušan Kalaba, odvjetnik iz Sarajeva, podnijela je 22. travnja 2011. godine apelaciju Ustavnom sudu Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ustavni sud) protiv Presude Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Vrhovni sud) broj 70-0-P-000466 10 Rev od 24. veljače 2011. godine, Presude Kantonalnog suda u Sarajevu (u daljnjem tekstu: Kantonalni sud) broj 009-0-Gž-07-002819 od 28. svibnja 2010. godine i Presude Općinskog suda u Sarajevu (u daljnjem tekstu: Općinski sud) broj 065-0-P-06-006966 od 6. srpnja 2007. godine.

II. Postupak pred Ustavnim sudom

2. Na temelju članka 22. st. 1. i 2. prethodnih Pravila Ustavnog suda ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine" br. 60/05, 64/08 i 51/09), koja su važila u vrijeme poduzimanja navedenih radnji, od Vrhovnog suda, Kantonalnog suda, Općinskog suda i Federalnog pravobraniteljstva Sarajevo, zakonskog zastupnika Federacije BiH (u daljnjem tekstu: tužena), zatraženo je 7. ožujka 2014. godine da dostave odgovore na apelaciju.

3. Vrhovni sud, Kantonalni sud, Općinski sud i tužena dostavili su odgovore na apelaciju Ustavnom sudu u razdoblju od 13. do 25. ožujka 2014. godine.

III. Činjenično stanje

4. Činjenice predmeta koje proizlaze iz apelantičinih navoda i dokumenata predloženih Ustavnom sudu mogu se sumirati na sljedeći način.

5. Općinski sud je Presudom broj 065-0-P-06-006966 od 6. srpnja 2007. godine, donesenom u ponovnom postupku, odbio apelantičin tužbeni zahtjev kojim je tražila da se tužena obveže da joj na ime naknade štete zbog nezakonitog lišavanja slobode i boravka u pritvoru u razdoblju od 12. lipnja 1995. godine do 11. siječnja 1996. godine isplati iznos od 21.200,00 KM, sa zateznom zakonskom kamatom od 26. rujna 1996. godine, kao i zahtjev za naknadu troškova postupka. Istom presudom apelantica je obvezana tuženoj naknaditi troškove parničnoga postupka u iznosu od 4.377,60 KM. U obrazloženju presude Općinski sud je naveo da je na temelju dokaza preciziranih u obrazloženju presude nesporno utvrđeno da je apelantici na temelju zahtjeva Okružnog vojnog tužilaštva za provođenje istrage zbog kaznenog djela iz članka 214. stavak 3. u svezi sa člankom 226. preuzetog Krivičnog zakona SFRJ Rješenjem Okružnog vojnog suda u Sarajevu broj Ki-941/95 od 16. lipnja 1995. godine određen pritvor, te da je taj sud također 16. lipnja 1995. godine donio i

rješenje o provođenju istrage protiv apelantice. Nakon što je rješenjima Okružnog vojnog suda apelantici pritvor više puta produžavan, apelantica je pravomoćnom Presudom Višeg suda u Sarajevu broj K-85/95 od 11. siječnja 1996. godine oslobođena optužbi za kazneno djelo koje joj je stavljeno na teret. Naime, kako je dalje navedeno, apelantica je zbog kaznenog djela koje joj je stavljeno na teret bila lišena slobode i u pritvoru je provela razdoblje od 12. lipnja 1995. godine do 11. siječnja 1996. godine, te da apelantica smatra da joj pripada pravo na naknadu nematerijalne štete zbog neutemeljenog lišavanja slobode (pritvaranja), a budući da je pravomoćnom presudom oslobođena optužbe. Međutim, Općinski sud je, ocjenjujući utvrđeno činjenično stanje, zaključio da apelantičin tužbeni zahtjev nije utemeljen zato što smatra da je istaknuti prigovor pasivne legitimacije tužene utemeljen u cijelosti. Naime, Općinski sud je ukazao na to da je u vrijeme kada je apelantica bila u pritvoru, dakle u vrijeme štetnog događaja, na pravnoj snazi bila odredba članka 13. Zakona o primjeni Zakona o krivičnom postupku (u daljnjem tekstu: Zakon o primjeni ZKP), koji je preuzet kao republički zakon ("Službeni list RBiH" br. 6/92, 9/92, 13/94 i 33/95). Također, utvrđeno je da je odredba članka 13. navedenog zakona (prvobitno Uredba sa zakonskom snagom) važila do stupanja na snagu Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: ZKPFBiH, "Službene novine FBiH" broj 43/98), dakle do 29. studenoga 1998. godine. Općinski sud je istakao da odredbe ZKPFBiH iz 1998. godine nemaju retroaktivnu primjenu, već se one primjenjuju na odnose nakon stupanja na snagu tog zakona, a to nije situacija u konkretnom slučaju. Općinski sud je zaključio da je, prema ustavnom pravilu iz članka IX.5.(1) Ustava Federacije BiH u vremenskom i prostornom važenju ranijih zakona, navedeni članak 13. Zakona o primjeni ZKP valjalo primijeniti na konkretan slučaj, jer je bio na snazi u vrijeme nastanka štete. Stoga, Općinski sud je odbio apelantičin tužbeni zahtjev kao neutemeljen.

6. Kantonalni sud je, odlučujući o apelantičinoj žalbi, donio Presudu broj 009-0-Gž-07-002819 od 28. svibnja 2010. godine, kojom je apelantičina žalba djelomično uvažena i prvostupajnska presuda preinačena u dijelu odluke o troškovima postupka tako što je odbijen zahtjev tužene za naknadu troškova postupka. U ostalom dijelu, dijelu koji se odnosio na ime isplate naknade štete, apelantičina žalba je odbijena i prvostupajnska presuda potvrđena. Kantonalni sud je zaključio da je prvostupajnski sud pravilno primijenio materijalno pravo kada je odbio apelantičin tužbeni zahtjev za naknadu štete zbog neutemeljenog lišenja slobode zbog nedostatka pasivne legitimacije tužene, čija je odgovornost propisana tek odredbama ZKPFBiH od 28. studenoga 1998. godine. Kantonalni sud je, također, zaključio da nisu utemeljeni apelantičini žalbeni navodi kojim ukazuje na primjenu odredaba članka 523, 524. stavak 2. i 525. stavak 3. ZKPFBiH, kao i odredbe članka 437. točka 3. ZKPFBiH ("Službene novine FBiH" broj 35/03), kojim je regulirano da se tužba radi naknade štete zbog neutemeljenog lišenja slobode podnosi protiv Federacije BiH, jer, prema mišljenju Kantonalnog suda, navedene odredbe ZKPFBiH iz 1998. godine i 2003. godine, a time i odredbe koje reguliraju naknadu štete osoba neosnovano lišenih slobode, nemaju retroaktivnu primjenu. Imajući u vidu navedeno, Kantonalni sud je zaključio da je prvostupajnski sud pravilno odlučio kada je odbio apelantičin tužbeni zahtjev za naknadu štete zbog neutemeljenog lišenja slobode, zbog nedostatka pasivne legitimacije tužene.

7. Vrhovni sud je, odlučujući o apelantičinoj reviziji protiv drugostupajnske presude, donio Presudu broj 70 0 P 000466 10 Rev od 24. veljače 2011. godine, kojom je odbio reviziju. U obrazloženju presude Vrhovni sud je naveo da su nižestupajnski sudovi na temelju utvrđenog činjeničnog stanja, za koje je taj sud

vezan, pravilno postupili kada su, pozivajući se na odredbu članka 13. Zakona o primjeni ZKP, koji je Uredbom sa zakonskom snagom o primjeni ZKP preuzet kao republički zakon, donijeli odluku o odbijanju apelantičinog tužbenog zahtjeva zbog nedostatka pasivne legitimacije tužene. Naime, Vrhovni sud je ukazao na to da je u vrijeme kada je apelantica bila u pritvoru, odnosno u vrijeme štetnog događaja, na pravnoj snazi bila odredba iz članka 13. Zakona o primjeni ZKP, kojom je izričito propisano da se ne primjenjuju odredbe ZKP koje se odnose na postupak naknade štete i drugih prava osoba neopravdano osuđenih i neutemeljeno lišenih slobode. Također, Vrhovni sud je naveo da je navedena odredba članka 13. Zakona o primjeni ZKP *lex specialis* u odnosu na članak 200. Zakona o obligacijskim odnosima (u daljnjem tekstu: ZOO), a koja je egzistirala do stupanja na pravnu snagu ZKPFBiH 29. studenoga 1998. godine. Budući da je odredbom članka 13. Zakona o primjeni ZKP bila derogirana iz pravog sustava odredba članka 545. stavak 1. točka 1. preuzetog ZKP kojom je propisan postupak za naknadu štete i drugih prava osoba neopravdano osuđenih i neutemeljeno lišenih slobode, Vrhovni sud je zaključio da apelantica ne može od tužene ostvariti naknadu štete zbog eventualnih posljedica pritvora provedenog u razdoblju od 12. lipnja 1995. godine do 11. siječnja 1996. godine.

IV. Apelacija

a) Navodi iz apelacije

8. Apelantica smatra da su joj pobijanim odlukama povrijeđeni pravo na osobnu slobodu i sigurnost iz članka II/3.(d) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 5. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (u daljnjem tekstu: Europska konvencija), pravo na imovinu iz članka II/3.(k) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 1. Protokola broj 1 uz Europsku konvenciju, kao i pravo na nediskriminaciju iz članka II/4. Ustava Bosne i Hercegovine i članka 14. Europske konvencije. Smatra da su sudovi pogrešno primijenili odredbu članka 13. Uredbe jer se, prema apelantičinom mišljenju, radi o podzakonskom aktu privremenog karaktera donesenog zbog ratnog stanja i izvanredne situacije, a čije pravno djelovanje traje dok traje i stanje zbog kojeg je donesena. Apelantica smatra da joj pripada pravo na obeštećenje iz članka 5. stavak 5. Europske konvencije zbog neutemeljenog boravka u pritvoru u razdoblju od 12. lipnja 1995. godine do 11. siječnja 1996. godine jer su, kako ističe, ratno stanje i neposredna ratna opasnost ukinuti u prosincu 1995. godine.

b) Odgovor na apelaciju

9. Vrhovni sud je naveo da ostaje pri razlozima danim u obrazloženju svoje presude, te da u konkretnom slučaju nisu prekršena apelantičina ustavna prava.

10. Kantonalni sud je naveo da je presuda tog suda utemeljena na pravilnoj primjeni materijalnog prava, pa stoga apelantičine navode smatra neutemeljenim i predlaže da se apelacija odbije.

11. Općinski sud je naveo da je u presudi tog suda dano obrazloženje sukladno relevantno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primjeni materijalnih propisa na kojima se temelji presuda tog suda. Stoga, apelantičine navode smatra neutemeljenim i predlaže da se apelacija odbije.

12. Prvotuzbena je navela da u postupku nisu prekršena apelantičina ustavna prava.

V. Relevantni propisi

13. U Zakonu o primjeni Zakona o krivičnom postupku ("Službeni list RBiH" br. 6/92, 9/92, 13/94 i 33/95) relevantne odredbe glase:

Član 13.

Odredbe Zakona o krivičnom postupku, koje se odnose na postupak opozivanja uslovne osude, postupak za donošenje odluke o brisanju osude ili prestanku mjera bezbjednosti i pravnih posljedica osude, postupak za naknadu štete, rehabilitaciju i postupak ostvarivanja drugih prava lica neopravdano osuđenih i neosnovano lišenih slobode, ne primjenjuju se.

VI. Dopustivost

14. Sukladno članku VI/3.(b) Ustava Bosne i Hercegovine, Ustavni sud, također, ima apelacionu nadležnost u pitanjima koja su sadržana u ovom Ustavu kada ona postanu predmet spora zbog presude bilo kojeg suda u Bosni i Hercegovini.

15. Sukladno članku 18. stavak (1) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud može razmatrati apelaciju samo ako su protiv presude, odnosno odluke koja se njome pobija, iscrpljeni svi djelotvorni pravni lijekovi mogući prema zakonu i ako se podnese u roku od 60 dana od dana kada je podnositelj apelacije primio odluku o posljednjem djelotvornom pravnom lijeku koji je koristio.

16. U konkretnom slučaju, predmet pobijanja apelacijom je Presuda Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj 70-0-P-000466 10 Rev od 24. veljače 2011. godine, protiv koje nema drugih djelotvornih pravnih lijekova mogućih prema zakonu. Zatim, pobijanu presudu apelantica je primila 25. ožujka 2011. godine, a apelacija je podnesena 25. travnja 2011. godine, tj. u roku od 60 dana, kako je propisano člankom 18. stavak (1) Pravila Ustavnog suda. Konačno, apelacija ispunjava i uvjete iz članka 18. st. (3) i (4) Pravila Ustavnog suda jer ne postoji neki formalni razlog zbog kojeg apelacija nije dopustiva, niti je očito (*prima facie*) neutemeljena.

17. Imajući u vidu odredbe članka VI/3.(b) Ustava Bosne i Hercegovine, članka 18. st. (1), (3) i (4) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud je utvrdio da apelacija ispunjava uvjete u pogledu dopustivosti.

VII. Meritum

18. Apelantica pobija presude redovitih sudova ukazujući na to da su joj povrijeđeni pravo na osobnu slobodu i sigurnost iz članka II/3.(d) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 5. Europske konvencije, pravo na imovinu iz članka II/3.(k) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 1. Protokola broj 1 uz Europsku konvenciju, te pravo na nediskriminaciju iz članka II/4. Ustava Bosne i Hercegovine i članka 14. Europske konvencije.

Pravo na osobnu slobodu i sigurnost

19. Članak II/3.(d) Ustava Bosne i Hercegovine u relevantnom dijelu glasi:

Sve osobe na teritoriju Bosne i Hercegovine uživaju ljudska prava i temeljne slobode iz ovog članka, stavak 2 što uključuje:

[...]

d) Prava na slobodu i sigurnost osobe.

Članak 5. stavak 1. Europske konvencije u relevantnom dijelu glasi:

Svako ima pravo na slobodu i sigurnost ličnosti. Nitko ne smije biti lišen slobode izuzev u niže navedenim slučajevima i sukladno zakonom propisanim postupkom:

[...]

5. Svako tko je bio žrtva hapšenja ili lišavanja slobode protivno odredbama ovog članka ima pravo na obeštećenje.

20. Apelantica smatra da joj je pobijanim presudama povrijeđeno pravo na osobnu slobodu i sigurnost iz članka II/3.(d) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 5. Europske konvencije zbog neutemeljenog boravka u pritvoru u razdoblju od 12. lipnja 1995. godine do 11. siječnja 1996. godine.

21. U svezi sa navodima apelacije, Ustavni sud podsjeća na to da je u Odluci broj AP 2666/06 od 28. studenoga 2008. godine (vidi Ustavni sud, Odluka broj AP 2666/06 od 28. studenoga 2008. godine, dostupna na web-stranici Ustavnog suda www.ustavnisud.ba) razmatrao gotovo identično činjenično i pravno pitanje na koje se poziva i apelantica u konkretnom slučaju, te je odbio kao neutemeljenu apelantovu apelaciju u tom predmetu izjavljenu protiv presude Vrhovnog suda kojom je u konačnici odbijen apelantov tužbeni zahtjev usmjeren na naknadu štete zbog neutemeljenog pritvora u razdoblju od 15. kolovoza do 7. listopada 1994. godine (apelant pravomoćnom presudom oslobođen optužbe da je počinio kazneno djelo) zaključivši da navedenom odlukom nije povrijeđeno apelantovo ustavno pravo na osobnu slobodu i sigurnost iz članka II/3.(d) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 5. Europske konvencije. U citiranoj odluci je ukazano na praksu Europskog suda za ljudska prava (u daljnjem tekstu: Europski sud), prema kojoj pravo na naknadu štete iz članka 5. stavak 5. Europske konvencije ima samo ona osoba koja je bila žrtva hapšenja ili pritvaranja suprotno bilo kojoj odredbi iz st. od 1. do 4. članka 5. Europske konvencije (vidi, *mutatis mutandis*, Europski sud, *Ciulla protiv Italije*, presuda od 22. veljače 1989. godine). Ustavni sud je u navedenoj odluci konstatirao da osoba koja traži obeštećenje prema članku 5. stavak 5. Europske konvencije mora biti žrtva kršenja nekog od prava iz st. od 1. do 4. članka 5. Europske konvencije. U suprotnome, takva osoba ne bi imala pravo na obeštećenje prema stavku 5. članka 5. Europske konvencije. U navedenoj odluci Ustavni sud je konstatirao da, prema praksi Europskog suda, sama činjenica da osoba koja je u pritvoru kasnije bude oslobođena sudskom odlukom ne čini hapšenje nezakonitim s retroaktivnim efektom (vidi Europski sud, *X protiv Velike Britanije*, odluke i izvješća. 1980. stranica 223).

22. U navedenoj odluci Ustavni sud je konstatirao da apelant, u smislu domaćeg zakonodavstva, nije imao pravo na naknadu štete zbog toga što je u vrijeme nastanka sporne štete, odnosno pritvora kao štetnog događaja, bila na snazi odredba članka 13. Zakona o primjeni ZKP, koji je preuzet kao republički zakon, a koja je isključivala pravo na naknadu štete osobama neopravdano osuđenim i neutemeljeno lišenim slobode. Ta odredba članka 13. Zakona o primjeni ZKP egzistirala je sve do stupanja na snagu ZKPFBIH ("Službene novine FBiH" broj 43/98, stupio na snagu 29. studenoga 1998. godine). Dakle, apelant, prema domaćem zakonodavstvu, nije imao pravo na naknadu štete u obujmu koji prelazi okvir članka 5. Europske konvencije. Osim toga, Ustavni sud je istu pravnu situaciju razmatrao u predmetu broj AP 442/11 (vidi Ustavni sud, odluka o dopustivosti i meritumu od 10. travnja 2014. godine, dostupna na web-stranici Ustavnog suda www.ustavnisud.ba).

23. S obzirom na to da je i u konkretnom slučaju apelantičin tužbeni zahtjev odbijen primjenom članka 13. Zakona o primjeni ZKP, Ustavni sud smatra da se razlozi dani u odlukama br. AP 2666/06 i AP 442/11 u odnosu na navode o povredi prava na osobnu slobodu i sigurnost iz članka II/3.(d) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 5. Europske konvencije odnose i na konkretni slučaj, te se u cijelosti poziva na obrazloženje koje je u tom pogledu dano u navedenim odlukama. Imajući u vidu navedeno, Ustavni sud zaključuje da u konkretnom slučaju nije povrijeđeno apelantičino pravo na osobnu slobodu i sigurnost iz članka II/3.(d) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 5. Europske konvencije.

Pravo na imovinu i pravo na nediskriminaciju

24. Apelantica je navela da joj je pobijanim presudama povrijeđeno i pravo na imovinu iz članka II/3.(k) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 1. Protokola broj 1 uz Evropsku konvenciju. S tim u vezi, Ustavni sud ukazuje na to da je u već

citiranoj Odluci broj AP 2666/06, u odnosu na navode o povredi prava na imovinu iz članka II/3.(k) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 1. Protokola broj 1 uz Evropsku konvenciju, utvrdio da apelant nije mogao imati legitimno očekivanje da će, u smislu domaćeg zakonodavstva, imati pravo na obeštećenje zbog vremena provedenog u pritvoru u situaciji kada je kasnijom odlukom suda oslobođen optužbe. Ustavni sud je utvrdio da su apelantovi navodi u pogledu povrede prava na imovinu neutemeljeni. Također, Ustavni sud je u Odluci broj AP 2666/06 odbio kao neutemeljene navode o povredi prava na zabranu diskriminacije iz članka II/4. Ustava Bosne i Hercegovine i članka 14. Evropske konvencije, jer apelant nije ponudio nikakve argumente niti dokaze o postojanju povreda navedenih prava.

25. S obzirom na to da se razlozi dani u Odluci broj AP 2666/06 u odnosu na pravo na imovinu iz članka II/3.(k) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 1. Protokola broj 1 uz Europsku konvenciju i pravo na zabranu diskriminacije iz članka II/4. Ustava Bosne i Hercegovine i članka 14. Europske konvencije odnose i na konkretan slučaj, Ustavni sud se u cijelosti poziva na obrazloženje koje je dano u toj odluci, te zaključuje da u konkretnom slučaju nisu povrijeđeni apelantičino pravo na imovinu iz članka II/3.(k) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 1. Protokola broj 1 uz Europsku konvenciju i pravo na zabranu diskriminacije iz članka II/4. Ustava Bosne i Hercegovine i članka 14. Europske konvencije.

VIII. Zaključak

26. Ustavni sud zaključuje da nije povrijeđeno apelantičino pravo na osobnu slobodu i sigurnost iz članka II/3.(d) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 5. Europske konvencije budući da apelantica, prema domaćem zakonodavstvu, nije imala pravo na naknadu štete u obujmu koji prelazi okvir članka 5. Europske konvencije.

27. Ustavni sud zaključuje da su neutemeljeni apelantičini navodi u pogledu povrede prava na imovinu iz članka II/3.(k) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 1. Protokola broj 1 uz Europsku konvenciju, kao i prava na zabranu diskriminacije iz članka II/4. Ustava Bosne i Hercegovine i članka 14. Europske konvencije jer apelantica nije ponudila nikakve argumente niti dokaze o postojanju povreda navedenih prava.

28. Na temelju članka 59. st. (1) i (3) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud je odlučio kao u dispozitivu ove odluke.

29. Prema članku VI/5. Ustava Bosne i Hercegovine, odluke Ustavnog suda su konačne i obvezujuće.

Predsjednica
Ustavnog suda Bosne i Hercegovine
Valerija Galić, v. r.

1273

Уставни суд Босне и Херцеговине у Великом вијећу, у предмету број **АП 1971/14**, рјешавајући апелацију **Робина Мујачића**, на основу члана VI/36) Устава Босне и Херцеговине, члана 18 став (3) тачка л), члана 57 став (2) тачка б) и члана 59 ст. (1) и (2) Правила Уставног суда Босне и Херцеговине ("Службени гласник Босне и Херцеговине" бр. 22/14 и 57/14), у саставу:

Валерија Галић, председница
Миодраг Симовић, потпредседник
Сеада Палаврић, потпредседница
Мато Тадић, судија
Мирсад Ћеман, судија
Златко М. Кнежевић, судија

na sjednici održanoj 17. septembra 2014. godine donio

je

ОДЛУКУ О ДОПУСТИВОСТИ И МЕРИТУМУ

Дјелимично се усваја апелација **Робина Мујачића**.

Утврђује се повреда члана II(3д) Устава Босне и Херцеговине и члана 5 став 3 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода у односу на рјешења Кантоналног суда у Тузли бр. 03 0 К 012278 14 Кв од 23. априла 2014. године и 03 0 К 012278 14 Кпп 5 од 17. априла 2014. године.

Одбацује се као недозвољена апелација **Робина Мујачића** поднесена против рјешења Кантоналног суда у Тузли бр. 03 0 К 012278 14 Кв од 23. априла 2014. године и 03 0 К 012278 14 Кпп 5 од 17. априла 2014. године у односу на члан II(3е) Устава Босне и Херцеговине и члан 6 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, зато што је преурањена.

Одлуку објавити у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", "Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине", "Службеном гласнику Републике Српске" и "Службеном гласнику Дистрикта Брчко Босне и Херцеговине".

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. Увод

1. Робин Мујачић (у даљњем тексту: апелант), ког заступа Амир Омерћехајић, адвокат из Тузле, поднио је 29. априла 2014. године апелацију Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Уставни суд) против рјешења Кантоналног суда у Тузли (у даљњем тексту: Кантонални суд) бр. 03 0 К 012278 14 Кв од 23. априла 2014. године и 03 0 К 012278 14 Кпп 5 од 17. априла 2014. године. Такође, апелант је поднио захтјев за доношење привремене мјере којом би Уставни суд укинуо оспорена рјешења Кантоналног суда и наложио да се апелант одмах пусти на слободу.

II. Поступак пред Уставним судом

2. На основу члана 23 Правила Уставног суда, од Кантоналног суда и Кантоналног тужилаштва Тузланског кантона (у даљњем тексту: Тужилаштво) затражено је 23. маја 2014. године да доставе одговоре на апелацију.

3. Кантонални суд је 4. јуна 2014. године доставио одговор на апелацију, а Тужилаштво 6. јуна 2014. године.

III. Чињенично стање

4. Чињенице предмета које произилазе из апелантових навода и докумената предочених Уставном суду могу да се сумирају на следећи начин.

5. Рјешењем Кантоналног суда број 03 0 К 012278 14 Кпп 5 од 17. априла 2014. године апеланту је одређен притвор због постојања основане сумње да је починио кривично дјело злоупотребе положаја или овлашћења из члана 383 став 2 у вези са ставом 1 Кривичног закона Федерације Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: КЗФБиХ) и због постојања посебног притворског разлога из члана 146 став 1 тачка д) Закона о кривичном поступку Федерације Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: ЗКПФБиХ), који према том рјешењу може да траје мјесец дана рачунајући од 16. априла 2014. године од 17.10 часова. Такође, наведеним рјешењем одређен је притвор осумњиченом Хасану Хоџићу због постојања основане сумње да је починио кривично дјело злоупотребе положаја или овлашћења из члана 383 став 3 у вези са ставом 1 КЗФБиХ, те осумњиченима Нермину Синановићу, Фуаду Бектићу и Абдулаху Субашићу због постојања основане сумње да су починили кривично дјело злоупотребе положаја или овлашћења из члана 383 став 2 у вези са ставом 1, а све у

вези са чланом 33 КЗФБиХ и због постојања посебног притворског разлога из члана 146 став 1 тачка д) ЗКПФБиХ.

6. У образложењу рјешења Кантонални суд је навео да основана сумња да је апелант починио кривично дјело које му се ставља на терет произилази из Рјешења Казнено-поправног завода полуотвореног типа Тузла (у даљњем тексту: КПЗ Тузла) број 01-34-3445/00 од 22. децембра 2000. године (којим је апелант постављен за помоћника директора ПЈ "Козловац" у саставу КПЗ Тузла), потврда о привременом одузимању предмета, записника о добровољној предаји предмета и записника о улазу робе (под бројевима и са датумима поближе наведеним у образложењу рјешења), службене забиљешке Регионалног уреда у Тузли број 16-14/1-3-419/14 од 4. марта 2014. године, те записника о саслушању свједока. У вези с тим, Кантонални суд је навео да из исказа свједока Сединета Карића, који је био на издржавању казне затвора у КПЗ Тузла, произилази да је често долазио у апелантову канцеларију, да је тамо користио рачунар (интернет и Skype), те да му је апелант предложио да исходи за њега рјешење према ком би радио четири часа код њега као да одржава његову канцеларију. Кантонални суд је навео да из исказа тог свједока даље произилази да је пристао да купује пилиће са Економије (како му апелант не би укинуо привилегије које је имао), које је Един Јахић службеним возилом одвозио до његовог ресторана у Тузли, гдје је његова супруга Сенида Карић или неко од радника преузимао пилиће, да је било укупно 10 испорука, да је у свакој испоруци било око 100 пилића, по цијени од 5 КМ по кг, те да је новац доносила његова супруга, а он новац предавао апеланту. Кантонални суд је навео да из исказа тог свједока такође произилази да му толика количина меса није била потребна за ресторан, те да је он то месо давао својим радницима умјесто плате, као и да је апелант тражио од њега да запосли његовог сестрића у ресторану "Златник", што је свједок и учинио. При томе, Кантонални суд је указао на то да су наводе свједока Сединета Карића потврдили свједоци Харис Ћовић, Нијаз Јолдић, Осман Хоџић и Един Јахић. Кантонални суд је, даље, навео да из исказа свједока Едина Јахића произилази да је запослен у КПЗ Тузла на Економији, да је током 2011. године, према апелантовом налогу, око седам пута службеним возилом одвозио одређену количину пилећег меса у хотел "Парк" у Сребренику или у ресторан "Златник" у Тузли, да, при томе, није предавао никакву отпремницу, нити су њему давали потврду о примопредаји. Такође, Кантонални суд је навео да из исказа свједокиње Сениде Карић произилази да су у њихов хотел довозили месо службеним возилом, да јој је њен супруг Сединет Карић рекао да не одбија пријем меса, затим да је пријем вршен кроз записнике о улазу робе као од неког НН добављача, нпр., набавка на пијаци, те да се није наводило да је роба примљена од КПЗ Тузла.

7. Даље, Кантонални суд је навео да је у конкретном случају у односу на осумњичене испуњен и посебан притворски разлог из члана 146 став 1 тачка д) ЗКПФБиХ. Наиме, Кантонални суд је указао на то да је за наведено кривично дјело прописана минимална казна затвора у трајању од три године, што значи да се може изрећи казна затвора од 10 година или тежа казна. Такође, Кантонални суд је навео да се ради о кривичном дјелу које је учињено у ванредним околностима, будући да је дјело учињено, како се основано сумња, у периоду од 2006. до 2010. године, тако што је, како је Кантонални суд навео: "Осумњичени Хасан Хоџић, радећи као директор у КПЗ Тузла, свјестан да својим поступањем искориштава свој службени положај и овлашћења, како би се себи и другом прибавио имовинску и другу корист и да поступа супротно интересима и задацима

службе, што је и хтио, а осумњичени Мевлудин Бабајић, Нермин Синановић, Фуад Бектић и Абдулах Субашић, свјесни да истом помажу у извршењу кривичног дјела, што су и хтјели". Кантонални суд је навео следеће: "Имајући у виду начин извршења кривичног дјела, чињеницу да је кривично дјело, како се основано сумња, учињено према већем броју лица, да је при учињењу кривичног дјела исказана нарочита упорност првоосумњиченог Хоџић Хасана који је чињењем дјела, како се основано сумња, прибавио протуправну имовинску корист у износу од 50.000,00 КМ, на штету лица која је запошљавао, у чему су му помагали остали осумњичени, да је дјело вршено у континуитету, што је било општепознато свим запосленицима у КПЗ Тузла, па и члановима конкурсне комисије која то није могла спријечити, да је само дјело почињено на безобзиран начин кориштењем тешких имовинских прилика свједока и њихових породица, што ствара утисак код грађана да се једино могу запослити они који имају новац [...], а посебно чињеницу да је осумњичени Хоџић Хасан у вршењу кривичног дјела исказао нарочиту упорност јер је то трајало око четири године, а успоставио је такве радње и ропски однос према запосленицима који су морали радити више година и подизањем кредита враћати дуг према особама од којих су позајмљивали новац, па само извршење и начин како су дјело починили и посљедице чине да је ово дјело посебно тешко и да је учињено у ванредним околностима, па би пуштање на слободу, посебно осумњиченог Хоџић Хасана, резултирало стварном пријетњом нарушавања јавног реда, а у односу на остале осумњичене Синановић Нермина, Бектић Фуада, Субашић Абдулаха и Мујачић Робина стоје исти разлози за одређивање мјере притвора по наведеној тачки из одредбе члана 146. став 1. тачка д) ЗКПФБиХ, јер су користећи положај осумњиченог Хасана у наведеном периоду и помажући истом помогли да прибави имовинску корист у износу од 173.000,00 КМ, па би и њихово пуштање на слободу резултирало нарушавањем јавног реда [...]."

8. Одлучујући о жалбама апеланта и осталих осумњичених против наведеног рјешења, Кантонални суд је донио Рјешење број 03 0 К 012278 14 Кв од 23. априла 2014. године, којим је жалбе одбио као неосноване. У образложењу рјешења Кантонални суд је навео да је судија за претходни поступак у образложењу оспореног рјешења навео доказе на основу којих је закључио да постоји основана сумња да су осумњичени починили кривична дјела за која се против њих проводи истрага, те да је изнио садржину тих доказа, посебно исказа свједока на којима је засновао свој закључак. С обзиром на то, Кантонални суд је навео да су неосновани жалбени наводи осумњичених којима оспоравају правилност закључака из првостепеног рјешења о постојању основане сумње као општег услова за одређивање притвора осумњиченима из члана 146 став 1 ЗКПФБиХ. Такође, Кантонални суд је навео да су неосновани и жалбени наводи осумњичених којима оспоравају правилност закључака из првостепеног рјешења о постојању посебних услова за одређивање притвора из члана 146 став 1 тачка д) ЗКПФБиХ. Наиме, Кантонални суд је навео да је за кривично дјело које се ставља на терет осумњиченом Хасану Хоџићу прописана казна затвора најмање три године, док је за кривично дјело које је стављено на терет осталим осумњиченима прописана казна затвора од једне до 10 година, чиме је испуњен објективни услов за одређивање притвора из члана 146 став 1 тачка д) ЗКПФБиХ. Кантонални суд је навео следеће: "Осим тога, полазећи од начина учињења и околности под којима су учињена кривична дјела, а који начин и околности је судија

за претходни поступак у образложењу побијаног рјешења детаљно образложио, те посебно имајући у виду да су дјела учињена искориштавањем једне од најосјетљивијих егзистенцијалних потреба – запослење човјека, затим да се на такав начин запошљавање догађа у установи за издржавање казне затвора и ово вијеће налази да се у конкретном случају ради о кривичним дјелима учињеним у ванредним околностима које их разликује од других кривичних дјела исте врсте и које та дјела чини посебно тешким, тако да би пуштање осумњичених на слободу резултирало стварном пријетњом нарушавања јавног реда". Такође, Кантонални суд је навео да такав закључак не доводе у питање ни жалбени наводи бранилаца осумњичених да због протекла времена од чињења дјела која се осумњиченима стављају на терет не би могло доћи до нарушавања јавног реда, будући да наступање такве посљедице не одређује вријеме чињења него вријеме откривања дјела, односно вријеме када се у јавности објелодани његово чињење.

IV. Апелација

а) Наводи из апелације

9. Апелант сматра да су му оспореним одлукама повријеђени право на личну слободу и безбједност из члана II/3д) Устава Босне и Херцеговине и члана 5 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода (у даљњем тексту: Европска конвенција) и право на правично суђење из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 Европске конвенције. Апелант наводи да му је оспореним рјешењима одређен притвор због разлога прописаних одредбама члана 146 став 1 тачка д) ЗКПФБиХ, а да нису били испуњени услови нити у погледу постојања основане сумње, нити у погледу постојања посебних услова за одређивање притвора. Апелант наводи да је Тужилаштво наредило провођење истраге против њега и осталих осумњичених због кривичног дјела злоупотребе положаја и овлашћења из члана 383 КЗФБиХ, с тим да се осталим осумњиченима стављају на терет злоупотребе у вези са запошљавањем у КПЗ Тузла, док се њему стављају на терет злоупотребе у вези са пословањем у ПП "Козловац" који је у саставу КПЗ Тузла, како то произилази и из приједлога за одређивање притвора. У вези с тим, апелант наводи да је у оспореном првостепеном рјешењу о одређивању притвора наведено да су осумњичени користећи положај осумњиченог Хасана у наведеном периоду и помажући му помогли да прибави имовинску корист у износу од 173.000,00 КМ, па би њихово пуштање на слободу резултирало нарушавањем јавног реда, иако Тужилаштво није апеланту ставило на терет било какво учешће у том дјелу, нити за било какву везу са осумњиченим Хасаном Хоџићем у погледу дјела које се апеланту ставља на терет. При томе, апелант наводи да је на то указивао у жалби против првостепеног рјешења, али да је његова жалба одбијена уз образложење да су дјела учињена искориштавањем једне од најосјетљивијих егзистенцијалних потреба – запослење човјека, а што, дакле, није стављено апеланту на терет. Такође, апелант наводи да се у конкретном случају не ради о кривичном дјелу за које се може изрећи казна затвора од 10 година или тежа казна, нити је дјело учињено у ванредним околностима, у смислу члана 146 став 1 тачка д) ЗКПФБиХ.

б) Одговор на апелацију

10. Кантонални суд је навео да су неосновани апелантови наводи и да нису прекршена права на која апелант указује у апелацији.

11. Тужилаштво је навело да је Рјешењем Кантоналног суда број 03 0 К 012278 14 Кв2 од 15. маја 2014. године апеланту продужен притвор, те да је Рјешењем Врховног

суда Федерације Босне и Херцеговине број 03 0 К 012278 14 КВ од 22. маја 2014. године наведено рјешење укинато у односу на апеланта и предмет враћен Кантоналном суду на поновно одлучивање. Тужилаштво је навело да је, након тога, Рјешењем Кантоналног суда број 03 0 К 012278 14 Кв3 од 26. маја 2014. године апеланту продужен притвор за још два мјесеца, који према том рјешењу може трајати најдуже до 16. јула 2014. године. Тужилаштво сматра да су у конкретном случају били испуњени како општи тако и посебни услови за одређивање притвора апеланту, те да и даље постоје разлози за његово задржавање у притвору. Наиме, Тужилаштво сматра да постоји основана сумња да је апелант починио кривично дјело које му се ставља на терет, као и да је правилан закључак Кантоналног суда у погледу закључка о постојању ванредних околности, који је тај суд извео на основу начина чињења дјела, те у погледу посљедице извршења дјела и запријеђене казне.

V. Релевантни прописи

12. У **Кривичном закону Федерације Босне и Херцеговине** ("Службене новине Федерације Босне и Херцеговине" бр. 36/03, 37/03, 21/04, 69/04, 18/05, 42/10 и 42/11) релевантне одредбе гласе:

Члан 383. ст. 1. и 2.

Злоупотреба положаја или овлашћења

(1) *Службено или одговорно лице у Федерацији које искориставањем свог службеног положаја или овлашћења, прекорачивши границе свог службеног овлашћења или не извршивши своје службене дужности, прибави себи или другом какву корист, другогме нанесе какву штету или теже повриједи права другог, казниће се казном затвора од шест мјесеци до пет година.*

(2) *Ако је кривичним дјелом из става 1. овог члана прибављена имовинска корист која прелази 10.000 КМ, починилац ће се казнити казном затвора од једне до десет година.*

13. У **Закону о кривичном поступку Федерације Босне и Херцеговине** ("Службене новине Федерације Босне и Херцеговине" бр. 35/03, 37/03, 56/03, 78/04, 28/05, 55/06, 27/07, 53/07, 9/09, 12/10 и 8/13) релевантне одредбе гласе:

Члан 146.

Разлози за притвор

(1) *Ако постоји основана сумња да је одређено лице починило кривично дјело притвор му се може одредити:*

[...]

д) *у ванредним околностима, ако се ради о кривичном дјелу за које се може изрећи казна затвора десет година или тежа казна, а које је посебно тешко с обзиром на начин извршења или посљедице кривичног дјела, ако би пуштањем на слободу резултовало стварном пријетњом нарушавања јавног реда.*

VI. Допустивост

14. У складу са чланом VI/36) Устава Босне и Херцеговине, Уставни суд, такође, има апелациону надлежност у питањима која су садржана у овом Уставу када она постану предмет спора због пресуде било ког суда у Босни и Херцеговини.

15. У складу са чланом 18 став (1) Правила Уставног суда, Уставни суд може да разматра апелацију само ако су против пресуде, односно одлуке која се њоме оспорава, исцрпљени сви дјелотворни правни лијекови могући према закону и ако се поднесе у року од 60 дана од дана када је подносилац апелације примио одлуку о посљедњем дјелотворном правном лијеку који је користио.

Допустивост у односу на право на правично суђење

16. Апелант сматра да му је оспореним рјешењима повријеђено право на правично суђење из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 Европске конвенције. Уставни суд подсјећа на то да се гаранције права на правично суђење из члана 6 Европске конвенције односе на кривични поступак у цијелости, те да се одговор на питање да ли је нека од ових гаранција прекршена не може дати док поступак траје, јер евентуални процедурални пропусти и недостаци који се појаве у једној фази поступка могу да буду исправљени у некој од наредних фаза истог тог поступка. Слједом тога, није могуће, у принципу, утврдити да ли је кривични поступак био правичан док се поступак правоснажно не оконча (види Европски суд, *Barbera, Meeseque и Jabardo против Шпаније*, пресуда од 6. децембра 1988. године, серија А, број 146, став 68; Уставни суд, Одлука број У 63/01 од 27. јуна 2003. године, тачка 18, објављена у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине" број 38/03).

17. У конкретном случају, Уставни суд указује на то да оспорена рјешења не представљају одлуку која је резултат цијелокупног кривичног поступка против апеланта, у смислу утврђивања основаности кривичне оптужбе против њега, јер је њима ријешено само једно процедурално питање, односно одлучено о једној фази поступка. С обзиром на то, Уставни суд закључује да је апелација у односу на наводе о кршењу права на правично суђење из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 Европске конвенције преурањена.

18. Имајући у виду одредбу члана 18 став (3) тачка л) Правила Уставног суда, према којој ће се апелација одбацити као недозвољена уколико је преурањена, Уставни суд је одлучио као у диспозитиву ове одлуке.

Допустивост у односу на право на личну слободу и безбједност

19. У конкретном случају предмет оспоравања апелацијом је Рјешење Кантоналног суда број 03 0 К 012278 14 Кв од 23. априла 2014. године, против ког нема других дјелотворних правних лијекова могућих према закону. Апелација против наведеног рјешења је поднесена 29. априла 2014. године, дакле у року од 60 дана, како је прописано чланом 18 став (1) Правила Уставног суда. Коначно, апелација испуњава и услове из члана 18 ст. (3) и (4) Правила Уставног суда јер не постоји неки формални разлог због ког апелација није допуштена, нити је очигледно (*prima facie*) неоснована.

20. Имајући у виду одредбу члана VI/36) Устава Босне и Херцеговине, члана 18 ст. (1), (3) и (4) Правила Уставног суда, Уставни суд је утврдио да апелација у овом дијелу испуњава услове у погледу допуштивости.

VII. Меритум

21. Апелант оспорава наведена рјешења тврдећи да му је тим рјешењима повријеђено право из члана II/3д) Устава Босне и Херцеговине и члана 5 Европске конвенције.

22. Члан II/3 Устава Босне и Херцеговине у релевантном дијелу гласи:

Сва лица на територији Босне и Херцеговине уживају људска права и основне слободе из става 2. овог члана, а она обухватају:

[...]

д) *Право на личну слободу и безбједност.*

[...]

23. Члан 5 Европске конвенције у релевантном дијелу гласи:

1. Свако има право на слободу и безбједност личности. Нико не смије бити лишен слободе изузев у ниже наведеним случајевима и у складу са законом прописаним поступком:

[...]

ц) законитог хапшења или лишења слободе у погледу привођења надлежној судској власти, када постоји оправдана сумња да је та особа извршила кривично дјело или када постоје ваљани разлози да се особа спријечи да изврши кривично дјело или да, након извршења кривичног дјела, побегне;

[...]

3. Свако ко је ухапшен или лишен слободе према одредбама става 1(ц) овог члана мора одмах бити изведен пред судију или друго службено лице законом овлашћено да врши судску власт и мора имати право на суђење у разумном року или на пуштање на слободу до суђења. Пуштање на слободу може се условити гаранцијама о појављивању на суђењу.

24. Уставни суд, прије свега, подсећа на то да је у више својих одлука нагласио да се право на личну слободу и безбједност убраја у једно од најзначајнијих људских права, те да члан 5 Европске конвенције даје заштиту да нико не смије бити произвољно лишен слободе. Изузеци од забране лишавања слободе дати су у члану 5 став 1 Европске конвенције, који садржи побројане случајеве када је лишавања слободе дозвољено. То је један исцрпан попис који се мора уско тумачити (види Европски суд за људска права, *Ирска против Уједињеног Краљевства*, пресуда од 18. јануара 1978. године, серија А-25). Само такав приступ је конзистентан са циљем и сврхом члана 5 Европске конвенције, тј. да обезбједи да нико неће бити произвољно лишен слободе (види Европски суд за људска права, *Quinn*, пресуда од 22. марта 1995. године, серија А-311, и *Winterwerp*, пресуда од 24. октобра 1979. године, серија А-33). Произвољност лишавања слободе оцењује се у првом реду у односу на поштовање процедуралних захтјева ЗКПФБиХ, који је примјењен у конкретном случају и који мора да буде усклађен и са стандардима из Европске конвенције.

25. Уставни суд указује на то да, према пракси Европског суда за људска права, основаност сумње на којој се мора заснивати хапшење чини битан елемент заштите од произвољног хапшења и лишења слободе прописаног чланом 5 став 1 тачка ц) Европске конвенције. Основана сумња да је почињено кривично дјело захтијева постојање неких чињеница или информација које би убиједиле објективног посматрача да је могуће да је лице које је у питању починило кривично дјело (види Европски суд за људска права, *Fox, Campbell u Hartley против Уједињеног Краљевства*, пресуда од 30. августа 1990. године, серија А, број 182, став 32; и *O'Hara против Уједињеног Краљевства*, пресуда од 16. октобра 2001. године, Извјештаји пресуда и одлука 2001-Х, став 34). При томе, Уставни суд указује на то да у тренутку одређивања притвора не мора да буде са сигурношћу утврђено да је кривично дјело заиста и почињено, те не мора да буде утврђена његова природа. Коначно, сходно члану 5 став 1 Европске конвенције, законитост притвора оцењује се на основу домаћег закона, односно мора да има правни основ у домаћем закону, с тим да лишавања слободе мора да буде у складу са сврхом члана 5 Европске конвенције, тј. лице које је у питању мора да буде заштићено од произвољности (види Уставни суд, Одлука о допуштивости и меритуму број АП 5842/10 од 20. априла 2011. године, доступна на web-stranici Уставног суда www.ustavnisud.ba).

26. Такође, Уставни суд указује на то да одредба члана 5 став 3 Европске конвенције захтијева да лице буде лишено слободе у складу са чланом 5 став 1(ц) Европске конвенције, тј. да је лишавања "законито" у смислу наведеног члана, а обухвата подједнако и процедуралну и материјалну заштиту таквих лица. Европски суд за људска права је закључио да поштовање члана 5 став 3 Европске конвенције захтијева да судска власт преиспита сва питања у вези са притвором, те да одлуку о притвору донесе позивајући се на објективне критеријуме предвиђене законом. При томе је постојање основане сумње да је лице лишено слободе починило кривично дјело које му се ставља на терет *conditio sine qua non* за одређивање или продужење притвора. Међутим, то након одређеног времена није довољно, већ се мора процијенити да ли за притвор постоје релевантни и довољни разлози (види Европски суд, *Trzaska против Пољске*, пресуда од 11. јула 2000. године, апликација број 25792/94, став 63). Према даљњем ставу Европског суда за људска права, оправданост притвора зависи и од околности конкретnog случаја које морају бити такве да упућују на постојање општег (јавног) интереса који је тако важан и значајан да, упркос пресумпцији невиности, претеже над принципом поштовања слободе појединца.

27. Доводећи у везу наведене ставове с конкретним предметом, Уставни суд указује на то да је, у смислу одредби члана 146 став 1 ЗКП, општи услов за одређивање притвора постојање основане сумње да је одређено лице починило кривично дјело. У вези с тим, Уставни суд запажа да је Кантонални суд, при одлучивању о приједлогу за одређивање притвора, на основу доказа који су прикупљени у току истраге закључио да постоји основана сумња да је апелант починио кривично дјело злоупотребе положаја или овлашћења из члана 383 став 2 у вези са ставом 1 КЗФБиХ. При томе, Уставни суд запажа да је Кантонални суд детаљно и јасно образложио на основу којих доказа је извео закључак о постојању основане сумње да је апелант починио кривично дјело, у чему Уставни суд не налази било какву произвољност. Наиме, Уставни суд запажа да је Кантонални суд у образложењу своје одлуке првенствено указао на исказе саслушаних свједока (које је, при томе, на потпуно јасан и задовољавајући начин интерпретирао у образложењу своје одлуке), као и на остале доказе у спису, те у вези с тим закључио да из тих доказа произилази основана сумња да је апелант починио кривично дјело које му се ставља на терет. Према мишљењу Уставног суда, наведене околности на којима је Кантонални суд засновао своју одлуку у погледу постојања основане сумње таквог су карактера да могу да убиједо објективног посматрача да је могуће да је апелант починио кривично дјело у смислу стандарда члана 5 став 1 тачка ц) Европске конвенције. С обзиром на то, Уставни суд сматра да су апелантови наводи у овом дијелу неосновани.

28. Даље, Уставни суд запажа да апелант оспорава да су постојали и други релевантни разлози за одређивање притвора прописани одредбама члана 146 став 1 тачка д) ЗКПФБиХ. Уставни суд указује на то да је одредбама члана 146 став 1 тачка д) ЗКПФБиХ прописано да притвор може да се одреди у ванредним околностима, ако се ради о кривичном дјелу за које може да се изрекне казна затвора десет година или тежа казна, а које је посебно тешко с обзиром на начин извршења или последице кривичног дјела, ако би пуштање на слободу резултирало стварном пријетњом нарушавања јавног реда. У вези с тим, Уставни суд подсећа на то да, према становишту Европског суда за људска права, одређена кривична дјела због своје посебне тежине и реакције јавности на њих могу да узрокују социјалне немире, те да тиме може да се оправда одређивање

притвора, барем неко вријеме. У изузетним околностима тај фактор стога може да се узме у обзир у смислу Европске конвенције. То у сваком случају важи ако национално законодавство признаје појам нарушавања јавног реда као непосредну последицу неког кривичног дјела. Међутим, тај основ може да се сматра релевантним и довољним само под условом да се заснива на чињеницама из којих јасно произилази да би пуштање осумњиченог на слободу заиста нарушило јавни ред. Коначно, притварање ће бити законито само ако је јавни ред и даље стварно угрожен. Продужење притвора не може да се користи као антиципација затворске казне (види Европски суд за људска права, *Letellier против Француске*, пресуда од 26. јуна 1991. године, став 51; и *I. А. против Француске*, пресуда од 23. септембра 1998. године, став 104).

29. У конкретном случају, Уставни суд запажа да је Кантонални суд приликом испитивања постојања посебног притворског разлога из члана 146 став 1 тачка д) ЗКПФБиХ у односу на све осумњичене указао на висину прописане казне затвора за предметна кривична дјела (као објективног услова за постојање тог притворског разлога), те на околности под којима су кривична дјела учињена, односно која су, с обзиром на начин извршења и последице, посебно тешка, те у вези с тим закључио да би пуштање осумњичених на слободу резултирало стварном пријетњом нарушавања јавног реда. Међутим, Уставни суд запажа да Кантонални суд, сем указивања на тежину кривичних дјела, није указао на постојање таквих околности из којих би произишло да би пуштањем осумњичених на слободу заиста био нарушен јавни ред, односно да постоји стварна пријетња нарушавању јавног реда. Штавише, Уставни суд запажа, како то јасно произилази из оспорених рјешења, да се Кантонални суд уопште није бавио питањем да ли би јавност, у случају пуштања осумњичених на слободу, била узнемирена, те у којој мјери (тј. да ли у тој мјери која би могла да доведе до стварне пријетње нарушавања јавног реда). При томе, Уставни суд указује на то да, у смислу успостављених стандарда Европског суда за људска права, само постојање претпоставке да би пуштање на слободу осумњичених могло да доведе до стварне пријетње нарушавања јавног реда није довољно, већ се морају навести конкретне околности које као такве несумњиво указују на то да ће до тога и да дође. Имајући у виду наведено, Уставни суд сматра да је Кантонални суд, при одређивању притвора апеланту, пропустио да наведе конкретне околности које оправдавају закључак тог суда да ће пуштање апеланта на слободу резултирати стварном пријетњом нарушавања јавног реда у смислу одредби члана 146 став 1 тачка д) ЗКПФБиХ. Стога, Уставни суд сматра да је оспореним рјешењима о одређивању притвора прекршено апелантово право на личну слободу и безбједност из члана II/3д) Устава Босне и Херцеговине и члана 5 став 3 Европске конвенције.

30. Имајући у виду да је притвор, који је апеланту одређен оспореним рјешењима, у међувремену истекао, Уставни суд указује на то да тиме није било основа за укидање оспорених рјешења о одређивању притвора, те да је довољно што је указао на пропусте Кантоналног суда приликом одређивања притвора апеланту.

VIII. Закључак

31. Уставни суд закључује да постоји кршење члана II/3д) Устава Босне и Херцеговине и члана 5 став 3 Европске конвенције јер је суд пропустио да наведе конкретне околности које оправдавају закључак да ће пуштање апеланта на слободу резултирати стварном пријетњом

нарушавања јавног реда у смислу одредби члана 146 став 1 тачка д) ЗКПФБиХ.

32. На основу члана 18 став (3) тачка л) и члана 59 ст. (1) и (2) Правила Уставног суда, Уставни суд је одлучио као у диспозитиву ове одлуке.

33. С обзиром на одлуку Уставног суда у овом предмету, није неопходно посебно разматрати апелантов приједлог за доношење привремене мјере.

34. Према члану VI/5 Устава Босне и Херцеговине, одлуке Уставног суда су коначне и обавезујуће.

Предсједница
Уставног суда Босне и Херцеговине
Валерија Галић, с. р.

Ustavni sud Bosne i Hercegovine u Velikom vijeću, u predmetu broj **AP 1971/14**, рјешавајући апелацију **Robina Mujačića**, na osnovu člana VI/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine, člana 18. stav (3) tačka l), člana 57. stav (2) tačka b) i člana 59. st. (1) i (2) Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine" br. 22/14 i 57/14), u sastavu:

Valerija Galić, predsjednica
Miodrag Simović, potpredsjednik
Seada Palavrić, potpredsjednica
Mato Tadić, sudija
Mirsad Čeman, sudija
Zlatko M. Knežević, sudija

na sjednici održanoj 17. septembra 2014. godine donio je

ODLUKU O DOPUSTIVOSTI I MERITUMU

Djelimično se usvaja apelacija **Robina Mujačića**.

Utvrđuje se povreda člana II/3.d) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 5. stav 3. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda u odnosu na рјешења Kantonalnog suda u Tuzli br. 03 0 K 012278 14 Kv od 23. aprila 2014. godine i 03 0 K 012278 14 Kpp 5 od 17. aprila 2014. godine.

Odbacuje se kao nedopuštena apelacija **Robina Mujačića** podnesena protiv рјешења Kantonalnog suda u Tuzli br. 03 0 K 012278 14 Kv od 23. aprila 2014. godine i 03 0 K 012278 14 Kpp 5 od 17. aprila 2014. godine u odnosu na član II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i član 6. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, zato što je преурањена.

Odluku objaviti u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine", "Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine", "Službenom glasniku Republike Srpske" i "Službenom glasniku Distrikta Brčko Bosne i Hercegovine".

OBRAZLOŽENJE

I. Uvod

1. Robin Mujačić (u daljnjem tekstu: apelant), kojeg zastupa Amir Omerćehajić, advokat iz Tuzle, podnio je 29. aprila 2014. godine apelaciju Ustavnom sudu Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ustavni sud) protiv рјешења Kantonalnog suda u Tuzli (u daljnjem tekstu: Kantonalni sud) br. 03 0 K 012278 14 Kv od 23. aprila 2014. godine i 03 0 K 012278 14 Kpp 5 od 17. aprila 2014. godine. Također, apelant je podnio zahtjev za donošenje привремене мјере kojom bi Ustavni sud ukinuo osporena рјешења Kantonalnog suda i naložio da se apelant odmah pusti na слободу.

II. Postupak pred Ustavnim sudom

2. Na osnovu člana 23. Pravila Ustavnog suda, od Kantonalnog suda i Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona (u daljnjem tekstu: Tužilaštvo) zatraženo je 23. maja 2014. godine da dostave odgovore na apelaciju.

3. Kantonalni sud je 4. juna 2014. godine dostavio odgovor na apelaciju, a Tuzilaštvo 6. juna 2014. godine.

III. Ћинјенићно станје

4. Ћинјенице предмета које произлазе из апелантових навода и докумената предочених Уставном суду могу се сумирати на слједећи наћин.

5. Рјешењем Кантоналног суда број 03 0 К 012278 14 Кпп 5 од 17. априла 2014. године апеланту је одређен притвор због постојања основане сумње да је поћинио кривићно дјело злоупотребе положаја или овлашћенја из члана 383. став 2. у веzi са ставом 1. Кривићног закона Федерације Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: КЗФБиХ) и због постојања посебног притворског разлога из члана 146. став 1. таћка д) Закона о кривићном поступку Федерације Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: ЗКПФБиХ), који према том рјешењу моће трајати мјесец дана раћунајући од 16. априла 2014. године од 17.10 сати. Такодер, наведеним рјешењем одређен је притвор оsumњиченом Ханану Ходћићу због постојања основане сумње да је поћинио кривићно дјело злоупотребе положаја или овлашћенја из члана 383. став 3. у веzi са ставом 1. КЗФБиХ, те оsumњиченима Нермину Синановићу, Фуаду Бектићу и Абдулаху Субашићу због постојања основане сумње да су поћинили кривићно дјело злоупотребе положаја или овлашћенја из члана 383. став 2. у веzi са ставом 1, а све у веzi са чланом 33. КЗФБиХ и због постојања посебног притворског разлога из члана 146. став 1. таћка д) ЗКПФБиХ.

6. У образложењу рјешења Кантонални суд је навео да основана сумња да је апелант поћинио кривићно дјело које му се ставља на терет произлази из Рјешења Казнено-поправног завода полуотвореног типа Тузла (у даљњем тексту: КРЗ Тузла) број 01-34-3445/00 од 22. децембра 2000. године (којим је апелант постављен за помоћника директора ПЈ "Козловач" у саставу КРЗ Тузла), потврда о привременом одузимању предмета, записника о добровољној предаји предмета и записника о улазу робе (под бројевима и са датумима поближе наведеним у образложењу рјешења), службене забилјешке Регионалног уреда у Тузли број 16-14/1-3-419/14 од 4. марта 2014. године, те записника о саслушању свједока. У веzi с тим, Кантонални суд је навео да из исказа свједока Сединета Карића, који је био на издржавању казне затвора у КРЗ Тузла, произлази да је често долазио у апелантову канцеларију, да је тамо користио раћунар (интернет и Skype), те да му је апелант предложио да ишоди за њега рјешење према којем би радио четри сата код њега као да одржава његову канцеларију. Кантонални суд је навео да из исказа тог свједока даље произлази да је пристао да купује пилиће са Економике (како му апелант не би укинуо привилегије које је имао), које је Един Јаћић службеним возилом одвоzio до његовог ресторана у Тузли, гдје је његова супруга Сенда Карић или неко од радника преузимао пилиће, да је било укупно 10 испорука, да је у свакој испоруци било око 100 пилића, по цијени од 5 КМ по кг, те да је новач доносила његова супруга, а он новач предавао апеланту. Кантонални суд је навео да из исказа тог свједока такодер произлази да му толика колићина меса није била потребна за ресторан, те да је он то месо давао својим радницима умјесто плаће, као и да је апелант тражио од њега да запосли његовог сестрића у ресторану "Златник", што је свједок и ућинио. При томе, Кантонални суд је указао на то да су наводе свједока Сединета Карића потврдили свједоци Харис Ћовић, Нияз Јолдић, Осман Ходћић и Един Јаћић. Кантонални суд је, даље, навео да из исказа свједока Едина Јаћића произлази да је запослен у КРЗ Тузла на Економији, да је током 2011. године, према апелантовом налогу, око седам пута службеним возилом одвоzio одређену колићину пилећег меса у хотел "Park" у Сребрену или у ресторан "Златник" у Тузли, да, при томе, није предавао никакву отпремницу, нити су њему давали потврду о примопредаји. Такодер, Кантонални суд је навео да из исказа свједокиње Сенде Карић произлази да су у њихов хотел довозили

месо службеним возилом, да јој је њен супруг Сединет Карић рекао да не одбија пријем меса, затим да је пријем вршен кроз записнике о улазу робе као од неког NN добављача, нпр., набавка на пијаци, те да се није наводило да је роба примљена од КРЗ Тузла.

7. Даље, Кантонални суд је навео да је у конкретном случају у односу на оsumњичене испуњен и посебан притворски разлог из члана 146. став 1. таћка д) ЗКПФБиХ. Наиме, Кантонални суд је указао на то да је за наведено кривићно дјело прописана минимална казна затвора у трајању од три године, што значи да се моће изрећи казна затвора од 10 година или тежа казна. Такодер, Кантонални суд је навео да се ради о кривићном дјелу које је ућинено у ванредним околностима, будући да је дјело ућинено, како се основано сумња, у периоду од 2006. до 2010. године, тако што је, како је Кантонални суд навео: "Osumњичени Ханан Ходћић, радећи као директор у КРЗ Тузла, свјестан да својим поступањем искоришћавља свој службени положај и овлашћенја, како би се себи и другом прибавио имовинску и другу корист и да поступа супротно интересима и задацима службе, што је и ћтио, а оsumњичени Мевлудин Бабајић, Нермин Синановић, Фуад Бектић и Абдулах Субашић, свјесни да истом помажу у извршењу кривићног дјела, што су и ћтјели". Кантонални суд је навео слједеће: "Имајући у виду наћин извршења кривићног дјела, ћинјеницу да је кривићно дјело, како се основано сумња, ућинено према већем броју лица, да је при ућинјењу кривићног дјела исказана нарочита упорност првооsumњиченог Ходћић Ханана који је ћинјењем дјела, како се основано сумња, прибавио протуправну имовинску корист у износу од 50.000,00 КМ, на штету лица која је запошљавао, у ћему су му помагали остали оsumњичени, да је дјело вршено у континуитету, што је било општепознато свим запосленицима у КРЗ Тузла, па и ћлановима конкурсне комисије која то није могла спријећити, да је само дјело поћинјено на безобзиран наћин коришћењем теških имовинских прилика свједока и њихових породица, што ствара утисак код грађана да се једино могу запослити они који имају новач [...], а посебно ћинјеницу да је оsumњичени Ходћић Ханан у вршењу кривићног дјела исказвао нарочиту упорност јер је то трајало око четри године, а успоставио је такве радње и рописки однос према запосленицима који су морали радити више година и подизањем кредита враћати дуг према особама од којих су позајмљивали новач, па само извршење и наћин како су дјело поћинили и послједице ћине да је ово дјело посебно теško и да је ућинено у ванредним околностима, па би пуштање на слободу, посебно оsumњиченог Ходћић Ханана, резултирало стварном пријетњом нарушавања јавног реда, а у односу на остале оsumњичене Синановић Нермина, Бектић Фуада, Субашић Абдулаха и Мујаћић Робина стоје исти разлози за одређивање мјере притвора по наведеној таћки из одредбе члана 146. став 1. таћка д) ЗКПФБиХ, јер су користећи положај оsumњиченог Ханана у наведеном периоду и помажући истом помогли да прибави имовинску корист у износу од 173.000,00 КМ, па би и њихово пуштање на слободу резултирало нарушавањем јавног реда [...]."

8. Одлућујући о жалбама апеланта и осталих оsumњичених против наведеног рјешења, Кантонални суд је donио Рјешење број 03 0 К 012278 14 Кв од 23. априла 2014. године, којим је жалбе одбио као неосноване. У образложењу рјешења Кантонални суд је навео да је судија за претходни поступак у образложењу оспореног рјешења навео доказе на основу којих је закључио да постоји основана сумња да су оsumњичени поћинили кривићна дјела за која се против њих проводи истрага, те да је изнио садржај тих доказа, посебно исказа свједока на којима је засновао свој закључак. С обзиром на то, Кантонални суд је навео да су неосновани жалбени наводи оsumњичених којима оспоравају правилност закључака из првостепеног рјешења о постојању основане сумње као опћег увјета за одређивање притвора оsumњиченима из члана 146. став 1. ЗКПФБиХ. Такодер,

Kantonalni sud je naveo da su neosnovani i žalbeni navodi osumnjičenih kojima osporavaju pravilnost zaključaka iz prvostepenog rješenja o postojanju posebnih uvjeta za određivanje pritvora iz člana 146. stav 1. tačka d) ZKPFBiH. Naime, Kantonalni sud je naveo da je za krivično djelo koje se stavlja na teret osumnjičenom Hasanu Hodžiću propisana kazna zatvora najmanje tri godine, dok je za krivično djelo koje je stavljeno na teret ostalim osumnjičenima propisana kazna zatvora od jedne do 10 godina, čime je ispunjen objektivni uvjet za određivanje pritvora iz člana 146. stav 1. tačka d) ZKPFBiH. Kantonalni sud je naveo sljedeće: "Osim toga, polazeći od načina učinjenja i okolnosti pod kojima su učinjena krivična djela, a koji način i okolnosti je sudija za prethodni postupak u obrazloženju pobijanog rješenja detaljno obrazložio, te posebno imajući u vidu da su djela učinjena iskorištavanjem jedne od najosjetljivijih egzistencijalnih potreba – zaposlenje čovjeka, zatim da se na takav način zapošljavanje događa u ustanovi za izdržavanje kazne zatvora i ovo vijeće nalazi da se u konkretnom slučaju radi o krivičnim djelima učinjenim u vanrednim okolnostima koje ih razlikuje od drugih krivičnih djela iste vrste i koje ta djela čini posebno teškim, tako da bi puštanje osumnjičenih na slobodu rezultiralo stvarnom prijetnjom narušavanja javnog reda". Također, Kantonalni sud je naveo da takav zaključak ne dovode u pitanje ni žalbeni navodi branilaca osumnjičenih da zbog protoka vremena od činjenja djela koja se osumnjičenima stavljaju na teret ne bi moglo doći do narušavanja javnog reda, budući da nastupanje takve posljedice ne određuje vrijeme činjenja nego vrijeme otkrivanja djela, odnosno vrijeme kada se u javnosti objelodani njegovo činjenje.

IV. Apelacija

a) Navodi iz apelacije

9. Apelant smatra da su mu osporenim odlukama povrijeđeni pravo na ličnu slobodu i sigurnost iz člana II/3.d) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 5. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda (u daljnjem tekstu: Evropska konvencija) i pravo na pravično suđenje iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. Evropske konvencije. Apelant navodi da mu je osporenim rješenjima određen pritvor zbog razloga propisanih odredbama člana 146. stav 1. tačka d) ZKPFBiH, a da nisu bili ispunjeni uvjeti niti u pogledu postojanja osnovane sumnje, niti u pogledu postojanja posebnih uvjeta za određivanje pritvora. Apelant navodi da je Tužilaštvo naredilo provođenje istrage protiv njega i ostalih osumnjičenih zbog krivičnog djela zloupotrebe položaja i ovlaštenja iz člana 383. KZFBiH, s tim da se ostalim osumnjičenima stavljaju na teret zloupotrebe u vezi sa zapošljavanjem u KPZ Tuzla, dok se njemu stavljaju na teret zloupotrebe u vezi sa poslovanjem u PJ "Kozlovac" koji je u sastavu KZP Tuzla, kako to proizlazi i iz prijedloga za određivanje pritvora. U vezi s tim, apelant navodi da je u osporenom prvostepenom rješenju o određivanju pritvora navedeno da su osumnjičeni koristeći položaj osumnjičenog Hasana u navedenom periodu i pomažući mu pomogli da pribavi imovinsku korist u iznosu od 173.000,00 KM, pa bi njihovo puštanje na slobodu rezultiralo narušavanjem javnog reda, iako Tužilaštvo nije apelantu stavilo na teret bilo kakvu učešće u tom djelu, niti za bilo kakvu vezu sa osumnjičenim Hasanom Hodžićem u pogledu djela koje se apelantu stavlja na teret. Pri tome, apelant navodi da je na to ukazivao u žalbi protiv prvostepenog rješenja, ali da je njegova žalba odbijena uz obrazloženje da su djela učinjena iskorištavanjem jedne od najosjetljivijih egzistencijalnih potreba – zaposlenje čovjeka, a što, dakle, nije stavljeno apelantu na teret. Također, apelant navodi da se u konkretnom slučaju ne radi o krivičnom djelu za koje se može izreći kazna zatvora od 10 godina ili teža kazna, niti

je djelo učinjeno u vanrednim okolnostima, u smislu člana 146. stav 1. tačka d) ZKPFBiH.

b) Odgovor na apelaciju

10. Kantonalni sud je naveo da su neosnovani apelantovi navodi i da nisu prekršena prava na koja apelant ukazuje u apelaciji.

11. Tužilaštvo je navelo da je Rješenjem Kantonalnog suda broj 03 0 K 012278 14 Kv2 od 15. maja 2014. godine apelantu produžen pritvor, te da je Rješenjem Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj 03 0 K 012278 14 KV od 22. maja 2014. godine navedeno rješenje ukinuto u odnosu na apelanta i predmet vraćen Kantonalnom sudu na ponovno odlučivanje. Tužilaštvo je navelo da je, nakon toga, Rješenjem Kantonalnog suda broj 03 0 K 012278 14 Kv3 od 26. maja 2014. godine apelantu produžen pritvor za još dva mjeseca, koji prema tom rješenju može trajati najduže do 16. jula 2014. godine. Tužilaštvo smatra da su u konkretnom slučaju bili ispunjeni kako opći tako i posebni uvjeti za određivanje pritvora apelantu, te da i dalje postoje razlozi za njegovo zadržavanje u pritvoru. Naime, Tužilaštvo smatra da postoji osnovana sumnja da je apelant počinio krivično djelo koje mu se stavlja na teret, kao i da je pravilan zaključak Kantonalnog suda u pogledu zaključka o postojanju vanrednih okolnosti, koji je taj sud izveo na osnovu načina činjenja djela, te u pogledu posljedice izvršenja djela i zapriječene kazne.

V. Relevantni propisi

12. U **Krivičnom zakonu Federacije Bosne i Hercegovine** ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine" br. 36/03, 37/03, 21/04, 69/04, 18/05, 42/10 i 42/11) relevantne odredbe glase:

Član 383. st. 1. i 2.

Zloupotreba položaja ili ovlaštenja

(1) *Službena ili odgovorna osoba u Federaciji koja iskorištavanjem svog službenog položaja ili ovlaštenja, prekoračivši granice svoje službene ovlasti ili ne obavivši svoje službene dužnosti, pribavi sebi ili drugom kakvu korist, drugome nanese kakvu štetu ili teže povrijedi prava drugog, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.*

(2) *Ako je krivičnim djelom iz stava 1. ovog člana pribavljena imovinska korist koja prelazi 10.000 KM, učinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do deset godina.*

13. U **Zakonu o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine** ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine" br. 35/03, 37/03, 56/03, 78/04, 28/05, 55/06, 27/07, 53/07, 9/09, 12/10 i 8/13) relevantne odredbe glase:

Član 146.

Razlozi za pritvor

(1) *Ako postoji osnovana sumnja da je određena osoba učinila krivično djelo pritvor joj se može odrediti:*

[...]

d) *u vanrednim okolnostima, ako se radi o krivičnom djelu za koje se može izreći kazna zatvora deset godina ili teža kazna, a koje je posebno teško, s obzirom na način izvršenja ili posljedice krivičnog djela, ako bi puštanjem na slobodu rezultiralo stvarnom prijetnjom narušavanja javnog reda.*

VI. Dopustivost

14. U skladu sa članom VI/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine, Ustavni sud, također, ima apelacionu nadležnost u pitanjima koja su sadržana u ovom Ustavu kada ona postanu predmet spora zbog presude bilo kojeg suda u Bosni i Hercegovini.

15. U skladu sa članom 18. stav (1) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud može razmatrati apelaciju samo ako su protiv presude, odnosno odluke koja se njome osporava, iscrpljeni svi

djelotvorni pravni lijekovi mogući prema zakonu i ako se podnese u roku od 60 dana od dana kada je podnosilac apelacije primio odluku o posljednjem djelotvornom pravnom lijeku koji je koristio.

Dopustivost u odnosu na pravo na pravično suđenje

16. Apelant smatra da mu je osporenim rješenjima povrijeđeno pravo na pravično suđenje iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. Evropske konvencije. Ustavni sud podsjeća na to da se garancije prava na pravično suđenje iz člana 6. Evropske konvencije odnose na krivični postupak u cijelosti, te da se odgovor na pitanje da li je neka od ovih garancija prekršena ne može dati dok postupak traje, jer eventualni proceduralni propusti i nedostaci koji se pojave u jednoj fazi postupka mogu biti ispravljeni u nekoj od narednih faza istog tog postupka. Slijedom toga, nije moguće, u principu, utvrditi da li je krivični postupak bio pravičan dok se postupak pravosnažno ne okonča (vidi Evropski sud, *Barbera, Meeseque i Jabardo protiv Španije*, presuda od 6. decembra 1988. godine, serija A, broj 146, stav 68; Ustavni sud, Odluka broj U 63/01 od 27. juna 2003. godine, tačka 18, objavljena u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine" broj 38/03).

17. U konkretnom slučaju, Ustavni sud ukazuje na to da osporena rješenja ne predstavljaju odluku koja je rezultat cjelokupnog krivičnog postupka protiv apelanta, u smislu utvrđivanja osnovanosti krivične optužbe protiv njega, jer je njima riješeno samo jedno proceduralno pitanje, odnosno odlučeno o jednoj fazi postupka. S obzirom na to, Ustavni sud zaključuje da je apelacija u odnosu na navode o kršenju prava na pravično suđenje iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. Evropske konvencije preuranjena.

18. Imajući u vidu odredbu člana 18. stav (3) tačka 1) Pravila Ustavnog suda, prema kojoj će se apelacija odbaciti kao nedopuštena ukoliko je preuranjena, Ustavni sud je odlučio kao u dispozitivu ove odluke.

Dopustivost u odnosu na pravo na ličnu slobodu i sigurnost

19. U konkretnom slučaju predmet osporavanja apelacijom je Rješenje Kantonalnog suda broj 03 0 K 012278 14 Kv od 23. aprila 2014. godine, protiv kojeg nema drugih djelotvornih pravnih lijekova mogućih prema zakonu. Apelacija protiv navedenog rješenja je podnesena 29. aprila 2014. godine, dakle u roku od 60 dana, kako je propisano članom 18. stav (1) Pravila Ustavnog suda. Konačno, apelacija ispunjava i uvjete iz člana 18. st. (3) i (4) Pravila Ustavnog suda jer ne postoji neki formalni razlog zbog kojeg apelacija nije dopustiva, niti je očigledno (*prima facie*) neosnovana.

20. Imajući u vidu odredbe člana VI/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine, člana 18. st. (1), (3) i (4) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud je utvrdio da apelacija u ovom dijelu ispunjava uvjete u pogledu dopustivosti.

VII. Meritum

21. Apelant osporava navedena rješenja tvrdeći da mu je tim rješenjima povrijeđeno pravo iz člana II/3.d) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 5. Evropske konvencije.

22. Član II/3. Ustava Bosne i Hercegovine u relevantnom dijelu glasi:

Sva lica na teritoriji Bosne i Hercegovine uživaju ljudska prava i slobode iz stava 2. ovog člana, što uključuje:

[...]

d) Pravo na ličnu slobodu i sigurnost.

[...]

23. Član 5. Evropske konvencije u relevantnom dijelu glasi:

1. *Svako ima pravo na slobodu i sigurnost ličnosti. Niko ne smije biti lišen slobode izuzev u niže navedenim slučajevima i u skladu sa zakonom propisanim postupkom:*

[...]

c) *zakonitog hapšenja ili lišenja slobode u pogledu privođenja nadležnoj sudskoj vlasti, kada postoji opravdana sumnja da je ta osoba izvršila krivično djelo ili kada postoje valjani razlozi da se osoba spriječi da izvrši krivično djelo ili da, nakon izvršenja krivičnog djela, pobjegne;*

[...]

3. *Svako ko je uhapšen ili lišen slobode prema odredbama stava 1(c) ovog člana mora odmah biti izveden pred sudiju ili drugo službeno lice zakonom ovlašteno da vrši sudsku vlast i mora imati pravo na suđenje u razumnom roku ili na puštanje na slobodu do suđenja. Puštanje na slobodu može se uvjetovati garancijama o pojavljivanju na suđenju.*

24. Ustavni sud, prije svega, podsjeća na to da je u više svojih odluka naglasio da se pravo na ličnu slobodu i sigurnost ubraja u jedno od najznačajnijih ljudskih prava, te da član 5. Evropske konvencije daje zaštitu da niko ne smije biti proizvoljno lišen slobode. Izuzeci od zabrane lišavanja slobode dati su u članu 5. stav 1. Evropske konvencije, koji sadrži pobrojane slučajeve kada je lišavanje slobode dopušteno. To je jedan iscrpan popis koji se mora usko tumačiti (vidi Evropski sud za ljudska prava, *Irski protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, presuda od 18. januara 1978. godine, serija A-25). Samo takav pristup je konzistentan sa ciljem i svrhom člana 5. Evropske konvencije, tj. da osigura da niko neće biti proizvoljno lišen slobode (vidi Evropski sud za ljudska prava, *Quinn*, presuda od 22. marta 1995. godine, serija A-311, i *Winterwerp*, presuda od 24. oktobra 1979. godine, serija A-33). Proizvoljnost lišavanja slobode ocjenjuje se u prvom redu u odnosu na poštovanje proceduralnih zahtjeva ZKPFBiH, koji je primijenjen u konkretnom slučaju i koji mora biti usklađen i sa standardima iz Evropske konvencije.

25. Ustavni sud ukazuje na to da, prema praksi Evropskog suda za ljudska prava, osnovanost sumnje na kojoj se mora zasnivati hapšenje čini bitan element zaštite od proizvoljnog hapšenja i lišenja slobode propisanog članom 5. stav 1. tačka c) Evropske konvencije. Osnovana sumnja da je počinjeno krivično djelo zahtijeva postojanje nekih činjenica ili informacija koje bi uvjerile objektivnog posmatrača da je moguće da je lice koje je u pitanju počinilo krivično djelo (vidi Evropski sud za ljudska prava, *Fox, Campbell i Hartley protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, presuda od 30. augusta 1990. godine, serija A, broj 182, stav 32; i *O'Hara protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, presuda od 16. oktobra 2001. godine, Izvještaji presuda i odluka 2001-X, stav 34). Pri tome, Ustavni sud ukazuje na to da u trenutku određivanja pritvora ne mora biti sa sigurnošću utvrđeno da je krivično djelo zaista i počinjeno, te ne mora biti utvrđena njegova priroda. Konačno, shodno članu 5. stav 1. Evropske konvencije, zakonitost pritvora ocjenjuje se na osnovu domaćeg zakona, odnosno mora imati pravni osnov u domaćem zakonu, s tim da lišavanje slobode mora biti u skladu sa svrhom člana 5. Evropske konvencije, tj. lice koje je u pitanju mora biti zaštićeno od proizvoljnosti (vidi Ustavni sud, Odluka o dopustivosti i meritumu broj AP 5842/10 od 20. aprila 2011. godine, dostupna na web-stranici Ustavnog suda www.ustavisud.ba).

26. Također, Ustavni sud ukazuje na to da odredba člana 5. stav 3. Evropske konvencije zahtijeva da lice bude lišeno slobode u skladu sa članom 5. stav 1(c) Evropske konvencije, tj. da je lišavanje "zakonito" u smislu navedenog člana, a obuhvata podjednako i proceduralnu i materijalnu zaštitu takvih lica. Evropski sud za ljudska prava je zaključio da poštivanje člana 5. stav 3. Evropske konvencije zahtijeva da sudska vlast preispita sva pitanja u vezi sa pritvorom, te da odluku o pritvoru donese pozivajući se na objektivne kriterije predviđene zakonom. Pri tome je postojanje osnovane sumnje da je lice lišeno slobode počinilo krivično djelo koje mu se stavlja na teret *conditio sine qua non* za određivanje ili produženje pritvora. Međutim, to

nakon određenog vremena nije dovoljno, već se mora procijeniti da li za pritvor postoje relevantni i dovoljni razlozi (vidi Evropski sud, *Trzaska protiv Poljske*, presuda od 11. jula 2000. godine, aplikacija broj 25792/94, stav 63). Prema daljnjem stavu Evropskog suda za ljudska prava, opravdanost pritvora zavisi i od okolnosti konkretnog slučaja koje moraju biti takve da upućuju na postojanje općeg (javnog) interesa koji je tako važan i značajan da, uprkos presumpciji nevinosti, preteže nad principom poštivanja slobode pojedinca.

27. Dovodeći u vezu navedene stavove s konkretnim predmetom, Ustavni sud ukazuje na to da je, u smislu odredaba člana 146. stav 1. ZKP, opći uvjet za određivanje pritvora postojanje osnovane sumnje da je određeno lice počinilo krivično djelo. U vezi s tim, Ustavni sud zapaža da je Kantonalni sud, pri odlučivanju o prijedlogu za određivanje pritvora, na osnovu dokaza koji su prikupljeni u toku istrage zaključio da postoji osnovana sumnja da je apelant počinio krivično djelo zloupotrebe položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZFBiH. Pri tome, Ustavni sud zapaža da je Kantonalni sud detaljno i jasno obrazložio na osnovu kojih dokaza je izveo zaključak o postojanju osnovane sumnje da je apelant počinio krivično djelo, u čemu Ustavni sud ne nalazi bilo kakvu proizvoljnost. Naime, Ustavni sud zapaža da je Kantonalni sud u obrazloženju svoje odluke prvenstveno ukazao na iskaze saslušanih svjedoka (koje je, pri tome, na potpuno jasan i zadovoljavajući način interpretirao u obrazloženju svoje odluke), kao i na ostale dokaze u spisu, te u vezi s tim zaključio da iz tih dokaza proizlazi osnovana sumnja da je apelant počinio krivično djelo koje mu se stavlja na teret. Prema mišljenju Ustavnog suda, navedene okolnosti na kojima je Kantonalni sud zasnovao svoju odluku u pogledu postojanja osnovane sumnje takvog su karaktera da mogu uvjeriti objektivnog posmatrača da je moguće da je apelant počinio krivično djelo u smislu standarda člana 5. stav 1. tačka c) Evropske konvencije. S obzirom na to, Ustavni sud smatra da su apelantovi navodi u ovom dijelu neosnovani.

28. Dalje, Ustavni sud zapaža da apelant osporava da su postojali i drugi relevantni razlozi za određivanje pritvora propisani odredbama člana 146. stav 1. tačka d) ZKPFBiH. Ustavni sud ukazuje na to da je odredbama člana 146. stav 1. tačka d) ZKPFBiH propisano da se pritvor može odrediti u vanrednim okolnostima, ako se radi o krivičnom djelu za koje se može izreći kazna zatvora deset godina ili teža kazna, a koje je posebno teško s obzirom na način izvršenja ili posljedice krivičnog djela, ako bi puštanje na slobodu rezultiralo stvarnom prijetnjom narušavanja javnog reda. U vezi s tim, Ustavni sud podsjeća na to da, prema stanovištu Evropskog suda za ljudska prava, određena krivična djela zbog svoje posebne težine i reakcije javnosti na njih mogu uzrokovati socijalne nemire, te da se time može opravdati određivanje pritvora, barem neko vrijeme. U izuzetnim okolnostima taj faktor se stoga može uzeti u obzir u smislu Evropske konvencije. To u svakom slučaju važi ako nacionalno zakonodavstvo priznaje pojam narušavanja javnog reda kao neposrednu posljedicu nekog krivičnog djela. Međutim, taj osnov se može smatrati relevantnim i dovoljnim samo pod uvjetom da se zasniva na činjenicama iz kojih jasno proizlazi da bi puštanje osumnjičenog na slobodu zaista narušilo javni red. Konačno, pritvaranje će biti zakonito samo ako je javni red i dalje stvarno ugrožen. Produženje pritvora ne može se koristiti kao anticipacija zatvorske kazne (vidi Evropski sud za ljudska prava, *Letellier protiv Francuske*, presuda od 26. juna 1991. godine, stav 51; i *I. A. protiv Francuske*, presuda od 23. septembra 1998. godine, stav 104).

29. U konkretnom slučaju, Ustavni sud zapaža da je Kantonalni sud prilikom ispitivanja postojanja posebnog pritvorskog razloga iz člana 146. stav 1. tačka d) ZKPFBiH u odnosu na sve osumnjičene ukazao na visinu propisane kazne

zatvora za predmetna krivična djela (kao objektivnog uvjeta za postojanje tog pritvorskog razloga), te na okolnosti pod kojima su krivična djela učinjena, odnosno koja su, s obzirom na način izvršenja i posljedice, posebno teška, te u vezi s tim zaključio da bi puštanje osumnjičenih na slobodu rezultiralo stvarnom prijetnjom narušavanja javnog reda. Međutim, Ustavni sud zapaža da Kantonalni sud, osim ukazivanja na težinu krivičnih djela, nije ukazao na postojanje takvih okolnosti iz kojih bi proizlazilo da bi puštanjem osumnjičenih na slobodu zaista bio narušen javni red, odnosno da postoji stvarna prijetnja narušavanju javnog reda. Štaviše, Ustavni sud zapaža, kako to jasno proizlazi iz osporenih rješenja, da se Kantonalni sud uopće nije bavio pitanjem da li bi javnost, u slučaju puštanja osumnjičenih na slobodu, bila uznemirena, te u kojoj mjeri (tj. da li u toj mjeri koja bi mogla dovesti do stvarne prijetnje narušavanja javnog reda). Pri tome, Ustavni sud ukazuje na to da, u smislu uspostavljenih standarda Evropskog suda za ljudska prava, samo postojanje pretpostavke da bi puštanje na slobodu osumnjičenih moglo dovesti do stvarne prijetnje narušavanja javnog reda nije dovoljno, već se moraju navesti konkretne okolnosti koje kao takve nesumnjivo ukazuju na to da će do toga i doći. Imajući u vidu navedeno, Ustavni sud smatra da je Kantonalni sud, pri određivanju pritvora apelantu, propustio da navede konkretne okolnosti koje opravdavaju zaključak tog suda da će puštanje apelanta na slobodu rezultirati stvarnom prijetnjom narušavanja javnog reda u smislu odredaba člana 146. stav 1. tačka d) ZKPFBiH. Stoga, Ustavni sud smatra da je osporenim rješenjima o određivanju pritvora prekršeno apelantovo pravo na ličnu slobodu i sigurnost iz člana II/3.d) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 5. stav 3. Evropske konvencije.

30. Imajući u vidu da je pritvor, koji je apelantu određen osporenim rješenjima, u međuvremenu istekao, Ustavni sud ukazuje na to da time nije bilo osnova za ukidanje osporenih rješenja o određivanju pritvora, te da je dovoljno što je ukazao na propuste Kantonalnog suda prilikom određivanja pritvora apelantu.

VIII. Zaključak

31. Ustavni sud zaključuje da postoji kršenje člana II/3.d) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 5. stav 3. Evropske konvencije jer je sud propustio da navede konkretne okolnosti koje opravdavaju zaključak da će puštanje apelanta na slobodu rezultirati stvarnom prijetnjom narušavanja javnog reda u smislu odredaba člana 146. stav 1. tačka d) ZKPFBiH.

32. Na osnovu člana 18. stav (3) tačka l) i člana 59. st. (1) i (2) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud je odlučio kao u dispozitivu ove odluke.

33. S obzirom na odluku Ustavnog suda u ovom predmetu, nije neophodno posebno razmatrati apelantov prijedlog za donošenje privremene mjere.

34. Prema članu VI/5. Ustava Bosne i Hercegovine, odluke Ustavnog suda su konačne i obavezujuće.

Predsjednica
Ustavnog suda Bosne i Hercegovine
Valerija Galić, s. r.

Ustavni sud Bosne i Hercegovine u Velikom vijeću, u predmetu broj **AP 1971/14**, rješavajući apelaciju **Robina Mujačića**, na temelju članka VI/3.(b) Ustava Bosne i Hercegovine, članka 18. stavak (3) tačka l), članka 57. stavak (2) tačka b) i članka 59. st. (1) i (2) Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine" br. 22/14 i 57/14), u sastavu:

Valerija Galić, predsjednica
Miodrag Simović, dopredsjednik

Seada Palavrić, dopredsjednica
Mato Tadić, sudac
Mirsad Čeman, sudac
Zlatko M. Knežević, sudac
na sjednici održanoj 17. rujna 2014. godine donio je

ODLUKU O DOPUSTIVOSTI I MERITUMU

Djelomično se usvaja apelacija **Robina Mujačića**.

Utvrđuje se povreda članka II/3.(d) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 5. stavak 3. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda u odnosu na rješenja Kantonalnog suda u Tuzli br. 03 0 K 012278 14 Kv od 23. travnja 2014. godine i 03 0 K 012278 14 Kpp 5 od 17. travnja 2014. godine.

Odbacuje se kao nedopuštena apelacija **Robina Mujačića** podnesena protiv rješenja Kantonalnog suda u Tuzli br. 03 0 K 012278 14 Kv od 23. travnja 2014. godine i 03 0 K 012278 14 Kpp 5 od 17. travnja 2014. godine u odnosu na članak II/3.(e) Ustava Bosne i Hercegovine i članak 6. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, zato što je preuranjena.

Odluku objaviti u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine", "Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine", "Službenom glasniku Republike Srpske" i "Službenom glasniku Distrikta Brčko Bosne i Hercegovine".

OBRAZLOŽENJE

I. Uvod

1. Robin Mujačić (u daljnjem tekstu: apelant), kojega zastupa Amir Omerčehajić, odvjetnik iz Tuzle, podnio je 29. travnja 2014. godine apelaciju Ustavnom sudu Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ustavni sud) protiv rješenja Kantonalnog suda u Tuzli (u daljnjem tekstu: Kantonalni sud) br. 03 0 K 012278 14 Kv od 23. travnja 2014. godine i 03 0 K 012278 14 Kpp 5 od 17. travnja 2014. godine. Također, apelant je podnio zahtjev za donošenje privremene mjere kojom bi Ustavni sud ukinuo pobijana rješenja Kantonalnog suda i naložio da se apelant odmah pusti na slobodu.

II. Postupak pred Ustavnim sudom

2. Na temelju članka 23. Pravila Ustavnog suda, od Kantonalnog suda i Kantonalnog tužiteljstva Tuzlanskog kantona (u daljnjem tekstu: Tužiteljstvo) zatraženo je 23. svibnja 2014. godine da dostave odgovore na apelaciju.

3. Kantonalni sud je 4. lipnja 2014. godine dostavio odgovor na apelaciju, a Tužiteljstvo 6. lipnja 2014. godine.

III. Činjenično stanje

4. Činjenice predmeta koje proizlaze iz apelantovih navoda i dokumenata predloženih Ustavnom sudu mogu se sumirati na sljedeći način.

5. Rješenjem Kantonalnog suda broj 03 0 K 012278 14 Kpp 5 od 17. travnja 2014. godine apelantu je određen pritvor zbog postojanja osnovane sumnje da je počinio kazneno djelo zlouporabe položaja ili ovlasti iz članka 383. stavak 2. u svezi sa stavkom 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: KZFBiH) i zbog postojanja posebnog pritvorskog razloga iz članka 146. stavak 1. točka d) Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: ZKPFBiH), koji prema tom rješenju može trajati mjesec dana računajući od 16. travnja 2014. godine od 17.10 sati. Također, navedenim rješenjem određen je pritvor osumnjičenom Hasanu Hodžiću zbog postojanja osnovane sumnje da je počinio kazneno djelo zlouporabe položaja ili ovlasti iz članka 383. stavak 3. u svezi sa stavkom 1. KZFBiH, te osumnjičenima Nerminu Sinanoviću, Fuadu Bektiću i Abdulahu Subašiću zbog postojanja osnovane sumnje da su počinili kazneno djelo zlouporabe položaja ili ovlasti iz članka 383. stavak 2. u svezi sa stavkom 1, a sve u svezi sa člankom 33. KZFBiH i zbog

postojanja posebnog pritvorskog razloga iz članka 146. stavak 1. točka d) ZKPFBiH.

6. U obrazloženju rješenja Kantonalni sud je naveo da osnovana sumnja da je apelant počinio kazneno djelo koje mu se stavlja na teret proizlazi iz Rješenja Kazneno-popravnog zavoda poluotvorenog tipa Tuzla (u daljnjem tekstu: KPZ Tuzla) broj 01-34-3445/00 od 22. prosinca 2000. godine (kojim je apelant postavljen za pomoćnika ravnatelja PJ "Kozlovac" u sastavu KPZ Tuzla), potvrda o privremenom oduzimanju predmeta, zapisnika o dragovoljnoj predaji predmeta i zapisnika o ulazu robe (pod brojevima i sa datumima pobliže navedenim u obrazloženju rješenja), službene zabilješke Regionalnog ureda u Tuzli broj 16-14/1-3-419/14 od 4. ožujka 2014. godine, te zapisnika o saslušanju svjedoka. U svezi s tim, Kantonalni sud je naveo da iz iskaza svjedoka Sedineta Karića, koji je bio na izdržavanju kazne zatvora u KPZ Tuzla, proizlazi da je često dolazio u apelantov ured, da je tamo koristio računalo (internet i Skype), te da mu je apelant predložio da ishodi za njega rješenje prema kojem bi radio četiri sata kod njega kao da održava njegov ured. Kantonalni sud je naveo da iz iskaza tog svjedoka dalje proizlazi da je pristao kupovati piliće sa Ekonomije (kako mu apelant ne bi ukinuo privilegije koje je imao), koje je Edin Jahić službenim vozilom odvezio do njegovog restorana u Tuzli, gdje je njegova supruga Senida Karić ili netko od djelatnika preuzimao piliće, da je bilo ukupno 10 isporuka, da je u svakoj isporuci bilo oko 100 pilića, po cijeni od 5 KM po kg, te da je novac donosila njegova supruga, a on novac predavao apelantu. Kantonalni sud je naveo da iz iskaza tog svjedoka također proizlazi da mu tolika količina mesa nije bila potrebna za restoran, te da je on to meso davao svojim radnicima umjesto plaće, kao i da je apelant tražio od njega da uposli njegovog sestrića u restoranu "Zlatnik", što je svjedok i učinio. Pri tome, Kantonalni sud je ukazao na to da su navode svjedoka Sedineta Karića potvrdili svjedoci Haris Čović, Nijaz Joldić, Osman Hodžić i Edin Jahić. Kantonalni sud je, dalje, naveo da iz iskaza svjedoka Edina Jahića proizlazi da je uposlen u KPZ Tuzla na Ekonomiji, da je tijekom 2011. godine, prema apelantovom nalogu, oko sedam puta službenim vozilom odvezio određenu količinu pilećeg mesa u hotel "Park" u Srebreniku ili u restoran "Zlatnik" u Tuzli, da, pri tome, nije predavao nikakvu otpremnicu, niti su njemu davali potvrdu o primopredaji. Također, Kantonalni sud je naveo da iz iskaza svjedokinje Senide Karić proizlazi da su u njihov hotel dovozili meso službenim vozilom, da joj je njezin suprug Sedinet Karić rekao da ne odbija prijem mesa, zatim da je prijem vršen kroz zapisnike o ulazu robe kao od nekog NN dobavljača, npr., nabavka na pijaci, te da se nije navodilo da je roba primljena od KPZ Tuzla.

7. Dalje, Kantonalni sud je naveo da je u konkretnom slučaju u odnosu na osumnjičene ispunjen i poseban pritvorski razlog iz članka 146. stavak 1. točka d) ZKPFBiH. Naime, Kantonalni sud je ukazao na to da je za navedeno kazneno djelo propisana minimalna kazna zatvora u trajanju od tri godine, što znači da se može izreći kazna zatvora od 10 godina ili teža kazna. Također, Kantonalni sud je naveo da se radi o kaznenom djelu koje je učinjeno u izvanrednim okolnostima, budući da je djelo učinjeno, kako se osnovano sumnja, u razdoblju od 2006. do 2010. godine, tako što je, kako je Kantonalni sud naveo: "Osumnjičeni Hasan Hodžić, radeći kao direktor u KPZ Tuzla, svjestan da svojim postupanjem iskorištava svoj službeni položaj i ovlaštenja, kako bi se sebi i drugom pribavio imovinsku i drugu korist i da postupa suprotno interesima i zadacima službe, što je i htio, a osumnjičeni Mevludin Babajić, Nermin Sinanović, Fuad Bektić i Abdulah Subašić, svjesni da istom pomažu u izvršenju krivičnog djela, što su i htjeli". Kantonalni sud je naveo sljedeće: "Imajući u vidu način izvršenja krivičnog djela, činjenicu da je krivično djelo, kako se osnovano sumnja, učinjeno prema većem

broju lica, da je pri učinjenju krivičnog djela iskazana naročita upornost prvoosumnjičenog Hodžić Hasana koji je činjenjem djela, kako se osnovano sumnja, pribavio protupravnu imovinsku korist u iznosu od 50.000,00 KM, na štetu lica koja je zapošljavao, u čemu su mu pomagali ostali osumnjičeni, da je djelo vršeno u kontinuitetu, što je bilo opštepoznato svim zaposlenicima u KPZ Tuzla, pa i članovima konkursne komisije koja to nije mogla spriječiti, da je samo djelo počinjeno na bezobziran način korištenjem teških imovinskih prilika svjedoka i njihovih porodica, što stvara utisak kod građana da se jedino mogu zaposliti oni koji imaju novac [...], a posebno činjenicu da je osumnjičeni Hodžić Hasan u vršenju krivičnog djela iskazao naročitu upornost jer je to trajalo oko četiri godine, a uspostavio je takve radnje i ropski odnos prema zaposlenicima koji su morali raditi više godina i podizanjem kredita vraćati dug prema osobama od kojih su pozajmljivali novac, pa samo izvršenje i način kako su djelo počinili i posljedice čine da je ovo djelo posebno teško i da je učinjeno u vanrednim okolnostima, pa bi puštanje na slobodu, posebno osumnjičenog Hodžić Hasana, rezultiralo stvarnom prijetnjom narušavanja javnog reda, a u odnosu na ostale osumnjičene Sinanović Nermina, Bektić Fuada, Subašić Abdulaha i Mujačić Robina stoje isti razlozi za određivanje mjere pritvora po navedenoj tački iz odredbe člana 146. stav 1. tačka d) ZKPFBiH, jer su koristeći položaj osumnjičenog Hasana u navedenom periodu i pomažući istom pomogli da pribavi imovinsku korist u iznosu od 173.000,00 KM, pa bi i njihovo puštanje na slobodu rezultiralo narušavanjem javnog reda [...]."

8. Odlučujući o žalbama apelanta i ostalih osumnjičenih protiv navedenog rješenja, Kantonalni sud je donio Rješenje broj 03 0 K 012278 14 Kv od 23. travnja 2014. godine, kojim je žalbe odbio kao neutemeljene. U obrazloženju rješenja Kantonalni sud je naveo da je sudac za prethodni postupak u obrazloženju pobijanog rješenja naveo dokaze na temelju kojih je zaključio da postoji osnovana sumnja da su osumnjičeni počinili kaznena djela za koja se protiv njih provodi istraga, te da je iznio sadržaj tih dokaza, posebno iskaza svjedoka na kojima je utemeljio svoj zaključak. S obzirom na to, Kantonalni sud je naveo da su neutemeljeni žalbeni navodi osumnjičenih kojima pobijaju pravilnost zaključaka iz prvostupanjskog rješenja o postojanju osnovane sumnje kao općeg uvjeta za određivanje pritvora osumnjičenima iz članka 146. stavak 1. ZKPFBiH. Također, Kantonalni sud je naveo da su neutemeljeni i žalbeni navodi osumnjičenih kojima pobijaju pravilnost zaključaka iz prvostupanjskog rješenja o postojanju posebnih uvjeta za određivanje pritvora iz članka 146. stavak 1. tačka d) ZKPFBiH. Naime, Kantonalni sud je naveo da je za kazneno djelo koje se stavlja na teret osumnjičenom Hasanu Hodžiću propisana kazna zatvora najmanje tri godine, dok je za kazneno djelo koje je stavljeno na teret ostalim osumnjičenima propisana kazna zatvora od jedne do 10 godina, čime je ispunjen objektivni uvjet za određivanje pritvora iz članka 146. stavak 1. tačka d) ZKPFBiH. Kantonalni sud je naveo sljedeće: "Osim toga, polazeći od načina učinjenja i okolnosti pod kojima su učinjena krivična djela, a koji način i okolnosti je sudija za prethodni postupak u obrazloženju pobijanog rješenja detaljno obrazložio, te posebno imajući u vidu da su djela učinjena iskorištavanjem jedne od najosjetljivijih egzistencijalnih potreba – zaposlenje čovjeka, zatim da se na takav način zapošljavanje događa u ustanovi za izdržavanje kazne zatvora i ovo vijeće nalazi da se u konkretnom slučaju radi o krivičnim djelima učinjenim u vanrednim okolnostima koje ih razlikuje od drugih krivičnih djela iste vrste i koje ta djela čini posebno teškim, tako da bi puštanje osumnjičenih na slobodu rezultiralo stvarnom prijetnjom narušavanja javnog reda". Također, Kantonalni sud je naveo da takav zaključak ne dovode u pitanje ni žalbeni navodi branitelja osumnjičenih da zbog proteka

vremena od činjenja djela koja se osumnjičenima stavljaju na teret ne bi moglo doći do narušavanja javnog reda, budući da nastupanje takve posljedice ne određuje vrijeme činjenja nego vrijeme otkrivanja djela, odnosno vrijeme kada se u javnosti objelodani njegovo činjenje.

IV. Apelacija

a) Navodi iz apelacije

9. Apelant smatra da su mu pobijanim odlukama povrijeđeni pravo na osobnu slobodu i sigurnost iz članka II/3.(d) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 5. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (u daljnjem tekstu: Europska konvencija) i pravo na pravično suđenje iz članka II/3.(e) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 6. Europske konvencije. Apelant navodi da mu je pobijanim rješenjima određen pritvor zbog razloga propisanih odredbama članka 146. stavak 1. tačka d) ZKPFBiH, a da nisu bili ispunjeni uvjeti niti u pogledu postojanja osnovane sumnje, niti u pogledu postojanja posebnih uvjeta za određivanje pritvora. Apelant navodi da je Tužiteljstvo naredilo provođenje istrage protiv njega i ostalih osumnjičenih zbog kaznenog djela zlouporabe položaja i ovlasti iz članka 383. KZFBiH, s tim da se ostalim osumnjičenima stavlja na teret zlouporabe u svezi sa upošljavanjem u KPZ Tuzla, dok se njemu stavlja na teret zlouporabe u svezi sa poslovanjem u PJ "Kozlovac" koji je u sastavu KZP Tuzla, kako to proizlazi i iz prijedloga za određivanje pritvora. U svezi s tim, apelant navodi da je u pobijanom prvostupanjskom rješenju o određivanju pritvora navedeno da su osumnjičeni koristeći položaj osumnjičenog Hasana u navedenom razdoblju i pomažući mu pomogli da pribavi imovinsku korist u iznosu od 173.000,00 KM, pa bi njihovo puštanje na slobodu rezultiralo narušavanjem javnog reda, iako Tužiteljstvo nije apelantu stavilo na teret bilo kakvo učešće u tom djelu, niti za bilo kakvu vezu sa osumnjičenim Hasanom Hodžićem u pogledu djela koje se apelantu stavlja na teret. Pri tome, apelant navodi da je na to ukazivao u žalbi protiv prvostupanjskog rješenja, ali da je njegova žalba odbijena uz obrazloženje da su djela učinjena iskorištavanjem jedne od najosjetljivijih egzistencijalnih potreba – uposlenje čovjeka, a što, dakle, nije stavljeno apelantu na teret. Također, apelant navodi da se u konkretnom slučaju ne radi o kaznenom djelu za koje se može izreći kazna zatvora od 10 godina ili teža kazna, niti je djelo učinjeno u izvanrednim okolnostima, u smislu članka 146. stavak 1. tačka d) ZKPFBiH.

b) Odgovor na apelaciju

10. Kantonalni sud je naveo da su neutemeljeni apelantovi navodi i da nisu prekršena prava na koja apelant ukazuje u apelaciji.

11. Tužiteljstvo je navelo da je Rješenjem Kantonalnog suda broj 03 0 K 012278 14 Kv2 od 15. svibnja 2014. godine apelantu produžen pritvor, te da je Rješenjem Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj 03 0 K 012278 14 KV od 22. svibnja 2014. godine navedeno rješenje ukinuto u odnosu na apelanta i predmet vraćen Kantonalnom sudu na ponovno odlučivanje. Tužiteljstvo je navelo da je, nakon toga, Rješenjem Kantonalnog suda broj 03 0 K 012278 14 Kv3 od 26. svibnja 2014. godine apelantu produžen pritvor za još dva mjeseca, koji prema tom rješenju može trajati najduže do 16. srpnja 2014. godine. Tužiteljstvo smatra da su u konkretnom slučaju bili ispunjeni kako opći tako i posebni uvjeti za određivanje pritvora apelantu, te da i dalje postoje razlozi za njegovo zadržavanje u pritvoru. Naime, Tužiteljstvo smatra da postoji osnovana sumnja da je apelant počinio kazneno djelo koje mu se stavlja na teret, kao i da je pravilan zaključak Kantonalnog suda u pogledu zaključka o postojanju izvanrednih okolnosti, koji je taj sud izveo na temelju načina činjenja djela, te u pogledu posljedice izvršenja djela i zapriječene kazne.

V. Relevantni propisi

12. U **Kaznenom zakonu Federacije Bosne i Hercegovine** ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine" br. 36/03, 37/03, 21/04, 69/04, 18/05, 42/10 i 42/11) relevantne odredbe glase:

Članak 383. st. 1. i 2.

Zlouporaba položaja ili ovlasti

(1) *Službena ili odgovorna osoba u Federaciji koja iskorištavanjem svojeg službenog položaja ili ovlasti, prekoračivši granice svoje službene ovlasti ili ne obavivši svoje službene dužnosti, pribavi sebi ili drugom kakvu korist, drugome nanese kakvu štetu ili teže povrijedi prava drugoga, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.*

(2) *Ako je kaznenim djelom iz stavka 1. ovoga članka pribavljena imovinska korist koja prelazi 10.000 KM, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do deset godina.*

13. U **Zakonu o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine** ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine" br. 35/03, 37/03, 56/03, 78/04, 28/05, 55/06, 27/07, 53/07, 9/09, 12/10 i 8/13) relevantne odredbe glase:

Članak 146.

Razlozi za pritvor

(1) *Ako postoji osnovana sumnja da je određena osoba počinila kazneno djelo, pritvor joj se može odrediti:*

[...]

d) u izvanrednim okolnostima, ako se radi o kaznenom djelu za koje se može izreći kazna zatvora deset godina ili teža kazna, a koje je posebno teško s obzirom na način izvršenja ili posljedice kaznenog djela, ako bi puštanjem na slobodu rezultiralo stvarnom prijetnjom narušavanja javnog reda.

VI. Dopustivost

14. Sukladno članku VI/3.(b) Ustava Bosne i Hercegovine, Ustavni sud, također, ima apelacionu nadležnost u pitanjima koja su sadržana u ovom Ustavu kada ona postanu predmet spora zbog presude bilo kojeg suda u Bosni i Hercegovini.

15. Sukladno članku 18. stavak (1) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud može razmatrati apelaciju samo ako su protiv presude, odnosno odluke koja se njome pobija, iscrpljeni svi djelotvorni pravni lijekovi mogući prema zakonu i ako se podnese u roku od 60 dana od dana kada je podnositelj apelacije primio odluku o posljednjem djelotvornom pravnom lijeku koji je koristio.

Dopustivost u odnosu na pravo na pravično suđenje

16. Apelant smatra da mu je pobijanim rješenjima povrijeđeno pravo na pravično suđenje iz članka II/3.(e) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 6. Europske konvencije. Ustavni sud podsjeća na to da se jamstva prava na pravično suđenje iz članka 6. Europske konvencije odnose na kazneni postupak u cijelosti, te da se odgovor na pitanje je li neko od ovih jamstava prekršeno ne može dati dok postupak traje, jer eventualni proceduralni propusti i nedostaci koji se pojave u jednoj fazi postupka mogu biti ispravljeni u nekoj od narednih faza istog tog postupka. Slijedom toga, nije moguće, u načelu, utvrditi je li kazneni postupak bio pravičan dok se postupak pravomoćno ne okonča (vidi Europski sud, *Barbera, Meeseque i Jabardo protiv Španjolske*, presuda od 6. prosinca 1988. godine, serija A, broj 146, stavak 68; Ustavni sud, Odluka broj U 63/01 od 27. lipnja 2003. godine, točka 18, objavljena u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine" broj 38/03).

17. U konkretnome slučaju, Ustavni sud ukazuje na to da pobijana rješenja ne predstavljaju odluku koja je rezultat cjelokupnog kaznenog postupka protiv apelanta, u smislu utvrđivanja utemeljenosti kaznene optužbe protiv njega, jer je njima riješeno samo jedno proceduralno pitanje, odnosno

odlučeno o jednoj fazi postupka. S obzirom na to, Ustavni sud zaključuje da je apelacija u odnosu na navode o kršenju prava na pravično suđenje iz članka II/3.(e) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 6. Europske konvencije preuranjena.

18. Imajući u vidu odredbu članka 18. stavak (3) tačka 1) Pravila Ustavnog suda, prema kojoj će se apelacija odbaciti kao nedopuštena ukoliko je preuranjena, Ustavni sud je odlučio kao u dispozitivu ove odluke.

Dopustivost u odnosu na pravo na slobodu i sigurnost osobe

19. U konkretnom slučaju predmet pobijanja apelacijom je Rješenje Kantonalnog suda broj 03 0 K 012278 14 Kv od 23. travnja 2014. godine, protiv kojeg nema drugih djelotvornih pravnih lijekova mogućih prema zakonu. Apelacija protiv navedenog rješenja je podnesena 29. travnja 2014. godine, dakle u roku od 60 dana, kako je propisano člankom 18. stavak (1) Pravila Ustavnog suda. Konačno, apelacija ispunjava i uvjete iz članka 18. st. (3) i (4) Pravila Ustavnog suda jer ne postoji neki formalni razlog zbog kojeg apelacija nije dopustiva, niti je očito (*prima facie*) neutemeljena.

20. Imajući u vidu odredbe članka VI/3.(b) Ustava Bosne i Hercegovine, članka 18. st. (1), (3) i (4) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud je utvrdio da apelacija u ovom dijelu ispunjava uvjete u pogledu dopustivosti.

VII. Meritum

21. Apelant pobija navedena rješenja tvrdeći da mu je tim rješenjima povrijeđeno pravo iz članka II/3.(d) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 5. Europske konvencije.

22. Članak II/3. Ustava Bosne i Hercegovine u relevantnom dijelu glasi:

Sve osobe na teritoriju Bosne i Hercegovine uživaju ljudska prava i temeljne slobode iz ovog članka, stavak 2 što uključuje:

[...]

d) Pravo na slobodu i sigurnost osobe.

[...]

23. Članak 5. Europske konvencije u relevantnom dijelu glasi:

1. Svako ima pravo na slobodu i sigurnost ličnosti. Nitko ne smije biti lišen slobode izuzev u niže navedenim slučajevima i sukladno zakonom propisanim postupkom:

[...]

c) zakonitog hapšenja ili lišenja slobode glede privođenja nadležnoj sudbenoj vlasti, kada postoji opravdana sumnja da je ta osoba izvršila krivično djelo ili kada postoje valjani razlozi da se osoba spriječi da izvrši krivično djelo ili da, nakon izvršenja krivičnog djela, pobjegne;

[...]

3. Svako tko je uhapšen ili lišen slobode prema odredbama stavka 1(c) ovog članka mora odmah biti izveden pred sudiju ili drugu službenu osobu zakonom ovlaštenu da vrši sudbenu vlast i mora imati pravo na suđenje u razumnom roku ili na puštanje na slobodu od suđenja. Puštanje se na slobodu može uvjetovati garancijama o pojavljivanju na suđenju.

24. Ustavni sud, prije svega, podsjeća na to da je u više svojih odluka naglasio da se pravo na slobodu i sigurnost osobe ubraja u jedno od najznačajnijih ljudskih prava, te da članak 5. Europske konvencije daje zaštitu da nitko ne smije biti proizvoljno lišen slobode. Izuzeci od zabrane lišavanja slobode dani su u članku 5. stavak 1. Europske konvencije, koji sadrži pobrojane slučajeve kada je lišavanje slobode dopušteno. To je jedan iscrpan popis koji se mora usko tumačiti (vidi Europski sud za ljudska prava, *Irska protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, presuda od 18. siječnja 1978. godine, serija A-25). Samo takav pristup je konzistentan sa ciljem i svrhom članka 5. Europske konvencije, tj. da osigura da nitko neće biti proizvoljno lišen slobode (vidi Europski sud za ljudska prava, *Quinn*, presuda od 22. ožujka

1995. godine, serija A-311, i *Winterwerp*, presuda od 24. listopada 1979. godine, serija A-33). Proizvoljnost lišavanja slobode ocjenjuje se u prvom redu u odnosu na poštovanje proceduralnih zahtjeva ZKPFBiH, koji je primijenjen u konkretnom slučaju i koji mora biti usklađen i sa standardima iz Europske konvencije.

25. Ustavni sud ukazuje na to da, prema praksi Europskog suda za ljudska prava, osnovanost sumnje na kojoj se mora temeljiti hapšenje čini bitan element zaštite od proizvoljnog hapšenja i lišenja slobode propisanog člankom 5. stavak 1. točka c) Europske konvencije. Osnovana sumnja da je počinjeno kazneno djelo zahtijeva postojanje nekih činjenica ili informacija koje bi uvjerile objektivnog promatrača da je moguće da je osoba koja je u pitanju počinila kazneno djelo (vidi Europski sud za ljudska prava, *Fox, Campbell i Hartley protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, presuda od 30. kolovoza 1990. godine, serija A, broj 182, stavak 32; i *O'Hara protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, presuda od 16. listopada 2001. godine, Izvješća presuda i odluka 2001-X, stavak 34). Pri tome, Ustavni sud ukazuje na to da u trenutku određivanja pritvora ne mora biti sa sigurnošću utvrđeno da je kazneno djelo zaista i počinjeno, te ne mora biti utvrđena njegova priroda. Konačno, shodno članku 5. stavak 1. Europske konvencije, zakonitost pritvora ocjenjuje se na temelju domaćeg zakona, odnosno mora imati pravnu osnovu u domaćem zakonu, s tim da lišavanje slobode mora biti sukladno svrsi članka 5. Europske konvencije, tj. osoba koja je u pitanju mora biti zaštićena od proizvoljnosti (vidi Ustavni sud, Odluka o dopustivosti i meritumu broj AP 5842/10 od 20. travnja 2011. godine, dostupna na web-stranici Ustavnog suda www.ustavnisud.ba).

26. Također, Ustavni sud ukazuje na to da odredba članka 5. stavak 3. Europske konvencije zahtijeva da osoba bude lišena slobode sukladno članku 5. stavak 1(c) Europske konvencije, tj. da je lišavanje "zakonito" u smislu navedenoga članka, a obuhvaća podjednako i proceduralnu i materijalnu zaštitu takvih osoba. Europski sud za ljudska prava je zaključio da poštivanje članka 5. stavak 3. Europske konvencije zahtijeva da sudska vlast preispita sva pitanja u svezi sa pritvorom, te da odluku o pritvoru donese pozivajući se na objektivne kriterije predviđene zakonom. Pri tome je postojanje osnovane sumnje da je osoba lišena slobode počinila kazneno djelo koje joj se stavlja na teret *conditio sine qua non* za određivanje ili produženje pritvora. Međutim, to nakon određenog vremena nije dovoljno, već se mora procijeniti postoje li za pritvor relevantni i dovoljni razlozi (vidi Europski sud, *Trzaska protiv Poljske*, presuda od 11. srpnja 2000. godine, aplikacija broj 25792/94, stavak 63). Prema daljnjem stavu Europskog suda za ljudska prava, opravdanost pritvora ovisi i o okolnostima konkretnog slučaja koje moraju biti takve da upućuju na postojanje općeg (javnog) interesa koji je tako važan i značajan da usprkos presumpciji nevinosti, preteže nad načelom poštivanja slobode pojedinca.

27. Dovodeći u svezu navedene stavove s konkretnim predmetom, Ustavni sud ukazuje na to da je, u smislu odredaba članka 146. stavak 1. ZKP, opći uvjet za određivanje pritvora postojanje osnovane sumnje da je određena osoba počinila kazneno djelo. U svezi s tim, Ustavni sud opaža da je Kantonalni sud, pri odlučivanju o prijedlogu za određivanje pritvora, na temelju dokaza koji su prikupljeni u tijeku istrage zaključio da postoji osnovana sumnja da je apelant počinio kazneno djelo zloporabe položaja ili ovlasti iz članka 383. stavak 2. u svezi sa stavkom 1. KZFBiH. Pri tome, Ustavni sud zapaža da je Kantonalni sud detaljno i jasno obrazložio na temelju kojih dokaza je izveo zaključak o postojanju osnovane sumnje da je apelant počinio kazneno djelo, u čemu Ustavni sud ne nalazi bilo kakvu proizvoljnost. Naime, Ustavni sud zapaža da je Kantonalni sud u obrazloženju svoje odluke prvenstveno ukazao na iskaze

saslušanih svjedoka (koje je, pri tome, na potpuno jasan i zadovoljavajući način interpretirao u obrazloženju svoje odluke), kao i na ostale dokaze u spisu, te u svezi s tim zaključio da iz tih dokaza proizlazi osnovana sumnja da je apelant počinio kazneno djelo koje mu se stavlja na teret. Prema mišljenju Ustavnog suda, navedene okolnosti na kojima je Kantonalni sud temeljio svoju odluku u pogledu postojanja osnovane sumnje takvog su karaktera da mogu uvjeriti objektivnog promatrača da je moguće da je apelant počinio kazneno djelo u smislu standarda članka 5. stavak 1. točka c) Europske konvencije. S obzirom na to, Ustavni sud smatra da su apelantovi navodi u ovom dijelu neutemeljeni.

28. Dalje, Ustavni sud zapaža da apelant pobija da su postojali i drugi relevantni razlozi za određivanje pritvora propisani odredbama članka 146. stavak 1. točka d) ZKPFBiH. Ustavni sud ukazuje na to da je odredbama članka 146. stavak 1. točka d) ZKPFBiH propisano da se pritvor može odrediti u izvanrednim okolnostima, ako se radi o kaznenom djelu za koje se može izreći kazna zatvora deset godina ili teža kazna, a koje je posebno teško s obzirom na način izvršenja ili posljedice kaznenog djela, ako bi puštanje na slobodu rezultiralo stvarnom prijetnjom narušavanja javnog reda. U svezi s tim, Ustavni sud podsjeća na to da, prema stajalištu Europskog suda za ljudska prava, određena kaznena djela zbog svoje posebne težine i reakcije javnosti na njih mogu uzrokovati socijalne nemire, te da se time može opravdati određivanje pritvora, barem neko vrijeme. U izuzetnim okolnostima taj čimbenik se stoga može uzeti u obzir u smislu Europske konvencije. To u svakom slučaju važi ako nacionalno zakonodavstvo priznaje pojam narušavanja javnog reda kao neposrednu posljedicu nekog kaznenog djela. Međutim, ta osnova se može smatrati relevantnom i dovoljnom samo pod uvjetom da se temelji na činjenicama iz kojih jasno proizlazi da bi puštanje osumnjičenog na slobodu zaista narušilo javni red. Konačno, pritvaranje će biti zakonito samo ako je javni red i dalje stvarno ugrožen. Produženje pritvora ne može se koristiti kao anticipacija zatvorske kazne (vidi Europski sud za ljudska prava, *Letellier protiv Francuske*, presuda od 26. lipnja 1991. godine, stavak 51; i *I. A. protiv Francuske*, presuda od 23. rujna 1998. godine, stavak 104).

29. U konkretnome slučaju, Ustavni sud zapaža da je Kantonalni sud prilikom ispitivanja postojanja posebnog pritvorskog razloga iz članka 146. stavak 1. točka d) ZKPFBiH u odnosu na sve osumnjičene ukazao na visinu propisane kazne zatvora za predmetna kaznena djela (kao objektivnog uvjeta za postojanje tog pritvorskog razloga), te na okolnosti pod kojima su kaznena djela učinjena, odnosno koja su, s obzirom na način izvršenja i posljedice, posebno teška, te u svezi s tim zaključio da bi puštanje osumnjičenih na slobodu rezultiralo stvarnom prijetnjom narušavanja javnog reda. Međutim, Ustavni sud zapaža da Kantonalni sud, osim ukazivanja na težinu kaznenih djela, nije ukazao na postojanje takvih okolnosti iz kojih bi proizlazilo da bi puštanjem osumnjičenih na slobodu zaista bio narušen javni red, odnosno da postoji stvarna prijetnja narušavanju javnog reda. Štoviše, Ustavni sud zapaža, kako to jasno proizlazi iz pobijanih rješenja, da se Kantonalni sud uopće nije bavio pitanjem bi li javnost, u slučaju puštanja osumnjičenih na slobodu, bila uznemirena, te u kojoj mjeri (tj. je li u toj mjeri koja bi mogla dovesti do stvarne prijetnje narušavanja javnog reda). Pri tome, Ustavni sud ukazuje na to da, u smislu uspostavljenih standarda Europskog suda za ljudska prava, samo postojanje pretpostavke da bi puštanje na slobodu osumnjičenih moglo dovesti do stvarne prijetnje narušavanja javnog reda nije dovoljno, već se moraju navesti konkretne okolnosti koje kao takve nesumnjivo ukazuju na to da će do toga i doći. Imajući u vidu navedeno, Ustavni sud smatra da je Kantonalni sud, pri određivanju pritvora apelantu, propustio navesti konkretne okolnosti koje opravdavaju zaključak tog suda da će puštanje

apelanta na slobodu rezultirati stvarnom prijetnjom narušavanja javnog reda u smislu odredaba članka 146. stavak 1. točka d) ZKPFBiH. Stoga, Ustavni sud smatra da je pobijanim rješenjima o određivanju pritvora prekršeno apelantovo pravo na slobodu i sigurnost osobe iz članka II/3.(d) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 5. stavak 3. Europske konvencije.

30. Imajući u vidu da je pritvor, koji je apelantu određen pobijanim rješenjima, u međuvremenu istekao, Ustavni sud ukazuje na to da time nije bilo osnove za ukidanje pobijanih rješenja o određivanju pritvora, te da je dovoljno što je ukazao na propuste Kantonalnog suda prilikom određivanja pritvora apelantu.

VIII. Zaključak

31. Ustavni sud zaključuje da postoji kršenje članka II/3.(d) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 5. stavak 3. Europske konvencije jer je sud propustio navesti konkretne okolnosti koje

opravdavaju zaključak da će puštanje apelanta na slobodu rezultirati stvarnom prijetnjom narušavanja javnog reda u smislu odredaba članka 146. stavak 1. točka d) ZKPFBiH.

32. Na temelju članka 18. stavak (3) točka 1) i članka 59. st. (1) i (2) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud je odlučio kao u dispozitivu ove odluke.

33. S obzirom na odluku Ustavnog suda u ovome predmetu, nije nužno posebno razmatrati apelantov prijedlog za donošenje privremene mjere.

34. Prema članku VI/5. Ustava Bosne i Hercegovine, odluke Ustavnog suda su konačne i obvezujuće.

Predsjednica
Ustavnog suda Bosne i Hercegovine
Valerija Galić, v. r.

САДРЖАЈ

САВЈЕТ МИНИСТАРА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

- 1260 Одлука о укључивању Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине у програм количинског лиценцирања "Microsoft" производа (српски језик) 1
- Одлука о укључивању Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине у програм количинског лиценцирања "Microsoft" производа (bosanski jezik) 1
- Одлука о укључивању Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине у програм количинског лиценцирања "Microsoft" производа (hrvatski jezik) 2
- 1261 Одлука о утврђивању висине појединачне једнократне новчане накнаде за рад у комисијама за истраживање ваздухопловних несрећа у Ливну, насељу Моштре код Високог, Руданци код Добоја и Бања Луци (српски језик) 2
- Одлука о утврђивању висине појединачне једнократне новчане накнаде за рад у комисијама за истраживање зракопловних несрећа у Livnu, naselju Moštre kod Visokog, Rudanci kod Doboja i Banja Luci (bosanski jezik) 3
- Одлука о утврђивању висине појединачне једнократне новчане накнаде за рад у повјеренствима за истраживање зракопловних несрећа у Livnu, naselju Moštre kod Visokog, Rudanci kod Doboja i Banja Luci (hrvatski jezik) 4
- 1262 Одлука о измјени и допунама Одлуке о употреби дијела средстава акумулираног вишка прихода над расходима Регулаторне агенције за комуникације Босне и Херцеговине (српски језик) 4
- Одлука о измјени и допунама Одлуке о употреби дијела средстава акумулираног вишка прихода над расходима Regulatorne agencije za komunikacije Bosne i Hercegovine (bosanski jezik) 5
- Одлука о измјени и допунама Одлуке о uporabi дијела средстава акумулираног вишка прихода над расходима Regulatorne agencije za komunikacije Bosne i Hercegovine (hrvatski jezik) 5
- 1263 Одлука о одобравању средстава текуће буџетске резерве Буџета институција Босне и Херцеговине и међународних обавеза Босне и Херцеговине за 2014. годину (српски језик) 5
- Одлука о одобравању средстава текуће резерве Budžeta institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obaveza Bosne i Hercegovine за 2014. godinu (bosanski jezik) 6
- Одлука о одобравању средстава текуће прораčунске причуве Proračuna institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obaveza Bosne i Hercegovine за 2014. godinu (hrvatski jezik) 6
- 1264 Одлука о допунама Одлуке о утврђивању Плана пријема кадета у полицијске агенције на нивоу институција Босне и Херцеговине у 2014. години (српски језик) 6
- Одлука о dopunama Odluke о utvrđivanju Plana prijema kadeta u policijske agencije на nivou institucija Bosne i Hercegovine u 2014. godini (bosanski jezik) 7
- Одлука о dopunama Odluke о utvrđivanju Plana prijema kadeta u policijske agencije на razini institucija Bosne i Hercegovine u 2014. godini (hrvatski jezik) 8
- 1265 Одлука о додјели Државне награде за спорт Босне и Херцеговине (српски језик) 8
- Одлука о dodjeli Državne nagrade за sport Bosne i Hercegovine (bosanski jezik) 9
- Одлука о dodjeli Državne nagrade за sport Bosne i Hercegovine (hrvatski jezik) 10
- 1266 Одлука о интервентном кориштењу средстава текуће буџетске резерве (српски језик) 10
- Одлука о interventnom korištenju sredstava текуће budžetske rezerve (bosanski jezik) 10
- Одлука о interventnom korištenju sredstava текуће proračunske pričuве (hrvatski jezik) 11
- 1267 Одлука о интервентном кориштењу средстава текуће буџетске резерве (српски језик) 11
- Одлука о interventnom korištenju sredstava текуће budžetske rezerve (bosanski jezik) 11
- Одлука о interventnom korištenju sredstava текуће proračunske pričuве (hrvatski jezik) 12
- МИНИСТАРСТВО КОМУНИКАЦИЈА И ТРАНСПОРТА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**
- 1268 Правилник о измјенама и допуни Правилника о критеријумима, поступку и начину расподеле страних дозвола за превоз терета домаћим превозницима (српски језик) 12
- Правилник о измјенама и допуни Правилника о критеријима, поступку и начину расподеле страних дозвола за prijevoz tereta домаћим prijevoznicima (bosanski jezik) 12
- Правилник о измјенама и допуни Правилника о критеријима, поступку и начину расподеле страних дозвола за prijevoz tereta домаћим prijevoznicima (hrvatski jezik) 13
- ЦЕНТРАЛНА ИЗБОРНА КОМИСИЈА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**
- 1269 Одлука о закључивању и потврђивању извода из Централног бирачког списка са стањем на дан 12.10.2014. године у 24.00 часа (српски језик) 13

Odluka o zaključivanju i potvrđivanju izvoda iz Centralnog biračkog spiska sa stanjem na dan 12.10.2014. godine u 24.00 sata (bosanski jezik)	14	Odluka o produženju mandata dodatnom sudiji u Općinskom sudu u Velikoj Kladuši (bosanski jezik)	26
Odluka o zaključivanju i potvrđivanju izvadaka iz Središnjeg biračkog popisa sa stanjem na dan 12.10.2014. godine u 24.00 sata (hrvatski jezik)	15	Odluka o produženju mandata dodatnom sucu u Općinskom sudu u Velikoj Kladuši (hrvatski jezik)	26
УПРАВА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ ЗА ЗАШТИТУ ЗДРАВЉА БИЉА		УСТАВНИ СУД БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ	
1270 Инструкција о означавању и декларисању меркантилног кромпира (српски језик)	17	1272 Одлука број АП 1883/11 (српски језик)	26
Инструкција о означавању и декларисању меркантилног кромпира (bosanski jezik)	20	Одлука број АП 1883/11 (bosanski jezik)	30
Инструкција о означавању и декларисању меркантилног кромпира (hrvatski jezik)	23	Одлука број АП 1883/11 (hrvatski jezik)	32
ВИСОКИ СУДСКИ И ТУЖИЛАЧКИ САВЈЕТ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ		1273 Одлука број АП 1971/14 (српски језик)	35
1271 Одлука о продужењу мандата додатном судији у Опћинском суду у Великој Кладуши (српски језик)	26	Одлука број АП 1971/14 (bosanski jezik)	40
		Одлука број АП 1971/14 (hrvatski jezik)	44

Издавач: Овлаштена служба Дома народа Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине, Трг БиХ 1, Сарајево - За издавача: секретар Дома народа Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине Марин Вукоја - Припрема и дистрибуција: ЈП НИО Службени лист БиХ Сарајево, Цемала Биједића 39/III - Директор: Драган Прусуна - Телефони: Централна: 722-030 - Директор: 722-061 - Претплата: 722-054, факс: 722-071 - Огласни одјел: 722-049, 722-050, факс: 722-074 - Служба за правне и опште послове: 722-051 - Рачуноводство: 722-044, 722-046 - Комерцијала: 722-042 - Претплата се утврђује полугодишње, а уплата се врши УНАПРИЈЕД у корист рачуна: UNICREDIT BANK д.д. 338-320-22000052-11, ВАКУФСКА БАНКА д.д. Сарајево 160-200-00005746-51, НУРО-ALPE-ADRIA-BANK А.Д. Бања Лука, филијала Брчко 552-000-00000017-12, RAIFFEISEN BANK д.д. БиХ Сарајево 161-000- 00071700-57 - Штамп: ГИК "ОКО" д. д. Сарајево - За штампању: Мевлудин Хамзић - Рекламације за непримљене бројеве примају се 20 дана од изласка гласила.

"Службени гласник БиХ" је уписан у евиденцију јавних гласила под редним бројем 731. Упис у судски регистар код Кантоналног суда у Сарајеву, број УФ/І - 2168/97 од 10.07.1997. године. - Идентификацијски број 4200226120002. - Порезни број 01071019. - ПДВ број 200226120002. Молимо претплатнике да обавезно доставе свој ПДВ број ради издавања пореске фактуре. Претплата за II полугодиште 2014. за "Службени гласник БиХ" и "Међународне уговоре" 120,00 КМ, "Службене новине Федерације БиХ" 110,00 КМ.

Web издање: <http://www.sluzbenilist.ba> - годишња претплата 200,00 КМ